

SILVA PROIECT EXPERT S.R.L.

Aleea Voinicilor, nr. 5, bl. P14, sc. C, et. 3, ap. 14, mun. Pitești, Argeș, România;
Nr. înmatriculare: J3/1522/2014; C.U.I. 33830140; Tel./ Fax 0348805520; Tel. mobil: 0745085399
Cont: RO69BRDE030SV51938100300 deschis la B.R.D. Pitești
Cont: RO51TREZ0465069XXX014284 deschis la Trezoreria mun. Pitești
E-mail: silva_proiect_expert@yahoo.com

MEMORIU DE PREZENTARE

conform conținutului-cadru prevăzut în anexa nr. 5E la procedură, din Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, în vederea obținerii Acordului de mediu pentru investitia:

Scoaterea definitivă din fondul forestier național a suprafeței de 0,1200 ha teren forestier (O.S. Vidraru, U.P. II Cumpăna, u.a. 187%), cu defrișare și cu compensare echivalentă ca suprafață și bonitate (0,3600 ha – teren agricol), în scopul realizării obiectivului „Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică”

în comuna Arefu, județul Argeș

**BENEFICIARI:
PROTEASA OCTAVIAN
PROTEASA MARIANA**

ȘEF DE PROIECT

ing. Ionel Preda

**PITEȘTI
2023**

Cuprins	Pag.
I. Denumirea proiectului	4
II. Titular	4
III. Descrierea caracteristicilor fizice ale întregului proiect	4
a) Rezumat al proiectului	4
b) Justificarea necesitatii proiectului	10
c) Valoarea investiției	10
d) Perioada de implementare propusă	10
e) Planșe reprezentând limitele amplasamentului proiectului, inclusiv orice suprafață de teren solicitată pentru a fi folosită temporar (planuri de situație și amplasamente)	10
f) Descriere a caracteristicilor fizice ale întregului proiect, formele fizice ale proiectului (planuri, clădiri, alte structuri, materiale de construcție și altele)	10
IV. Descrierea lucrărilor de demolare necesare	12
V. Descrierea amplasării proiectului	13
VI. Descrierea tuturor efectelor semnificative posibile asupra mediului ale proiectului	16
A. Surse de poluanți și instalații pentru reținerea, evacuarea și dispersia poluanților în mediu	16
a) Protecția calității apelor	16
b) Protecția aerului	17
c) Protecția împotriva zgomotului și vibrațiilor	18
d) Protecția împotriva radiațiilor	19
e) Protecția solului și a subsolului	19
f) Protecția ecosistemelor terestre și acvatice	20
g) Protecția așezărilor umane și a altor obiective de interes public	21
h) Prevenirea și gestionarea deșeurilor generate pe amplasament în timpul realizării proiectului/în timpul exploatării, inclusiv eliminarea	21
i) Gospodărirea substanțelor și preparatelor chimice periculoase	22
B. Utilizarea resurselor naturale, în special a solului, a terenurilor, a apei și a biodiversității	22
VII. Descrierea aspectelor de mediu susceptibile a fi afectate în mod semnificativ de proiect	23
VIII. Prevederi pentru monitorizarea mediului - dotări și măsuri prevăzute pentru controlul emisiilor de poluanți în mediu	28
IX. Legătura cu alte acte normative și/sau planuri/programe/strategii/documente de planificare	28
A. Justificarea încadrării proiectului, după caz, în prevederile altor acte normative naționale care transpun legislația Uniunii Europene	28
B. Planul/programul/strategia/documentul de programare/planificare din care face proiectul	28
X. Lucrări necesare organizării de șantier	28
XI. Lucrări de refacere a amplasamentului la finalizarea investiției	30
XII. Anexe - piese desenate	31

Cuprins	Pag.
XIII. Date privind aria naturala protejata de interes comunitar	31
a) Descrierea succintă a proiectului și distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar	31
b) Numele și codul ariei naturale protejate de interes comunitar	33
c) Prezența și efectivele/suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona proiectului	78
d) Precizari dacă proiectul propus nu are legătură directă cu sau nu este necesar pentru managementul conservării ariei naturale protejate de interes comunitar	82
e) Estimarea impactului potențial al proiectului asupra speciilor și habitatelor din aria naturală protejată de interes comunitar	83
f) Alte informații prevăzute în legislația în vigoare	89

Memoriu de prezentare

I. Denumirea proiectului:

Scoaterea definitivă din fondul forestier național a suprafeței de 0,1200 ha teren forestier (O.S. Vidraru, U.P. II Cumpăna, u.a. 187%), cu defrișare și cu compensare echivalentă ca suprafață și bonitate (0,3600 ha – teren agricol), în scopul realizării obiectivului „Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică”: căsuțe de vacanță (216 mp), parcare (65 mp), suprafețe carosabile (185 mp), suprafețe pietonale și de agrement (734 mp).

Memoriul de prezentare este întocmit conform conținutului cadru prevăzut în Anexa nr. 5 E la procedura prevăzută în Legea nr. 292 din 3 decembrie 2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului.

Proiectul propus intră sub incidența Legii nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, fiind încadrat în Anexa 2 la pct. 1. Agricultură, silvicultură și acvacultură: d) împădurirea terenurilor pe care nu a existat anterior vegetație forestieră sau defrișare în scopul schimbării destinației terenului;

Proiectul propus intră sub incidența art. 28 din OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea 49 /201, cu modificările și completările ulterioare, fiind situat în situl Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș;

Proiectul propus nu intră sub incidența prevederilor art. 48 și 54 din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

II. Titular:

- numele: Proteasa Octavian și Proteasa Mariana.
- adresa poștală: Proteasa Octavian, domiciliat în municipiul Curtea de Argeș, strada Vasile Lupu, nr. 27, județul Argeș, cu C.N.P. 1600531033072 și Proteasa Mariana, domiciliată în municipiul Curtea de Argeș, strada Vasile Lupu, nr. 27, județul Argeș, cu C.N.P. 2640807033078.
- numărul de telefon, de fax și adresa de e-mail, adresa paginii de internet: tel. 0745775007.
- numele persoanelor de contact: S.C. Silva Proiect Expert S.R.L., cu sediul în mun. Pitești, Aleea Voinicilor, nr. 5, județul Argeș, telefon/fax: 0348805520, mobil: 0745085399, e-mail: silva_proiect_expert@yahoo.com.

III. Descrierea caracteristicilor fizice ale întregului proiect:

a) un rezumat al proiectului;

Denumirea lucrării:

Documentație tehnică pentru scoaterea definitivă din fondul forestier național a suprafeței de 1200 m², din pădurea proprietate privată a persoanelor fizice Proteasa Octavian și Proteasa Mariana, cu defrișare și cu compensare echivalentă ca suprafață și bonitate (3600 m² – teren agricol adus în compensare), în vederea realizării obiectivului „Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică: căsuțe de vacanță (216 mp), parcare (65 mp), suprafețe carosabile (185 mp), suprafețe pietonale și de agrement (734 mp).

Beneficiarii lucrării:

- proprietari teren forestier:
Proteasa Octavian, domiciliat în municipiul Curtea de Argeș, strada Vasile Lupu, nr. 27, județul Argeș, cu C.N.P. 1600531033072 și Proteasa Mariana, domiciliată în municipiul Curtea de Argeș, strada Vasile Lupu, nr. 27, județul Argeș, cu C.N.P. 2640807033078.
- proprietari teren agricol:
Proteasa Octavian, domiciliat în municipiul Curtea de Argeș, strada Vasile Lupu, nr. 27, județul Argeș, cu C.N.P. 1600531033072 și Proteasa Mariana, domiciliată în municipiul Curtea de Argeș, strada Vasile Lupu, nr. 27, județul Argeș, cu C.N.P. 2640807033078.

Amplasamentul proprietăților:

Teren forestier:

Suprafața de 1200 m² – pădure, este amplasată în fondul forestier din U.P. II Cumpăna, u.a. 187% și este administrată de Ocolul Silvic Privat Stejarii Muscelului.

Din punct de vedere administrativ acest teren se află în extravilanul comunei Arefu, județul Argeș.

Suprafața din U.P. II Cumpăna, u.a. 187%, ce urmează să fie scoasă din fondul forestier, se află inclusă în situl „Natura 2000” – Munții Făgăraș (ROSCI0122).

Teren agricol:

Suprafața de 3600 m² – teren agricol (fâneată), este amplasată la liziera fondului forestier din O.S. Curtea de Argeș, U.P. I Tutana, limitrof u.a. 173D, 174A.

Din punct de vedere administrativ acest teren se află în extravilanul municipiului Curtea de Argeș, punctul “Săraru”, județul Argeș.

Situația juridică a terenurilor:

Teren forestier:

Terenul forestier în suprafață de 1200 m² - se află în proprietatea persoanelor fizice Proteasa Octavian și Proteasa Mariana, conform următorului act de proprietate:

- „Contract de vânzare-cumpărare” autentificat cu nr. 1130/20.09.2021 la Societatea Profesională Notarială Duinea Dumitru și Ștef Diana-Florina din mun. Curtea de Argeș, str. Negru Vodă, nr. 117, sc. B, jud. Argeș.

Suprafața de 1200 mp, teren pădure, este situată în extravilanul comunei Arefu, tarla 29, parcela 2, U.P. II Cumpăna, u.a. 187%, județul Argeș, având nr. cadastral 253, înscris în Cartea Funciară nr. 80844 a comunei Arefu, județul Argeș.

Teren agricol:

Terenul agricol în suprafață de 3600 m², se află în proprietatea persoanelor fizice Proteasa Octavian și Proteasa Mariana, conform următorului act de proprietate:

- „Contract de donație” autentificat cu nr. 226/26.01.2023 la Societatea Profesională Notarială Duinea Florian și Duinea Ramona din mun. Curtea de Argeș, B-dul Basarabilor, bl. A1, parter, jud. Argeș.

Suprafața de 3600 mp, teren agricol (fâneată), este situată în extravilanul municipiului Curtea de Argeș, punctul “Săraru”, județul Argeș, având nr. cadastral 89726, înscris în Cartea Funciară nr. 89726 a municipiului Curtea de Argeș, județul Argeș.

Elaborarea proiectului presupune următoarele etape:

- fișa tehnică de transmitere-defrișare pentru scoaterea definitivă a terenului compensat în suprafață de 1200 mp, în scopul realizării investiției ”Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică”;

FIȘA TEHNICĂ DE TRANSMITERE - DEFRIȘARE

pentru scoaterea definitivă a terenului în suprafață de 0,1200 ha, în scopul realizării obiectivului „Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică”

Descrierea terenurilor

Nr. crt.	Descrierea terenurilor		TOTAL
1.	Unitatea de producție	U.P. II Cumpăna	-
2.	Unitatea amenajistică	187%	-
3.	Suprafața totală u.a. (ha)	0,1520	0,1520
4.	Suprafața solicitată (ha)	0,1200	0,1200
5.	Tipul de pădure/G.E. (cod)	221.1.	-

Nr. crt.	Descrierea terenurilor		TOTAL
6.	Caracterul actual – tipul de pădure	Natural fundamental de productivitate superioară	-
7.	Categoria funcțională	1.4E1B5Q	-
8.	Compoziția arboretului	10FA	-
9.	Vârsta medie a arboretului	140	-
10.	Clasa de producție	II0	-
11.	Consistența	1,41	-
12.	Volumul la hectar (m ³)	787	787
13.	Volumul aferent suprafeței solicitate (m ³)	95	95
14.	Suprafața de defrișat (ha)	0,1200	0,1200
15.	Volumul de defrișat (m ³)	95	95

u.a. 187%.

Tip de stațiune: 3.3.3.3. – Montan de amestec Ps, brun edafic mare; cu Asperula-Dentaria;

Tip de pădure: 221.1. – Brădeto-făget normal cu floră de mull (s).

Specia principală de bază corespunzătoare condițiilor staționale este bradul (cl.p. I, proveniența - sământă).

- fișa tehnică de transmitere-defrișare pentru terenul care se oferă în compensare în fondul forestier național în suprafață de 3600 mp, în scopul realizării investiției "Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare";

FIȘA TEHNICĂ DE TRANSMITERE - DEFRIȘARE

pentru terenul care se oferă în compensare în fondul forestier național în suprafață de 0,3600 ha, în scopul realizării obiectivului „Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică”

Descrierea terenurilor

Nr. crt.	Descrierea terenurilor		TOTAL
1.	Destinația actuală a terenului	TDA	-
2.	Extras CF nr.	89726	-
3.	O.S./Unitatea de producție limitrofă	O.S. Curtea de Argeș/ U.P. I Tutana	-
4.	Unitatea amenajistică limitrofă	173D, 174A	-
5.	Suprafața oferită în compensare (ha)	0,3600	0,3600
6.	Specia principală de bază	GO	-
7.	Clasa de producție	III0	-

Amplasament teren:

Suprafața de 0,3600 ha – teren agricol, fâneață, este amplasată la liziera fondului forestier din O.S. Curtea de Argeș, U.P. I Tutana, limitrof u.a. 173D, 174A.

Din punct de vedere administrativ acest teren se află în extravilanul municipiului Curtea de Argeș, punctul “Săraru”, județul Argeș.

- studiu pedostațional pentru terenul oferit în compensare;

Suprafața de 0,3600 ha – teren agricol, fâneață, este amplasată la liziera fondului forestier din O.S. Curtea de Argeș, U.P. I Tutana, limitrof u.a. 173D, 174A.

Unitatea stațională: Condițiile de mediu pentru vegetație au în vedere, în primul rând, regimul de umiditate, de troficitate, de consistență, de aerație etc., determinate de sol și apoi de topoclimat (modificat de relief și altitudine).

Pentru terenul luat în studiu, unitatea stațională se prezintă după cum urmează:

Etajul fitoclimatic în care se află terenul ce face obiectul împăduririi este FD3 – „Etajul deluros de gorunete, făgete și goruneto-făgete”.

Tipul de stațiune este: 5.1.3.2. - Deluros de gorunete Pm, podzolit edafic mijlociu cu graminee mezoxerofite ± Luzula.

Descrierea tipului de stațiune cu factorii ecologici și factorii condiție limitativi și măsurile de gospodărire impuse de acești factori:

5.1.3.2. Deluros de gorunete Bm, podzolit și podzolic argiloiluvial, cu floră de tip mezofit cu graminee

Este frecvent întâlnit în cadrul ocolului, întâlnindu-se în toate unitățile de producție pe versanții slab până la moderat înclinați, obișnuit cu expoziții însorite și semiînsorite.

Substratul litologic este format din roci sedimentare diferite, îndeosebi silicioase (gresii, nisipuri, luturi, pietrișuri).

Solurile sunt brune luvice și brune argiloiluviale cu moder și mull moder, moderat humifere, mijlociu profunde, nisipo-lutoase și luto-nisipoase în orizonturile superioare mai bogate în argilă în orizontul B, slab scheletice și volum edafic mijlociu.

Condițiile climatice sunt specifice etajului, cu modificările obișnuite datorate reliefului și poziției pe versant.

Substanțele nutritive și volumul edafic sunt factori moderat limitativi.

Stațiunea este de bonitate mijlocie pentru gorunete pure sau în amestec cu fag, carpen, tei, jugastru, cireș, etc.

Se recomandă menținerea arboretelor de tip natural fundamental, acordându-se gorunului o îngrijire deosebită. Se va acorda atenție deosebită și speciilor de amestec (paltin, fag, tei, cireș, etc.) importante atât pentru elagarea gorunului și protecția solului, cât și ca producătoare de sortimente valoroase. Pe versanții cu un plus de umiditate se poate introduce și laricele, duglasul și pinul în proporție de până la 20%.

Tipul natural de pădure și productivitatea acestuia: 513.1. – Gorunet de coastă cu Graminee și Luzula luzuloides (m).

Specia principală de bază corespunzătoare condițiilor staționale și bonității acestora este gorunul - cl.p. a III-a.

În aceste condiții staționale compoziția de regenerare va fi : 70GO + 10CI + 10CA + 10JU

- devizul estimativ de executare a lucrărilor de împădurire și de întreținere până la realizarea stării de masiv ptr. suprafața de 0,3600 ha;

Devizul cu cheltuielile de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv în valoare totală de 27719,20 lei (inclusiv TVA) a fost înregistrat la Ocolul Silvic Privat Stejarii Muscelului la nr. 1706, în data de 08.03.2023.

- măsuri de protecția muncii.

Tehnica securității și sănătății cuprinde ansamblul de măsuri obligatorii în toate domeniile de activitate și are ca scop principal realizarea unor condiții normale de lucru prin care să se asigure evitarea oricărui posibilități de accidente.

Legea care reglementează și stabilește principiile generale referitoare la prevenirea riscurilor profesionale, protecția sănătății și securității lucrătorilor, eliminarea factorilor de risc și accidentare, informarea, consultarea, participarea echilibrată potrivit legii, instruirea lucrătorilor și a reprezentanților lor, precum și direcțiile generale pentru implementarea acestor principii este legea nr. 319/14 iulie 2006. Prevederile legii se aplică angajatorilor, lucrătorilor și reprezentanților lucrătorilor.

Angajatorul are obligația de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor în toate aspectele legate de securitate.

Obligațiile lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă nu aduc atingere principiului responsabilității angajatorului.

Angajatorul are obligația să ia toate măsurile necesare pentru:

- asigurarea securității și protecția sănătății lucrătorilor;
- prevenirea riscurilor profesionale;
- informarea și instruirea lucrătorilor;
- asigurarea cadrului organizatoric și a mijloacelor necesare securității și sănătății.

Prelucrarea normelor de T.S.M; P.S.I. și de Mediu revine în exclusivitate prestatorului de lucrări;

Lucrările se execută după ce au fost asigurate condițiile corespunzătoare privind respectarea N.T.S.M. cele de P.S.I. și de Mediu;

Executanții vor fi instruiți înaintea introducerii în lucru și periodic în legătură cu prevederile N.T.S. și P.S.I., pentru lucrările pe care le execută, de către conducătorul locului de muncă, în speță dirigintele de șantier împuternicit de prestatorul de lucrări.

Pentru îndeplinirea normelor de muncă, prestatorul (executanții) trebuie să cunoască succesiunea fazelor de lucru dar și parametrii calitativi ai lucrărilor, produselor și cantităților ce trebuie executate în unitatea de timp.

Pe parcursul aplicării prezentei documentații, privind împădurirea terenurilor degradate se va ține seama de următoarele prevederi de protecție a muncii:

Normele de muncă se vor aplica în condiții generale de lucru:

- se lucrează la lumina zilei;
- se lucrează la temperaturi $> 0^{\circ}$ Celsius.
- se utilizează materii prime (semințe, puieți, etc) și materiale corespunzătoare;
- transportul materiilor prime, materialelor și produselor finite se face pe distanțele precizate în cuprinsul normelor de muncă;
- distanța de transport se măsoară direct între cele două puncte precizate în cuprinsul normei fără a se cumula cele două distanțe parcurse (dus –întors);
- se lucrează cu utilaje, mașini și unelte în stare bună de funcționare;
- lucrările preliminare de organizare a locurilor de muncă nu sunt cuprinse în normele de muncă;

Pentru organizarea rațională a proceselor de muncă în vederea asigurării condițiilor necesare îndeplinirii normelor de muncă, prestatorul va lua măsuri tehnico-organizatorice :

- executanții vor avea calificarea corespunzătoare încadrării lucrării ce o efectuează;
- tehnologia de lucru va fi cunoscută foarte bine de executanți, precum și parametrii calitativi ai lucrărilor, produselor ce se execută;
- modul de cooperare în cadrul formației de lucru va fi cunoscut de executanți;
- formațiile de lucru vor fi bine dimensionate sub raportul numărului de executanți și al structurii privind calificarea acestora;
- executanților li se vor crea front de lucru (postate, rânduri, loturi, fâșâi etc.) care să asigure spațiul necesar desfășurării procesului de muncă și urmării realizării individuale din punct de vedere cantitativ și calitativ.
- executanții vor lucra cu unelte în stare bună de funcționare și vor fi echipați cu echipament

de lucru și de protecție prevăzute de actele normative în vigoare, în funcție de lucrările pe care le execută;

- acolo unde există pericol de incendii se vor respecta regulile privind prevenirea și stingerea incendiilor, dotându-se locurile de muncă cu materiale necesare în caz de incendiu și se vor amenaja locuri speciale pentru fumat;

- carburanții și lubrefianții se vor depozita în locuri unde nu există pericol de incendiu;

- fiecare produs sau lucrare se execută cu uneltele sau utilajele precizate în titlul sau în cuprinsul normei de muncă;

- locurile de muncă vor fi organizate în așa fel încât materiile prime, materialele sau produsele obținute să nu se manipuleze pe distanțe mai mari decât cele prevăzute în cuprinsul normelor de muncă;

- când se execută transportul prin purtare directă a materiilor prime, materialelor sau al produselor obținute, sarcina va avea o mărime optimă sub raportul volumului și greutateii în așa fel încât să nu suprasolicite executantul dar nici să nu ducă la majorarea nejustificată a numărului de deplasări;

- lucrările de instalare a culturilor: plantatul, pregătirea terenului și cele de întreținere (plivit, prășit) se vor executa în condiții pedo-climatice optime;

- lucrările de întreținere a culturilor (plivit, prășit) se vor executa de regulă înainte ca gradul de îmburuire să fie puternic;

- pentru a preveni accidentarea muncitorilor prin manipularea uneltelor manuale, aceștia vor fi așezați în teren, pe timpul execuției lucrărilor de împădurire, la distanța corespunzătoare.

- în situația în care terenurile ce fac obiectul împăduririlor este în pantă, lucrările de plantare vor începe din amonte către aval, iar muncitorii vor lucra pe aceeași curbă de nivel.

- în timpul executării lucrărilor pe terenurile în pantă este interzisă orice activitate în aval, de echipele de muncitori în lucru.

- uneltele folosite la execuția lucrărilor vor fi bine ascuțite cu cozi netede și bine fixate.

- nu se va urca sau coborî în șir, pe linia de cea mai mare pantă, pe terenuri accidentate cu bolovani de diferite dimensiuni și schelet grosier la suprafață.

- pe versanții puternic accidentați, muncitorii vor fi echipați cu căști de protecție.

- executanții care lucrează cu substanțe toxice nu se vor introduce în lucru decât după ce și-au însușit modul de manipulare și de folosire a acestora și sunt în măsură să execute lucrările respectând toate regulile de protecția a muncii specifice acestora;

- lucrările de combatere a daunatorilor la care se folosesc substanțe toxice se execută sub conducerea și îndrumarea unui organ tehnic de specialitate;

- executanții vor fi dotați cu materiale de protecția muncii prevăzute de normativele în vigoare;

- înainte de efectuarea combaterilor se va avertiza populația din zonă;

- după efectuarea combaterilor cu substanțe toxice se vor instala în locuri vizibile tablite indicatoare.

- folosirea apei din fântâni, izvoare și râuri pentru consumul alimentar al muncitorilor se face după efectuarea analizelor bacteriologice, măsură necesară împotriva declanșării epidemiilor.

- când lucrările se execută în zone cu reptile veninoase, șantierele vor fi dotate cu ser antiveninos.

- la transportul puietilor, alimentelor, materialelor și muncitorilor se vor respecta normele de protecție a muncii specifice acestui gen de lucrări.

- transportul muncitorilor se va face în vehicule special amenajate și numai pe drumuri care prezintă deplină siguranță în circulație.

Conducătorii locurilor de muncă sunt obligați să anunțe imediat orice accident de muncă, să ia imediat măsuri de prim ajutor și să păstreze intacte condițiile în care s-a produs accidentul.

Toți muncitorii vor fi instruiți pentru cunoașterea normelor de protecție a muncii, referitoare la activitatea pe care o desfășoară.

După efectuarea instructajului se completează fișa de instructaj de către cel ce a făcut instructajul.

Toate șantierele de împădurire vor fi dotate cu truse speciale sanitare, medicamente și

echipamente de protecție a muncii specifice acestei activități.

Încălcarea dispozițiilor legale privind protecția muncii atrage răspunderea disciplinară, materială sau penală după caz, potrivit legii.

b) justificarea necesității proiectului;

Scoaterea definitivă din fondul forestier național a suprafeței de 1200 m², din pădurea proprietate privată a persoanelor fizice Proteasa Octavian și Proteasa Mariana, cu defrișare și cu compensare echivalentă ca suprafață și bonitate (3600 m² – teren agricol adus în compensare), în vederea realizării obiectivului „Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică: căsuțe de vacanță (216 mp), parcare (65 mp), suprafețe carosabile (185 mp), suprafețe pietonale și de agrement (734 mp).

c) valoarea investiției;

Valoarea totală a investiției este estimată la 432000 lei.

d) perioada de implementare propusă;

Perioada de implementare este de 2 ani.

e) planșe reprezentând limitele amplasamentului proiectului, inclusiv orice suprafață de teren solicitată pentru a fi folosită temporar (planuri de situație și amplasamente);

Sunt prezentate în documentația tehnică pentru scoaterea definitivă din fondul forestier național a suprafeței de 1200 m², din pădurea proprietate privată a persoanelor fizice Proteasa Octavian și Proteasa Mariana, cu defrișare și cu compensare echivalentă ca suprafață și bonitate (3600 m² – teren agricol adus în compensare), în vederea realizării obiectivului „Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică: căsuțe de vacanță (216 mp), parcare (65 mp), suprafețe carosabile (185 mp), suprafețe pietonale și de agrement (734 mp).

f) o descriere a caracteristicilor fizice ale întregului proiect, formele fizice ale proiectului (planuri, clădiri, alte structuri, materiale de construcție și altele).

Scopul lucrărilor:

Se dorește scoaterea din circuitul silvic a suprafeței de 1200 m², din pădurea proprietate privată a persoanelor fizice Proteasa Octavian și Proteasa Mariana, cu defrișare și cu compensare echivalentă ca suprafață și bonitate (3600 m² – teren agricol adus în compensare), în vederea realizării obiectivului „Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică: căsuțe de vacanță (216 mp), parcare (65 mp), suprafețe carosabile (185 mp), suprafețe pietonale și de agrement (734 mp).

Scoaterea definitivă din fondul forestier, cu defrișare, implică următoarele operațiuni:

- trasarea, pichetarea și delimitarea cu acuratețe a suprafețelor solicitate pentru scoatere din fond forestier (se vor folosi stația totală, GPS-ul pentru trasare iar pentru delimitare se vor folosi țărugi și benzi din material plastic);

- protejarea arborilor aflați în vecinătatea terenului solicitat pentru scoatere din fond forestier folosind țărugi și materiale textile, pentru a se evita rănirea acestora.

- măsurarea și marcarea conform normelor silvice a arborilor care vor fi defrișați;

- doborârea și fasonarea arborilor cu fierăstraie mecanice;

- transportarea materialului lemnos;

- scoaterea cioatelor;

- nivelarea terenului.

Conform Certificatului de Urbanism nr. 4 din 01.03.2023, emis de către primăria comunei Arefu, s-a întocmit documentația de scoatere din circuitul silvic a suprafeței de 1200,00 mp, teren ce se afla în proprietatea privată a sotiilor Proteasa Octavian și Proteasa Mariana, conform „*Contract de vânzare-cumpărare*” autentificat cu nr. 1130/20.09.2021 la Societatea Profesională Notarială Duinea Dumitru și Ștef Diana-Florina din mun. Curtea de Argeș, str. Negru Vodă, nr. 117, sc. B, jud. Argeș.

Suprafața de teren solicitată pentru scoatere definitivă din fondul forestier național are categoria de folosință pădure și este situată în:

- extravilanul comunei Arefu, , tarla 29, parcela 2, U.P. II Cumpăna, u.a. 187%, județul Argeș, având nr. cadastral 253, înscris în Cartea Funciară nr. 80844 a comunei Arefu, județul Argeș și se învecinează pe latura de est cu Lacul Vidraru – zona de protecție, pe latura de sud cu Pârâul Izvorul Glodului, pe latura de vest cu DJ 704I – Lac Vidraru-Cumpăna (DN7C) și pe latura de nord

cu Chiriacescu Alexandru.

Zona este cunoscuta ca fiind o zona turistica, cu atractii majore care permit pastrarea unor fluxuri turistice relativ constante in timp si spatiu si anume: mediul natural curat si pitoresc, accesibilitatea cailor de acces, obiectivele turistice cu valoare deosebita.

Tinand cont de acestea, beneficiarul propune ca dupa scoaterea definitiva din fondul forestier si introducerea terenului in intravilan, sa realizeze:

U.P. II Cumpăna, u.a. 187%

O structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică: căsuțe de vacanță (216 mp), parcare (65 mp), suprafețe carosabile (185 mp), suprafețe pietonale și de agrement (734 mp), împrejmuirea terenului și asigurarea utilitatilor.

Accesul in teren urmează să se facă din drumul județean DJ 704I – Lac Vidraru-Cumpăna (DN7C), la care terenul este aliniat cu latura sa vestică si se va asigura parcare in incinta a unui numar de 3 autoturisme.

Caracteristicile principale ale constructiei:

- suprafata construita 216,00 mp (72,00 mp × 3)

Căsuță de vacanță modulară din containere de 72 mp:

Specificatii tehnice:

- Structura metalica din profile de tabla zincata de 3mm grosime;
- Acoperis si podea din tabla zincata dublu faltuita de 0.5mm;
- Profile intermediare de structura din tabla zincata;
- Panouri temoizolate PUR de 60mm;
- Termosistem din spuma poliuretunica de 7-10cm, cu celula inchisa in plafon si pardoseala;
- Termosistem din vata bazaltica 50mm in pereti;
- Bariera de vapori activa, Knauf;
- Dubla placare cu gips carton, glet si vopsea lavabila;
- Structura pardoseala din placi fibrociment;
- Finisaje pardoseala covor PVC, LVT sau parchet;
- Tamplarie PVC Rehau;
- Usi interioare MDF;
- Instalatie electrica Legrand;
- Instalatie sanitara;
- Placari exterioare cu Pin Nordic termotratat sau profile de tabla "Click".

Acoperisul caselor modulare este construit din tabla dublu faltuita cu o inclinatie de aproximativ 7 ° astfel incat apele meteorice sa fie distribuite catre cei patru stalpi ai modulului, in care se regasesc conducte de scurgere.

In exteriorul constructiilor vor fi amenajate alei pietonale si spatii pentru agrement si repaus.

Se va asigura colectarea diferentiata a deseurilor menajere si transportarea lor spre o platforma exterioara, special amenajata in apropierea drumului de acces, de unde vor fi evacuate ritmic, in mod ecologic si complet, de catre o firma de salubritate.

Spatiile ramase libere vor fi inierbate si plantate, iar aleea pietonală si parcare vor fi separate de restul spatiilor prin plantarea de arbori de talie medie si inalta.

Racordarea la rețelele utilitare existente în zonă:

Imobilele propuse se vor racorda la dotările tehnico - edilitare existente în zonă, respectiv alimentare cu energie electrică; pentru a rezolva alimentarea cu apă menajeră, se propune un puț forat cu cămin apometru; apele uzate menajere evacuate de la grupurile sociale sunt colectate prin intermediul unei rețele de canalizare executata din conducta PVC cu Dn 160 mm si conduse intr-o microstatie de epurare; dupa procesul de epurare apa conventional curata se va deversa in emisar printr-o conducata PVC respectiv lacul de acumulare Vidraru.

Terenurile nu prezintă fenomene fizico-mecanice active, alunecări de teren, eroziuni. Conform STAS 6054/1977 adâncimea maximă de îngheț este de 90 – 100 cm de la cota terenului natural sau decapat.

Terenurile sunt situat în zonă seismică de calcul „D” grad de seismicitate.

Protecția și refacerea mediului:

Se va avea în vedere ca, în timpul executarii lucrărilor, să se mențină ordinea și curățenia

în spațiul de lucru, resturile de materiale inflamabile se vor îndepărta imediat.

Lucrări de refacerea amplasamentului în zona afectată de execuția investiției:

La terminarea lucrului, conducătorul echipei va verifica:

- oprirea tuturor mașinilor și utilajelor folosite;
- curățenia la locul de muncă;
- evacuarea deșeurilor în locurile special amenajate;
- scoaterea de sub tensiune a tuturor echipamentelor electrice.

Căi noi de acces sau schimbări ale celor existente:

Conform planurilor de situație anexate, accesul în zonă se va face din drumul județean DJ 704I – Lac Vidraru-Cumpăna (DN7C).

Resursele naturale folosite în construcție și funcționare:

Pentru alimentarea cu apă menajeră, se propune un puț forat cu cămin apometru.

Relația cu alte proiecte existente sau planificate:

Corespunzător pretențiilor actuale în domeniul habitatului, investiția propusă realizează o configurare modernă a partiului arhitectural cu fluxuri judicioase și funcționalitate maximă (cu respectarea legii locuinței nr. 114/1996).

Detalii privind alternativele care au fost luate în considerare:

Alternativele relevante posibile, care au fost studiate pentru proiectul analizat, pot fi grupate în două categorii: alternativa „zero” (nerealizarea proiectului) și alternativa realizării proiectului.

Alternativa „zero” (nerealizarea proiectului):

S-a analizat și varianta evoluției mediului în cazul neimplementării planului, situație nedorită de titularul proiectului.

Principalele forme de impact asociate adoptării alternativei „ZERO” sunt:

- pierderea unor oportunități de locuri de muncă;
- pierderea investițiilor efectuate până în prezent;
- pierderea taxelor și impozitelor plătite către bugetul local.

Alternativa realizării proiectului:

Alternativele realizării proiectului, relevante posibile, care au fost studiate pentru proiectul analizat, pot fi grupate în două categorii: de amplasament și de proiect.

Alternative de alegere a amplasamentului:

Amplasamentul a fost ales ținând seama de localizarea sa în raport cu zonările funcționale ale regiunii, care includ următoarele:

- infrastructura rutieră (drumuri de acces);
- facilități pentru gospodărirea apelor, pentru managementul deșeurilor și altele;
- tectonica zonei este calma.

Pentru realizarea obiectivului nu au fost identificate și evaluate alte alternative de amplasament.

Alternative de alegere a proiectului:

Se dorește scoaterea din circuitul silvic a suprafeței de 1200 m², din pădurea proprietate privată a persoanelor fizice Proteasa Octavian și Proteasa Mariana, cu defrișare și cu compensare echivalentă ca suprafață și bonitate (3600 m² – teren agricol adus în compensare), în vederea realizării obiectivului „Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică: căsuțe de vacanță (216 mp), parcare (65 mp), suprafețe carosabile (185 mp), suprafețe pietonale și de agrement (734 mp).

Alte activități care pot apărea ca urmare a proiectului:

Ca urmare a realizării obiectivului, se vor dezvolta activități turistice și de agrement.

Alte autorizații cerute pentru proiect:

Pentru realizarea investiției Proteasa Octavian și Proteasa Mariana a obținut Certificatul de urbanism nr. 4 din 01.03.2023 eliberat de Primăria comunei Arefu, județul Argeș.

IV. Descrierea lucrărilor de demolare necesare:

Pentru obținerea deciziei de scoatere din fond forestier și defrișarea vegetației lemnoase nu este nevoie de lucrări de demolare.

Toate lucrările vor fi executate sub stricta supraveghere a diriginților de șantier, iar după

terminarea lucrărilor de construcție se vor executa lucrări pentru refacerea zonei și redarea în circuitul natural, cum ar fi:

- demontarea construcțiilor și structurilor specifice organizărilor de șantier;
- colectarea, valorificarea și transportul de pe amplasament a deșeurilor rezultate atât din activitatea de organizare, cât și din activitatea de construcție a obiectivului;
- refacerea amplasamentului în zona drumurilor de acces, tehnologice și a altor terenuri ocupate temporar, prin lucrări de nivelarea terenului și aducere la starea inițială.

V. Descrierea amplasării proiectului:

Distanța față de granițe:

Proiectul nu cade sub incidența Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, adoptată la Espoo la 25 februarie 1991, ratificată prin Legea nr. 22/2001, cu completările ulterioare.

Localizarea amplasamentului:

Teren forestier:

Suprafața de 1200 m² – pădure, este amplasată în fondul forestier din U.P. II Cumpăna, u.a. 187% și este administrată de Ocolul Silvic Privat Stejării Muscelului.

Din punct de vedere administrativ acest teren se află în extravilanul comunei Arefu, județul Argeș.

Terenul forestier în suprafață de 1200 m² - se află în proprietatea persoanelor fizice Proteasa Octavian și Proteasa Mariana, conform următorului act de proprietate:

- „Contract de vânzare-cumpărare” autentificat cu nr. 1130/20.09.2021 la Societatea Profesională Notarială Duinea Dumitru și Ștef Diana-Florina din mun. Curtea de Argeș, str. Negru Vodă, nr. 117, sc. B, jud. Argeș.

Suprafața de 1200 mp, teren pădure, este situată în extravilanul comunei Arefu, tarla 29, parcela 2, U.P. II Cumpăna, u.a. 187%, județul Argeș, având nr. cadastral 253, înscris în Cartea Funciară nr. 80844 a comunei Arefu, județul Argeș.

Suprafața ce urmează să fie scoasă din fondul forestier, se află inclusă în situl „Natura 2000” – Munții Făgăraș (ROSCI0122).

Teren agricol:

Suprafața de 3600 m² – teren agricol (fâneată), este amplasată la liziera fondului forestier din O.S. Curtea de Argeș, U.P. I Tutana, limitrof u.a. 173D, 174A.

Din punct de vedere administrativ acest teren se află în extravilanul municipiului Curtea de Argeș, punctul “Săraru”, județul Argeș.

Terenul agricol în suprafață de 3600 m², se află în proprietatea persoanelor fizice Proteasa Octavian și Proteasa Mariana, conform următorului act de proprietate:

- „Contract de donație” autentificat cu nr. 226/26.01.2023 la Societatea Profesională Notarială Duinea Florian și Duinea Ramona din mun. Curtea de Argeș, B-dul Basarabilor, bl. A1, parter, jud. Argeș.

Suprafața de 3600 mp, teren agricol (fâneată), este situată în extravilanul municipiului Curtea de Argeș, punctul “Săraru”, județul Argeș, având nr. cadastral 89726, înscris în Cartea Funciară nr. 89726 a municipiului Curtea de Argeș, județul Argeș.

Plan de încadrare în zonă – teren agricol 3600 mp

Arealele sensibile:

Terenul în suprafața de 0,1200 ha din suprafața totală de 0,1520 ha – teren pentru care se solicită scoaterea din circuitul silvic, este situat în situl Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Suprafața de 0,3600 ha – fâneața (teren adus în compensare) nu este situată în sit Natura 2000.

Coordonatele geografice ale amplasamentului proiectului:

Coordonatele Stereo 70, pentru limita suprafeței ce urmează să fie scoasă din fond forestier, sunt prezentate în tabelul următor:

u.a. 187% - 0,1200 ha

Pct.	Nord	Est
1	433715.550	469899.620
2	433707.294	469899.298
3	433698.175	469964.772
4	433722.546	469962.446
5	433728.086	469922.167
6	433712.735	469920.084

Coordonatele Stereo 70, pentru limita suprafeței de teren agricol adus în compensare, sunt prezentate în tabelul următor:

Suprafața de 3600 m² – teren agricol (fâneată)

Pct.	Nord	Est
1	402354.198	470118.439
2	402423.268	470099.061
3	402371.843	470048.503
4	402327.673	470069.907

VI. Descrierea tuturor efectelor semnificative posibile asupra mediului ale proiectului, în limita informațiilor disponibile:

A. Surse de poluanți și instalații pentru reținerea, evacuarea și dispersia poluanților în mediu:

a) protecția calității apelor:

Zona aparține bazinului hidrografic al raului Arges.

Elementele hidrografice din jurul comunei Arefu constituie resurse naturale de importanta turistica ridicata, ele implicandu-se prin elementele estetice pe care le introduc in peisaj.

Cel mai important curs de apa de pe teritoriul comunei Arefu este raul Arges, in albia caruia s-a amenajat lacul de baraj artificial Vidraru. In partea de V se afla raul Valsan, de-a lungul caruia se desfasoara hotarul comunei.

Teritoriul comunei este strabatut de o serie de garle si paraie, din care cele mai importante sunt: Buda, Moldoveanu, Capra, Valea cu Pesti, Valea Limpedeia, Valea Arefului.

In vederea determinarii debitelor medii multianuale, in sectiunea Arefu, s-au analizat unele valori publicate in „Monografia geografica a Romaniei” si „Raurile Romaniei”, realizandu-se o serie de corelatii de debite cu alte rauri avand regim de scurgere asemanator.

Caracterizarea scurgerii medii s-a facut urmarind pe de o parte repartitia scurgerii pe teritoriu si pe de alta parte repartitia in timp, ce se refera la variatia scurgerii in perioada anului si de la un an la altul.

In scopul caracterizarii teritoriale a scurgerii medii multianuale, au fost corelate debitele medii multianuale, specifice cu altitudinea medie a bazinului de receptie (Raurile Romaniei).

Acest parametru inglobeaza totalitatea factorilor ce influenteaza genetic producerea scurgerii medii, si anume: cantitatea de precipitatii medii anuale, temperatura medie multianuala a aerului, gradul de impadurire, gradul de fragmentare a reliefului, pantele, etc.

Scurgerea medie prezinta valori ale debitelor specifice, medii cuprinse intre 4-5 l/s/kmp, pentru partea inferioara a bazinului, 5-10 l/s/kmp, pentru partea mijlocie si 10-20 l/s/kmp, sau mai mult, pentru zone de munte.

Scurgerea maxima se inregistreaza in general primavara-vara si provine mai ales din topirea zapezilor, determinata in principal de ridicarea temperaturii aerului la valori pozitive si adeseori intensificata de caderea precipitatiilor lichide. Aceasta este una din fazele importante ale scurgerii raului Arges, precum si afluentilor acestuia, prin efectele pe care le produc.

Marimea si durata apelor mari si a viiturilor se afla sub influenta directa a conditiilor fizico-geografice din cadrul bazinului raului Arges. Se impune insa a preciza ca actualmente scurgerea

maxima este considerabil influentata si controlata de lucrarile hidrotehnice executate pe raul Arges (sistemul hidroenergetic si barajul Vidraru).

Sursele de poluanți pentru ape, locul de evacuare sau emisarul:

În imediata vecinătate a amplasamentului u.a. 187% - 0,1200 ha se află lacul de acumulare Vidraru.

Lucrul pe timp de ploie în averse va fi interzis. Nu se va depozita pe amplasament niciun fel de materiale cu potențial de poluare a apelor de suprafață și freactice.

La faza de construire a obiectivului de investiții organizarea de șantier va fi realizată strict în perimetrul amplasamentului aflat în discuție. În zona aferentă organizării de șantier vor fi depozitate materiale de construcții care nu prezintă un potențial pericol din perspectiva afectării calității apelor de suprafață sau a freaticului.

În faza de construire titularul proiectului va asigura dotarea zonei aferente organizării de șantier cu o toaletă ecologică.

Sursele posibile de poluare a apelor pot fi traficul de șantier, care va fi redus, și organizările de șantier: lucrările de excavare, de manipulare și punere în operă a pământului și a materialelor de construcție, precum și alte lucrări specifice de construcții.

Prin acordarea unei atenții speciale cu privire la folosirea utilajelor se pot evita posibilele poluări accidentale care pot fi produse de scurgeri de combustibili și uleiuri de la acestea.

Alimentarea utilajelor cu combustibili sau repararea acestora se va efectua numai în locuri special amenajate.

Un factor esențial este pregătirea personalului deservent privind modul de acționare în caz de apariție a unor poluări accidentale.

La faza de funcționare a proiectului apele uzate menajere vor fi evacuate la o ministație de epurare. Apa epurată se evacuează în lacul de acumulare Vidraru aflat în vecinătate (u.a. 187%).

Se va avea în vedere ca în timpul execuției, deșeurile menajere rezultate din activitatea angajaților constructorului să fie colectate selectiv în containere adecvate și predate unei unități de profil.

Deșeurile din construcții vor fi gestionate în conformitate cu natura lor: deșeurile reciclabile vor fi recuperate și revalorificate prin unități specializate, iar deșeurile nevalorificabile nepericuloase vor fi depozitate în containere special amenajate și vor fi predate unei unități de profil.

În această situație apreciem că implementarea proiectului nu poate avea influențe negative semnificative asupra calității apelor de suprafață și a freaticului.

Stațiile și instalațiile de epurare sau de preepurare a apelor uzate prevăzute:

Nu este cazul.

b) protecția aerului:

Climatul comunei Arefu este determinat de poziția geografică a Munților Făgăraș, precum și de Subcarpații Getici și de aspectul fizico-geografic al reliefului. Așezarea ei într-o regiune muntoasă nu prea înaltă, îi conferă climatei un caracter de „adapost”, fără variații exagerate.

Clima este specifică zonei montane. Temperatura medie anuală este de 4-6 grade C, temperaturile minime se înregistrează în luna februarie, -25 grade C, iar maxima în luna august, +32 grade C. Media anuală a precipitațiilor atmosferice este de 800-1000 mm, numărul mediu anual de zile cu strat de zăpadă este de 80-120 zile, iar a zilelor cu ninsoare este de 30-40 zile.

Zona se caracterizează prin direcția predominantă de la N la S a vânturilor, de-a lungul Argeșului. Numărul mediu anual de zile senine este de 100-110, iar al zilelor cu cer acoperit de 140-160 zile.

Sursele de poluanți pentru aer, poluanți, inclusiv surse de mirosuri:

Sursele principale de poluare a aerului specifice lucrărilor de reabilitare sunt:

- activitatea utilajelor;
- transportul materialelor lemnoase generate prin defrișare.

În faza de construire a proiectului se vor înregistra impurificări ale aerului atmosferic, însă se pot estima ca fiind reduse ca intensitate, întrucât nu există surse semnificative de emisie a unor poluanți în aer.

Astfel, pe amplasamentul proiectului propus, nu va exista nici o sursă fixă (staționară dirijată) de emisie atmosferică, ci doar surse mobile și staționare nederijate.

Emisiile de praf, care apar în timpul execuției lucrărilor, sunt asociate lucrărilor de excavare, de manipulare și punere în operă a pământului și a materialelor de construcție, precum și altor lucrări de construcții specifice.

Afectări ale aerului se pot produce în timpul execuției ca urmare a antrenării prafului de pe sol și a gazelor rezultate din evacuările de la eșapamentele utilajelor. Pentru reducerea influenței negative, se va avea în vedere ca utilajele folosite să aibă verificările tehnice și de noxe, prevăzute de legislația în vigoare, la zi, precum și caiete tehnice ale acestora.

Poluarea specifică activității utilajelor se apreciază după consumul de carburanți (substanțe poluante NO_x, CO, COV_{nm}, particule materiale din arderea carburanților etc.) și aria pe care se desfășoară aceste activități.

Circulația mijloacelor de transport reprezintă o sursă importantă de poluare a mediului pe șantierele de construcții. Poluarea specifică circulației vehiculelor se apreciază după consumul de carburanți (substanțe poluante NO_x, CO, COV_{nm}, particule materiale din arderea carburanților etc.) și distanțele parcurse (substanțe poluante, particule materiale ridicate în aer de pe suprafața drumurilor).

Indiferent de tipul utilajelor folosite în procesul de execuție rezultă gaze de eșapament care sunt evacuate în atmosferă conținând întregul complex de poluanți specifici arderii interne a motorinei: oxizi de azot (NO_x), compuși organici volatili nonmetanici (COV_{nm}), metan (CH₄), oxizi de carbon (CO, CO₂), amoniac (NH₃), particule cu metale grele (Cd, Cu, Cr, Ni, Se, Zn), hidrocarburi aromatice policiclice (HAP), bioxid de sulf (SO₂).

Se va evita pe cât posibil mersul în gol și staționarea cu motoarele în funcțiune.

Degajările de praf în atmosferă variază substanțial de la o zi la alta, depinzând de nivelul activității, de specificul operațiilor și de condițiile meteorologice.

Se apreciază că efectele acestor fenomene sunt ne semnificative deoarece numărul de utilaje din perimetru este redus.

În perioada de construire sursele de impurificare a atmosferei, aferente obiectivului studiat pot fi surse mobile de ardere (internă).

Nivelul estimat al emisiilor în această fază nu produce un impact semnificativ asupra factorului de mediu aer, respectând legislația în vigoare.

În perioada de operare a obiectivului, ce face obiectul proiectului, nu vor rezulta concentrații de poluanți care să depășească limitele maxime admisibile, nefiind necesare măsuri pentru protecția calității aerului.

Ordinul MAPPM nr. 462/1993 pentru aprobarea Condițiilor tehnice privind protecția atmosferică și Normelor metodologice privind determinarea emisiilor de poluanți atmosferici produși de surse staționare nu reglementează sursele staționare nederijate. Astfel, valorile estimate pentru emisiile de poluanți de către sursele staționare și nederijate din acest caz nu pot fi comparate cu limite legale.

Metoda de limitare a emisiilor din sursele mobile din cazul de față (autovehicule) este una de tip preventiv, ce se execută de către autoritatea rutieră prin condițiile tehnice impuse la omologare (și apoi la inspecțiile tehnice periodice). În plus, există o serie de măsuri preventive pe linie de producere și comercializare a carburanților auto.

Se poate concluziona că prin desfășurarea lucrărilor propuse, datorită caracterului poluanților generați și a limitării în timp a emisiilor într-un spațiu dat, pentru factorul de mediu aer atmosferic nu se prognozează o influență de natură a cauza efecte semnificative sau ireversibile.

Instalațiile pentru reținerea și dispersia poluanților în atmosferă:

Pentru reținerea și dispersia poluanților în atmosfera, beneficiarul va utiliza numai utilaje și mijloace de transport dotate cu motoare EURO V - VI.

c) protecția împotriva zgomotului și vibrațiilor:

Propagarea zgomotului depinde de următorii factori:

- natura amplasării topografice, vegetație, construcții existente în apropiere;
- condiții climatice – vanturi dominante;

- structura traficului rutier (vehicule usoare sau grele);
- conditii de circulatie (numar vehicule/ora, viteza de circulatie);
- caracteristici tehnice ale traseului.

Sursele de zgomot și de vibrații:

Sursele de zgomot și vibrații sunt produse atât de acțiunile propriu-zise de lucru cât și de traficul auto din zona de lucru.

În perioada de pregătire a terenului, activitățile generatoare de zgomot sunt:

- activitatea de decopertare și excavare;
- activitatea de îndepărtare a vegetației existente pe amplasament.

Conform literaturii de specialitate, nivelurile de zgomot asociat etapei de defrisare sunt:

- curățarea suprafeței = 83-85 dB;
- excavare = 71-89 dB;

Propagarea zgomotului depinde de următorii factori:

- natura amplasării topografice, vegetație, construcții existente în apropiere;
- condiții climatice – vânturi dominante;
- structura traficului rutier (vehicule usoare sau grele);
- condiții de circulație (număr vehicule/ora, viteza de circulație);
- caracteristici tehnice ale traseului.

O altă sursă de poluare fizică o reprezintă vibrațiile, care pot fi identificate în timpul lucrărilor de pregătire, precum și în timpul executării lucrărilor, ca fiind datorate utilajelor prezente la anumite faze de execuție. Vibrațiile pot fi o sursă de disconfort pentru speciile faunistice din zona amplasamentului.

Vibrațiile în acest caz sunt generate în principal de activitatea de compactare sol.

Utilajele mobile utilizate cu pneuri nu pot fi considerate ca surse majore de vibrații, în această categorie intrând mijloacele de transport auto.

Amenajările și dotările pentru protecția împotriva zgomotului și vibrațiilor:

Toate utilajele ce urmează a fi folosite vor fi echipate, pentru diminuarea la maxim a zgomotului și vibrațiilor, cu cauciucuri antiabrazive pentru absorbirea zgomotului produs de către agregatele naturale în cădere sau rotire.

Vibrațiile care însoțesc uneori zgomotul constituie un alt factor cu efect negativ asupra sănătății personalului. Cele produse de către sursele de suprafață au o influență strict locală, fără impact semnificativ asupra zonelor neprotejate.

Celelalte surse de zgomot și vibrații nu se înregistrează cu depășiri ale limitei admise.

În etapa de realizare a lucrărilor de construcție a obiectivului propus, titularul de proiect are obligația să respecte următoarele măsuri:

- execuția lucrărilor se va realiza cu utilaje și echipamente moderne, prevăzute cu sisteme de atenuare a zgomotului;
- activitățile se vor desfășura în intervalul orar 8-18, cu respectarea programului de sfârșit de săptămână și a sărbătorilor legale;
- se va reduce viteza autovehiculelor grele în zonă (viteza scăzută poate reduce nivelul de zgomot cu până la 5Db);
- se va adopta o conducere preventivă a autovehiculelor grele (conducerea calmă creează mai puțin zgomot decât frecvențele schimbări de accelerație și frâna);

d) protecția împotriva radiațiilor:

Nu este cazul.

e) protecția solului și a subsolului:

Cercetările pedologice au pus în evidență o multitudine de roci de vârste diferite și cu variate compoziții petrografice și mineralogice.

Fundamentul are o proveniență dubla carpatică (blocuri cristaline ce coboară în trepte spre sud), și Platforma Valahă (blocuri care înclină ușor de la falia pericarpatică spre nord). În spațiul Subcarpaților Getici se află doar blocuri din fundamentul carpatic alcătuite din șisturi cristaline, granit, sedimentar mezozoic.

Suprastructura sedimentara s-a realizat in trei cicluri (materiale provenite din Carpati) si in diferite faciesuri (litoral, de mare adanca, salmastru, lacustru) care se succed de la nord la sud, dar si in timp. Ca urmare, in Subcarpati vor fi precumpanitoare formatiunile din faciesurile grosiere, datorita vecinatății Carpatilor.

-ciclul paleogen miocen-inferior cu eocen reprezentat de conglomerate si gresii (transgresiv pe cristalinul de la marginea muntelui si in axul anticlinalelor din dealurile din sudul Subcarpatilor), oligocen in facies grezos, si acvitanian cu conglomerate, gresii si intercalatii deargile.

- ciclul miocen alcatuit din depozite burdigaliene (conglomerate la zi intre Arges si Olanești si la adancime in rest), badenian (marne, argile si sare la Ocele mari) si sarmatian inferior (gresii, marne).

-ciclul sarmato pliocen cu caracter transgresiv care inainteaza mult la vest de Olt, alcatuit din marne nisipoase slab cimentate, argile, nisipuri, marne cu intercalatii de carbuni. Depresiunea s-a format la inceputul paleogenului după paroxismul laramic care pe de o parte a ridicat masivele Carpatilor Meridionali, iar pe de alta parte a stimulat coborarea spatiului cristalin din fata acestora, creand falia pericarpatică si un bazin de sedimentare extins, cu rol de avanfosă.

Solul din zona respectivă este districambosol tipic (solul brun acid tipic) – u.a. 187%.

Sursele de poluanți pentru sol, subsol, ape freatice și de adâncime:

Principalul potențial impact al lucrărilor aferente investiției propuse se înregistrează în perioada de execuție a acestora prin efectuarea excavațiilor.

În timpul execuției lucrărilor se identifică drept surse de poluare a solului și subsolului eventualele pierderi accidentale de ulei și combustibili de la utilajele folosite de constructor.

Lucrările și dotările pentru protecția solului și a subsolului:

În perioada de execuție se vor face verificări periodice, ori de câte ori se consideră necesar, ale utilajelor utilizate.

Investiția va dispune de containere (europubele) pentru colectarea temporara a deșeurilor menajere și asimilabile, în vederea predării unei unități de profil.

În faza de construire titularul proiectului va asigura dotarea zonei aferente organizării de șantier cu o toaletă ecologică.

La faza de funcționare a proiectului apele uzate menajere vor fi evacuate la o ministație de epurare. Apa epurată se evacuează în lacul de acumulare Vidraru aflat în vecinătate (u.a. 187%).

Se va avea în vedere ca în timpul execuției, deșeurile menajere rezultate din activitatea angajaților constructorului să fie colectate selectiv în containere adecvate și predate unei unități de profil.

Deșeurile din construcții vor fi gestionate în conformitate cu natura lor: deșeurile reciclabile vor fi recuperate și revalorificate prin unități specializate, iar deșeurile nevalorificabile nepericuloase vor fi depozitate în containere special amenajate și vor fi predate unei unități de profil.

Pentru diminuarea impactului asupra solului în perioada de realizare a lucrărilor, se propun următoarele măsuri de protecția solului:

- Se vor evita materialele cu risc ecologic imediat sau în timp;

- Zonele în care s-au depozitat materiale provenite din defrișare vor fi reamenajate la terminarea lucrărilor.

În această situație apreciem că implementarea proiectului nu poate avea influențe negative semnificative asupra solului și subsolului.

f) protecția ecosistemelor terestre și acvatice:

Terenul din u.a 187% in suprafata de 0,1200 ha de padure propus a fi scos din circuitul silvic este situat in situl Natura 2000 ROSCI0122 Muntii Fagaras.

Impactul va fi tratat pe larg in capitolul XIII.

Identificarea arealelor sensibile ce pot fi afectate de proiect:

Proiectul intra sub incidenta art. 28 din OUG nr 57/2007, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice, cu modificarile si completarile ulterioare, fiind situat in situl Natura 2000 ROSCI0122 Muntii Fagaras.

Se vor resimți următoarele tipuri de impact asupra vegetației și faunei terestre:

- Înlăturarea componentelor biotice de pe amplasament prin lucrările desfășurate (defrișare);

- Fragmentarea habitatelor naturale. Dat fiind amplasamentul lucrării și caracterul zonei, fragmentarea habitatelor naturale nu este semnificativă pentru faună.

- Reducerea productivității biologice prin creșterea gradului de poluare în zonă. Aceste tipuri de impact sunt inerente și pot fi diminuate prin întreținerea corespunzătoare a utilajelor și a vehiculelor.

Lucrările, dotările și măsurile pentru protecția biodiversității, monumentelor naturii și ariilor protejate:

Pentru reducerea impactului proiectului asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar, pentru care a fost desemnat situl Natura 2000 - Munții Făgăraș (ROSCI0122), titularul de proiect are obligația să respecte următoarele măsuri de diminuare a impactului:

- amplasamentul organizărilor de șantier și traseul drumurilor de acces sunt astfel stabilite încât să aducă prejudicii minime mediului natural. La alegerea acestor amplasamente, se ține seama să se evite locurile de cuibărit și reproducere, precum și potecile de adăpat. Suprafața de teren ocupată temporar în perioada de construcție, trebuie limitată judicios la strictul necesar;

- pentru evitarea accidentelor în care, pe lângă oameni, pot fi implicate și animale, constructorul va prevedea bariere fizice, care să oprească accesul în locuri periculoase sau expuse;

- traficul de șantier și funcționarea utilajelor se limitează la traseele și programul de lucru specificat;

- colectarea și evacuarea ritmică a deșeurilor menajere și tehnologice, pentru a nu tenta animalele și a se evita riscul de îmbolnăvire și accidentare a acestora;

- în vederea diminuării impactului proiectului asupra speciilor de nevertebrate identificate ca fiind potențial afectate, se recomandă relocarea trunchiurilor de arbori uscați și/sau a cioatelor putrezite de pe suprafața amplasamentului propus;

g) protecția așezărilor umane și a altor obiective de interes public:

Identificarea obiectivelor de interes public, distanța față de așezările umane, respectiv față de monumente istorice și de arhitectură, alte zone asupra cărora există instituit un regim de restricție, zone de interes tradițional și altele:

Proiectul analizat în prezenta documentație nu se va realiza într-o zonă locuită, prin urmare nu va crea disconfort populației.

În zonă nu se află monumente istorice, de arhitectură sau alte zone și obiective de interes tradițional, public sau istoric.

Lucrările, dotările și măsurile pentru protecția așezărilor umane și a obiectivelor protejate și/sau de interes public:

Pentru ca activitățile de pe amplasament să se desfășoare conform proiectului, în perioada construirii obiectivului turistic, propunem următoarele măsuri de protecție:

- controlul strict al personalului muncitor privind disciplina în șantier: instructajul periodic, portul echipamentului de protecție, verificări privind consumul de alcool sau chiar de droguri, prezența numai la locul de muncă unde este alocat;

- verificarea, înainte de intrarea în lucru a utilajelor, mijloacelor de transport, macaralelor, echipamentelor, mecanismelor și sculelor, pentru a constata integritatea și buna lor funcționare;

- realizarea de împrejmuiri, semnalizări și alte avertizări, pentru a delimita zonele de lucru;

- controlul și restricționarea accesului persoanelor în șantier.

h) prevenirea și gestionarea deșeurilor generate pe amplasament în timpul realizării proiectului/în timpul exploatării, inclusiv eliminarea

Lista deșeurilor (clasificate și codificate în conformitate cu prevederile legislației europene și naționale privind deșeurile), cantități de deșuri generate:

Investiția propusă, prin natura sa, nu este generatoare de deșuri periculoase.

Se va avea în vedere pe timpul execuției, cât și al exploatării, ca deșeurile menajere rezultate din activitatea angajaților să fie colectate în containere adecvate și predate unei unități de profil.

Deșeurile rezultate în urma execuției lucrărilor propuse sunt:

- Deșuri lemnoase rezultate din activitatea de defrișare - cod 15.01.03;

- Deșeuri menajere generate de angajații constructorului (grupa 02 și 20 conform H.G. 856/16.08.2002), respectiv:

- 020104 - deșeuri de materiale plastice;
- 200101 - deșeuri de hârtie și carton;
- 200102 - deșeuri de sticlă;

- Deșeuri din construcții generate în urma executării lucrărilor propuse (grupa 17 conform H.G. 856/16.08.2002), respectiv:

- 170101 - deșeuri din beton;
- 170201 - deșeuri de lemn;
- 170203 - deșeuri de plastic;
- 170405 - deșeuri din fier;

Programul de prevenire și reducere a cantităților de deșeuri generate:

Nu este cazul.

Planul de gestionare a deșeurilor:

Deșeurile menajere, și cele asimilabile acestora, precum și cele provenite din defrișare vor fi colectate în interiorul șantierului în puncte speciale prevăzute cu containere tip pubele. Deșeurile vor fi transportate periodic la o rampă de gunoi în condiții de siguranță. Se va ține o evidență strictă privind datele calendaristice, cantitățile eliminate și identificate mijloacelor de transport utilizate.

În baza Hotărârii Guvernului nr.662/2001 privind gestionarea uleiurilor uzate și a modificărilor și completărilor ulterioare, acestea vor fi colectate și predate la punctele de colectare.

Deșeurile lemnoase vor fi selectate, fiind eliminate în funcție de dimensiuni ca accesorii și elemente de sprijin în lucrările de construcții. În funcție de calitatea lor, vor putea fi valorificate ca lemn de foc pentru populația din zonă.

Se va avea în vedere ca în timpul execuției, deșeurile menajere rezultate din activitatea angajaților constructorului să fie colectate selectiv în containere adecvate și predate unei unități de profil.

Deșeurile din construcții vor fi gestionate în conformitate cu natura lor: deșeurile reciclabile vor fi recuperate și revalorificate prin unități specializate, iar deșeurile nevalorificabile nepericuloase vor fi depozitate în containere special amenajate și vor fi predate unei unități de profil.

Deșeurile menajere rezultate după punerea în funcțiune a obiectivului se vor depozita în pubele într-un spațiu special amenajat situat în incinta amplasamentului. Titularul proiectului va încheia un contract cu o unitate de profil în vederea evacuării acestor deșeuri.

Implementarea proiectului nu necesită utilizarea de substanțe periculoase de tipul celor din Lista I și II conform H.G. 351/2005. Investiția prin natura să nu produce deșeuri periculoase.

i) gospodărirea substanțelor și preparatelor chimice periculoase

În timpul execuției lucrărilor, vor fi utilizate unele substanțe toxice și periculoase, în special produse petroliere și diluanți al căror regim de depozitare, manipulare și utilizare va trebui să se conformeze prevederilor reglementărilor în vigoare.

Cele mai folosite produse sunt:

- combustibili folosiți pentru utilaje și vehicule de transport (benzină, motorină);
- lubrifianți (uleiuri, parafină);

Lucrările propuse prin proiect, respectiv defrișarea a 1200 mp fond forestier nu au impact semnificativ asupra mediului din două considerente:

- Suprafața afectată este foarte mică;
- Volumele de lucrări sunt mici.

Lucrările proiectate nu induc efecte negative suplimentare asupra solului, drenajului, microclimatului, apelor de suprafață, vegetației, faunei, zgomotului sau peisajului.

B. Utilizarea resurselor naturale, în special a solului, a terenurilor, a apei și a biodiversității.

Resursele naturale utilizate pentru execuția proiectului sunt materiale de construcții ce vor fi furnizate de distribuitori autorizați: agregatele minerale (balast, nisip, piatră), beton, lemn, metal, etc.

Pentru alimentarea cu apă se propune un puț forat cu cămin apometru (u.a. 187%).

În faza de execuție, nu este necesară ocuparea de alte terenuri suplimentare din domeniul public sau privat.

VII. Descrierea aspectelor de mediu susceptibile a fi afectate în mod semnificativ de proiect:

(impactul asupra populației, sănătății umane, biodiversității (acordând o atenție specială speciilor și habitatelor protejate), conservarea habitatelor naturale, a florei și a faunei sălbatice, terenurilor, solului, folosințelor, bunurilor materiale, calității și regimului cantitativ al apei, calității aerului, climei (de exemplu, natura și amploarea emisiilor de gaze cu efect de seră), zgomotelor și vibrațiilor, peisajului și mediului vizual, patrimoniului istoric și cultural și asupra interacțiunilor dintre aceste elemente. Natura impactului (adică impactul direct, indirect, secundar, cumulativ, pe termen scurt, mediu și lung, permanent și temporar, pozitiv și negativ);

(extinderea impactului (zona geografică, numărul populației/habitatelor/speciilor afectate; magnitudinea și complexitatea impactului; probabilitatea impactului; durata, frecvența și reversibilitatea impactului; măsurile de evitare, reducere sau ameliorare a impactului semnificativ asupra mediului; natura transfrontalieră a impactului).

Scurtă descriere a impactului potențial.

Evaluarea impactului potențial asupra mediului ca urmare a defrișărilor și realizare a obiectivului „Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică: căsuțe de vacanță (216 mp), parcare (65 mp), suprafețe carosabile (185 mp), suprafețe pietonale și de agrement (734 mp)”, s-a realizat atât în etapa de desfasurare/execuție cât și de exploatare.

În evaluare s-au luat în calcul următoarele criterii:

- modificări asupra factorilor de mediu;
- efectele modificărilor factorilor de mediu asupra populației umane și a biodiversității.

Criteriu	Aprecierea efectelor
1. Modificări asupra factorilor de mediu	
- efecte asupra componentelor ecosistemelor	Se vor manifesta, dacă nu vor fi respectate măsurile de reducere a impactului în etapa de defrișare și de execuție a lucrărilor.
- amenințarea speciilor rare de floră și faună sau în pericol de dispariție	Nu au fost semnalate specii rare de floră și faună în pericol de dispariție în amplasament. Speciile semnalate în vecinătatea amplasamentului nu sunt în pericol de perturbare s-au dispariție, dacă vor fi aplicate măsuri de reducere a impactului.
- reducerea diversității biologice și perturbarea lanțului trofic.	În suprafața defrișată total, efectele se vor manifesta prin dispariția și perturbarea elementelor specifice pădurii, însă acestea vor fi suplimentate de zonele împadurite limitrofe suprafețelor respective. Toate acestea se vor manifesta ne semnificativ dacă vor fi respectate măsurile de reducere a impactului.
- pierderea sau fragmentarea habitatelor	Raportat la suprafața analizată, fragmentarea este punctuală în cazul defrișării totale. Având în vedere compensarea suprafeței defrișate total, nu vor fi fragmentări și pierderi semnificative la nivelul fondului forestier.

- descărcarea sau producerea de substanțe chimice persistente, agenți microbiologici, nutrienți, radiații, energie termică.	Nu se vor manifesta dacă se vor lua măsuri de stopare a descărcărilor și de reducere a impactului.
- exploatarea resurselor naturale ale mediului	Se vor manifesta pe suprafețe strict delimitate în suprafețele în care se vor face defrișări totale. Se vor lua măsuri de stopare a acestor activități în zonele adiacente ocupate de fond forestier și de ape.
- transformarea peisajului natural	Va fi un efect nesemnificativ, local.
- obstrucționarea migrației speciilor și a căilor de trecere	Efect nesemnificativ, local în zona defrișării totale.
- efecte asupra mediului abiotic (ape de suprafață, ape subterane, sol, aer)	Vor fi efecte de mică intensitate, nesemnificative.
2. Efectele modificărilor factorilor de mediu asupra populației	
- efecte asupra sănătății umane, bunăstării sau calității vieții.	Vor fi efecte nesemnificative în etapa de defrișare și execuție, și efecte pozitive semnificative în timpul exploatării.
- creșterea numărului de șomeri, sau daune economice.	Impactul este pozitiv atât asupra ratei de șomaj, cât și d.p.d.v. economic.
- reducerea calitativă și cantitativă a capacității de relaxare.	Vor fi efecte nesemnificative, dacă se vor respecta măsurile de reducere a impactului în timpul defrișării și execuției lucrărilor la construire.
- modificări majore în folosința curentă a terenului și a resurselor în scopuri tradiționale de către populația locală.	Vor fi efecte nesemnificative, permanente, locale.
- efecte asupra obiectivelor istorice, arheologice, paleontologice, arhitecturale.	Amplasamentul nu are efect asupra acestor obiective.
- reducerea valorilor estetice și vizuale.	Efecte nesemnificative, locale.
- afectarea viitoarelor resurse locale.	Efecte nesemnificative, locale.
- pierderea sau reducerea speciilor rare sau în pericol, și a habitatelor lor. - amenințarea speciilor rare de floră și faună sau în pericol de dispariție.	Nu au fost semnalate specii rare de floră și faună în pericol de amenințare sau dispariție în întreg amplasamentul. Vor dispărea total speciile forestiere din amplasamentul defrișat total, dar pierderea va fi suplimentată de vegetația adiacentă. Vor fi efecte nesemnificative locale, fără extindere în zona împădurită și de pajiște.

Impactul asupra apelor.

În etapa de defrișare și de execuție a construcțiilor.

La realizarea obiectivului „Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică: căsuțe de vacanță (216 mp), parcare (65 mp), suprafețe carosabile (185 mp), suprafețe pietonale și de agrement (734 mp)” impactul lucrărilor prevăzute asupra apelor de suprafață și a apelor subterane este nesemnificativ și se manifestă permanent și local. Se poate presupune că poluanții generați, specifici șantierului, de la punctele de lucru ca și cei generați prin manevrarea materialelor rezultate din defrișare cât și a celor de construcție, nu vor determina o creștere semnificativă a

poluării apelor de suprafață, și deci nici o modificare a categoriei de calitate a corpurilor de apă din vecinătate.

Cantitățile de poluanți ce pot ajunge de obicei în perioada execuției în apele de suprafață nu afectează în mod semnificativ ecosistemele acvatice sau celelalte folosințe ale apei în aval. Desigur, scoaterea cioatelor, evacuarea unor cantități mari de combustibili, produse petroliere sau materiale de construcție, pot provoca prejudicii mediului acvatic.

Pentru apele uzate care vor rezulta de la organizările de șantier se va impune respectarea limitelor de încărcare cu poluanți a apelor uzate evacuate în resursele de apă stabilite conform NTPA – 001, în cazul în care acestea se vor evacua după epurare într-un curs de apă din vecinătate.

În etapa de exploatare

Influența asupra apelor curgătoare din zonă este considerată permanentă locală. Pentru orizonturile acvifere de profunzime, obiectivul nu reprezintă un factor de risc din punctul de vedere al poluării. În condiții normale de exploatare nu există evenimente care să producă un impact semnificativ asupra resurselor de apă.

Exploatarea resurselor de apă poate avea efecte negative asupra sistemului hidrologic din areal prin:

- reducerea apelor subterane sau de suprafață;
- apariția eroziunii solului și a alunecărilor de teren.

Impact asupra calității aerului.

În etapa de defrișare și de execuție a construcțiilor.

În etapa de defrișare și de execuție a construcțiilor, impactul asupra calității aerului este datorat emisiilor de praf și emisiilor de poluanți specifici arderii combustibililor fosili în motoarele utilajelor, echipamentelor și respectiv a mijloacelor de transport folosite atât la defrișare cât și la punerea în operă a tuturor lucrărilor de construcție. Se apreciază ca impactul asupra calității aerului generat ca urmare a activităților specifice lucrărilor menționate, se manifestă local (aria de manifestare fiind atât în etapa defrișărilor cât și în etapa de execuție a construcțiilor), și este nesemnificativ fiind temporar și intermitent (ca urmare a modificării continue a frontului de lucru). În plus emisiile de poluanți în atmosferă și de praf variază adesea de la o zi la alta, acestea depinzând în principal de tipul de activitate desfășurată, de specificul operației și de condițiile meteorologice.

În etapa de exploatare

În perioada de operare a obiectivului, ce face obiectul proiectului, nu vor rezulta concentrații de poluanți care să depășească limitele maxime admisibile, nefiind necesare măsuri pentru protecția calității. Un alt tip de poluare (nespecific) este cel permanent, creat de traficul rutier existent pe DN7C.

Impactul asupra solului și subsolului.

În etapa de defrișare și de execuție a construcțiilor.

Pe timpul executării lucrărilor de defrișare, formele de impact asupra solului se manifestă prin:

- decopertarea și ocuparea definitivă, și înlăturarea stratului de vegetație, sol și a rocilor pentru construirea unui profil artificial (platforma) pentru montarea construcțiilor;
- deteriorarea profilului de sol pe o adâncime de 1-2 m prin scoaterea rădăcinilor și a cioatelor din perimetrul construcțiilor;
- eventuala apariție a eroziunii;
- pierderea caracteristicilor naturale ale stratului de sol fertil prin depozitare neadecvată a acestuia în haldele de sol rezultate din decopertări;
- înlăturarea/degradarea stratului de sol fertil în zonele unde vor fi realizate defrișările;
- deversări accidentale ale unor substanțe/compuși direct pe sol;

- depozitarea necontrolată a deșeurilor, a materialelor de exploatare a masei lemnoase și a materialelor de construcție sau a deșeurilor tehnologice;

- modificări calitative ale solului sub influența poluanților prezenți în aer (modificări calitative și cantitative ale circuitelor biogeochimice locale);

Impactul asupra solului și a subsolului în etapa de defrișare și de execuție a construcțiilor este ne semnificativ, se manifestă temporar, local și are efecte reversibile. Deși se produce o ocupare permanentă în cazul defrișării totale, pentru baze de aprovizionare și producție, organizări de șantier, zone de depozitare intermediară de materiale inerte, impactul este considerat unul mediu, reconstrucția ecologică a zonelor ocupate fiind obligatorie.

În etapa de exploatare

Prin respectarea măsurilor de protecție a solului și subsolului prevăzute se estimează că impactul va fi ne semnificativ.

Impact asupra peisajului și a mediului vizual.

În etapa de defrișare și de execuție a construcțiilor.

Prin defrișare și execuția construcțiilor, sunt aduse modificări ale peisajului general, prin apariția unor fâșii fără vegetație într-o zonă înconjurată de pădure, prin apariția unor obiective turistice.

În etapa de exploatare

Cu timpul vegetația forestieră bine reprezentată și de talie înaltă, din zonele limitrofe obiectivelor turistice, vor estompa în mare parte forma și prezența acestora, încadrându-le în peisajul general.

Impactul asupra populației.

În etapa de defrișare și de execuție a construcțiilor.

Lucrările de defrișare nu au impact asupra populației, deoarece nu se desfășoară în perimetrul zonelor locuite. Distanța la care se află zonele locuite față de amplasament este mult mai mare decât distanțele de propagare a poluanților generați de activitățile din timpul lucrărilor de execuție a defrișărilor și construcțiilor, sau a deșeurilor gospodărite necorespunzător din timpul activităților.

Asupra sănătății umane proiectul propus nu are impact deoarece procesele tehnologice, care se desfășoară într-o zonă cu vegetație locală destul de bine reprezentată, cu mare capacitate de absorbție a poluanților generați de activitate, nu folosesc substanțe periculoase pentru sănătatea umană. Personalul care va lucra în etapa de execuție a lucrărilor va fi instruit privind sănătatea și securitatea în muncă și va fi dotat cu echipament de protecție adecvat.

În etapa de exploatare

Impactul în etapa de exploatare se va manifesta în funcție de durata de funcționare a componentelor proiectului și de frecvența activităților de verificare a acestora.

Impactul asupra florei și faunei.

În etapa de defrișare și de execuție a construcțiilor.

Vegetația caracteristică zonei este cea forestieră aflată atât pe amplasamente cât și în vecinătatea acestora, limitrofă cu DJ 704I. Pentru implementarea proiectului este eliminată prin defrișare numai vegetația din suprafețele necesare.

Asupra florei și faunei din suprafața defrișată total, impactul este permanent, deoarece aici aceste componente cu predilecție flora, sunt înlocuite cu construcțiile obiectivului turistic.

Poluarea cu particule în suspensie (praf) din timpul lucrărilor de defrișare și de realizare a construcțiilor nu are impact semnificativ asupra vegetației din amplasament și din zona limitrofă a amplasamentului, cantitățile de praf fiind reduse, datorită caracteristicilor naturale ale amplasamentului, fiind situat în zonă de munte cu climat relativ umed (precipitații anuale de cca. 1000 mm), micșorând răspandirea particulelor de praf. Concentrațiile potențiale ale poluanților chimici din aer, atât în perioada defrișării cât și a execuției construcțiilor nefiind

periculoase pentru floră și vegetație.

Fauna din zonă nu este afectată de poluarea cu praf sau noxe, concentrațiile potențiale ale acestora în aer, sunt inferioare, nefiind periculoase pentru fauna zonei.

În etapa de exploatare

Impactul în etapa de exploatare se va manifesta în funcție de frecvența activităților componentelor proiectului și de durata de funcționare a acestora.

Numai traficul de pe DJ 704I are impact local permanent asupra florei și faunei în perioada de exploatare.

Impactul asupra siturilor arheologice și monumentelor istorice.

În zona amplasamentului proiectului propus nu sunt identificate situri arheologice. Dacă, pe perioada execuției lucrărilor se descoperă vestigii, se vor anunța autoritățile competente care vor decide măsurile de conservare. În aceste situații se vor căuta soluții tehnice de ocolire a zonei s-au de schimbare a proiectului.

Natura impactului.

Impactul generat de lucrările de defrișare și cele necesare pentru realizarea construcțiilor în cadrul proiectului are caracter nesemnificativ, se manifestă temporar (doar în perioada de execuție) și local (în special în zona frontului de lucru).

Se consideră ca impactul direct, indirect, secundar, și cumulativ, pe termen scurt și pe termen lung în perioada de exploatare a obiectivului turistic este un impact pozitiv semnificativ cu implicații asupra bunăstării populațiilor umane, și a mediului.

Extinderea impactului.

În etapa de execuție a lucrărilor de defrișare și a lucrărilor aferente construcțiilor, impactul se manifestă local în special în zona de lucru.

Nu se extinde o extindere a impactului asupra mediului în perioada exploatării, ca urmare a realizării proiectului.

Magnitudinea și complexitatea impactului.

Prin analiza impactului asupra factorilor de mediu atât în etapa de execuție cât și în etapa de exploatare se estimează că impactul asupra mediului este redus.

Probabilitatea impactului.

Prin respectarea măsurilor prevăzute de protecție a mediului, se estimează că atât în etapa de execuție a defrișării și a construcțiilor cât și în etapa de exploatare probabilitatea de manifestare a impactului este foarte redusă.

Durata, frecvența și reversibilitatea impactului.

În etapa de defrișare și de execuție a lucrărilor de construcție a obiectivului turistic se estimează că impactul asupra mediului este redus, se manifestă temporar (conform graficului de execuție estimat) și reversibil.

În etapa de exploatare impactul asupra mediului este nesemnificativ. Efecte pozitive prin crearea de noi locuri de munca.

Măsurile de evitare, reducere sau ameliorare a impactului semnificativ asupra mediului.

Nu sunt necesare alte măsuri suplimentare față de cele prevăzute în memoriul de prezentare. Măsurile generale de prevenire/reducere/ameliorare corespunzătoare fiecărui tip de efect propus atât pentru faza de execuție cât și pentru faza de exploatare sunt descrise pe larg în capitolele specifice.

Natura transfrontieră a impactului.

Proiectul nu are impact transfrontier.

VIII. Prevederi pentru monitorizarea mediului - dotări și măsuri prevăzute pentru controlul emisiilor de poluanți în mediu

Monitorizarea mediului reprezintă un ansamblu de operațiuni privind supravegherea, evaluarea, prognozarea și avertizarea, în scopul intervenției operative pentru menținerea stării de echilibru a mediului.

Pe toată perioada lucrărilor se va urmări menținerea zonelor de lucru curate, fără deversări de carburanți la nivelul solului.

Se va monitoriza permanent:

- întreținerea drumurilor;
- salubritatea și igienizarea permanentă a zonelor de lucru;
- combaterea scurgerii de produse petroliere de la utilajele de construcție;
- depozitarea deșeurilor în zone special amenajate;
- amenajarea drumurilor, platformelor de lucru și a zonelor de haldare, astfel încât să limiteze

la maximum eventualele surpări sau alunecări de teren.

Este importantă luarea unor măsuri de remediere rapidă a poluării (în cazul în care aceasta s-a produs). Rapiditatea cu care se intervine depinde însă foarte mult de rapiditatea cu care este pusă în evidență producerea poluării.

Beneficiarul răspunde cu promptitudine solicitărilor Agenției pentru Protecția Mediului Argeș.

IX. Legătura cu alte acte normative și/sau planuri/programe/strategii/documente de planificare

A. Justificarea încadrării proiectului, după caz, în prevederile altor acte normative naționale care transpun legislația Uniunii Europene

Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei.

Directiva-cadru aer 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa.

Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, și altele.

B. Planul/programul/strategia/documentul de programare/planificare din care face proiectul, cu indicarea actului normativ prin care a fost aprobat.

Nu e cazul.

X. Lucrări necesare organizării de șantier

Descrierea lucrărilor necesare organizării de șantier:

Se propune scoaterea din fondul forestier național a unei suprafețe de 0,1200 ha teren forestier (O.S. Vidraru, U.P. II Cumpăna, u.a 187%), cu compensare echivalentă ca suprafață și bonitate (0,3600 ha – teren agricol).

Organizarea de șantier presupune amplasarea unei baraci de organizare de șantier pentru depozitarea sculelor și uneltelor necesare realizării investiției și va fi funcțională până la finalizarea investiției precum și a unui grup sanitar ecologic și a unei platforme pentru depozitarea tranzitorie a materialelor de construcție care vor fi folosite pe șantier și a deșeurilor.

Lucrările de organizare șantier nu vor avea impact asupra mediului.

Localizarea organizării de șantier:

Suprafața de 1200 m² – pădure, este amplasată în fondul forestier din U.P. II Cumpăna, u.a. 187% și este administrată de Ocolul Silvic Privat Stejarii Muscelului.

Din punct de vedere administrativ acest teren se află în extravilanul comunei Arefu, județul Argeș.

Lucrările de execuție se vor desfășura strict în limitele amplasamentului, fără a fi necesară închirierea sau ocuparea unor alte suprafețe de teren.

Descrierea impactului asupra mediului a lucrărilor organizării de șantier:

Prin soluțiile tehnice și măsurile adoptate pentru prevenirea unor poluări accidentale, impactul asupra mediului al lucrărilor organizării de șantier este considerat redus la minim posibil.

Surse de poluanți și instalații pentru reținerea, evacuarea și dispersia poluanților în mediu în timpul organizării de șantier:

În perioada lucrărilor de execuție, potențialele surse de poluare pentru aer sunt reprezentate de:

- Activitățile specifice de realizare a obiectivelor propuse: lucrări de decopertare, manipulare materiale, tasare suprafețe – surse punctiforme, generatoare de materiale solide, pulberi sedimentabile și pulberi în suspensie.

- Activitatea de transport materiale de construcție și traficul autovehiculelor – surse mobile, generatoare de pulberi sedimentabile și pulberi în suspensie.

- Fenomenul de eroziune eoliană – generator de particule sedimentabile și pulberi în suspensie, ale căror debite variază în funcție de viteza vântului.

Lucrările pentru asigurarea defrișării vegetației forestiere pe amplasament vor dura 1-2 zile. Pentru defrișare se vor folosi unelte specifice (ferăstrău mecanic, topoare) și un camion pentru transportul materialului lemnos. Dată fiind durata redusă de desfășurare a lucrărilor și numărul redus de utilaje impactul asupra aerului este nesemnificativ.

În perioada de execuție, impactul asupra calitatii aerului în zona amplasamentului este negativ, dar redus și temporar, cu manifestare strict pe durata lucrărilor.

Dotări și măsuri prevăzute pentru controlul emisiilor de poluanți în mediu:

Prin aplicarea unor măsuri obligatorii de protecție a factorilor de mediu, pe toată durata execuției defrișărilor, cumulată cu specificul de dispersie a emisiilor în teritoriu, va rezulta un nivel de poluare/impurificare mai redus, care va conduce la efecte minore, încadrate în tipul “efecte nedecelabile cazuistic”.

Printre măsurile de protecție a factorului de mediu aer menționăm:

- măsuri de reducere a nivelului încărcării atmosferice cu pulberi în suspensie sedimentabile;
- măsuri pentru evitarea disipării de pamant pe carosabilul drumurilor de acces;
- se vor respecta standardele de calitate a aerului ambiental, în orice condiții atmosferice;
- să se folosească numai utilaje și mijloace de transport dotate cu motoare Diesel care nu generează emisii de Pb și care produc foarte puțin monoxid de carbon.

Măsuri de protecție a vecinătăților prin pastrarea distanțelor impuse

Proiectul propus și analizat în prezenta documentație nu se va realiza într-o zonă locuită, deci nu va crea disconfort populației.

Măsuri de securitate și sanătate în muncă

Normele de securitate și sanătate în muncă stabilite prin legile specifice reprezintă un sistem unitar de măsuri și reguli aplicabile tuturor participanților la procesul de muncă.

Activitatea desfășurată în cadrul obiectivului analizat se face cu îndeplinirea legislației în vigoare privind securitatea și sanătatea în muncă:

- Legea 319/2006 „Legea securității și sănătății în muncă”.
- HG 1048/2006 privind cerințele minime de securitate și sanătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă.

Lucrările se vor executa pe baza proiectului de organizare și a fișelor tehnologice elaborate de tehnologul executant, în care se vor detalia toate măsurile de protecție a muncii. Se va verifica însușirea fișelor tehnologice de către întreg personalul din execuție.

Dintre măsurile speciale ce trebuie avute în vedere se menționează:

- zonele periculoase vor fi marcate cu plăcși și inscripții;
- se vor face amenajări speciale (podine de lucru, parapeti, dispozitive);
- toate dispozitivele, mecanismele și utilajele vor fi verificate în conformitate cu normele în vigoare;

Se atrage atenția asupra faptului că măsurile de securitate și sanătate în muncă a muncii prezentate nu au un caracter limitativ, constructorul având obligația de a lua toate măsurile necesare pentru prevenirea eventualelor accidente de muncă (măsuri prevăzute și în «Norme specifice de securitate a muncii pentru diferite categorii de lucrări».

Prescriptii generale

Perimetrul se va semnaliza vizibil prin tablouri de avertizare pentru oprirea accesului necontrolat al oamenilor si animalelor si se va semnaliza in special pericolul de accidente.

Masuri PSI in perioada de executie

Reglementari privind apararea impotriva incendiilor:

- LEGE Nr. 307 din 12 iulie 2006 privind apararea impotriva incendiilor;
- HG Nr. 537 din 6 iunie 2007 privind stabilirea si sanctionarea contravențiilor la normele de prevenire si stingere a incendiilor;
- HG 51/1992 modificata cu HG 616/1993 republicat in MO 49/1996 privind unele masuri de imbunatatire a activitatii de prevenire si stingere a incendiilor si HG Nr.71 din 12 februarie 1996;
- OUG Nr. 89 din 23 decembrie 2014 pentru modificarea si completarea unor acte normative in domeniul managementului situatiilor de urgenta si al apararii impotriva incendiilor.

Masuri de prevenire a unui incendiu

In perioada de executie, executantul are obligatia sa asigure securitatea spatiului de lucru impotriva incendiilor si sa doteze locurile de munca cu mijloace de stins incendiu corespunzatoare, potrivit prevederilor din normativile in vigoare.

Personalul de executie va fi instruit privind:

- riscurile de izbucnire a unui incendiu ce deriva din conditiile in care se executa lucrarile de sudura;
- masuri de prevenire a incendiilor corelate cu riscurile;
- masuri de trebuie luate in cazul izbucnirii unui incendiu si modul de utilizare a echipamentelor specifice din dotare.

Se va avea in vedere ca in timpul executarii lucrarilor sa se mentina ordinea si curatenia in spatiul de lucru; resturile de materiale inflamabile se vor indeparta imediat.

La executarea lucrarilor de sudura se vor lua masuri de prevenire a izbucnirii unui incendiu specifice acestei categorii de lucrari.

La terminarea lucrului conducatorul echipei va verifica:

- oprirea tuturor masinilor si utilajelor folosite;
- curatenia la locul de munca;
- evacuarea deseurilor in locurile special amenajate;
- scoaterea de sub tensiune a tuturor echipamentelor electrice.

XI. Lucrări de refacere a amplasamentului la finalizarea investiției

După defrișarea vegetației lemnoase de pe suprafața de 1200 mp solicitată la scoatere definitivă din fond forestier se vor scoate cioatele, se vor elimina toate materialele lemnoase de pe amplasament iar terenul se va nivela.

Lucrările propuse pentru refacerea amplasamentului la finalizarea investiției, în caz de accidente și/sau la încetarea activității:

- Imediat dupa terminarea lucrarilor, terenul sa fie eliberat de toate resturile rezultate, iar zonele afectate sa fie insamantate cu specii de plante ierboase, caracteristice locului.
- Pastrarea obligatorie a vegetatiei de buruieni care fixeaza bine solul, pe cat de mult posibil, in scopul limitarii eroziunii terenului ca urmare a lucrarilor.
- Se recomanda ca in perioada de lucru accesul in teren sa se faca cu minimum de muncitori posibil, acestia sa fie instruiti, sa pastreze linistea si sa nu cauzeze intentionat distrugerii.
- Se recomanda asternerea paturilor de sol vegetal conservate pe suprafata afectata de saptatura, metoda permitand refacerea in timp a vegetatiei si nefragmentarea habitatelor strabatute de animale. De asemenea, procedura are ca scop si evitarea modificarilor negative aparute in peisaj.

Aspecte referitoare la prevenirea și modul de răspuns pentru cazuri de poluări accidentale:

Pentru prevenirea poluarilor accidentale se vor lua urmatoarele masuri:

- utilajele si mijloacele de transport vor fi verificate periodic, in ceea ce priveste nivelul de monoxid de carbon si concentratiile de emisii in gazele de esapament si vor fi puse in functiune numai dupa remedierea eventualelor defectiuni;
- la sfarsitul saptamanii se va efectua curatirea fronturilor de lucru, eliminandu-se toate deseurile;

- drumurile existente vor fi folosite numai pe baza unor conventii incheiate cu detinatorii acestora.

In cazul unor scurgeri de motorina sau uleiuri, vor fi luate imediat masuri de colectare si prevenire sau inlaturare a poluarii solului, pentru a preveni infiltrarea in adancime, spre apa subterana.

Aspecte referitoare la închiderea/dezafectarea/demolarea instalației:

Activitatea de dezafectare a organizarii de santier va consta in retragerea utilajelor, ecologizarea terenului ocupat, predarea deseurilor societăților autorizate specializate.

La incetarea activitatii de excavare, dezafectarea, postutilizarea si refacerea amplasamentului se va face dupa un program si o tehnologie specifica, ce cuprinde:

a) dezafectarea utilajelor (izolarea, scoaterea de sub tensiune, transportarea in sectiile specializate pentru inspectie din punct de vedere electric si mecanic; in functie de gradul de uzura constatat se va hotari destinatia utilajelor, respectiv reutilizarea in alta locatie, repararea utilajelor si apoi refolosirea pe o noua locatie);

b) aducerea terenului la starea initiala (se recolteaza probe de sol si subsol din incinta dezafectata si din amonte de aceasta si se compara rezultatele obtinute cu valorile de referinta la punerea in functiune a obiectivului; in cazul contaminarii solului si subsolului se fac lucrari de decontaminare in functie de poluantul depistat).

Modalități de refacere a stării inițiale/reabilitare în vederea utilizării ulterioare a terenului:

Refacerea amplasamentului dupa incetarea activitatii va consta in:

- valorificarea sau eliminarea materialelor de constructie, care, in momentul respectiv, vor deveni deseuri sau deseuri reciclabile;

- redresarea mediului natural – revegetari, replantari, etc.

XII. Anexe - piese desenate

- plan de incadrare in zona scoatere din circuit
- plan de incadrare in zona teren adus in compensare
- plan de situatie scoatere din circuit

XIII. Date privind aria naturala protejata de interes comunitar

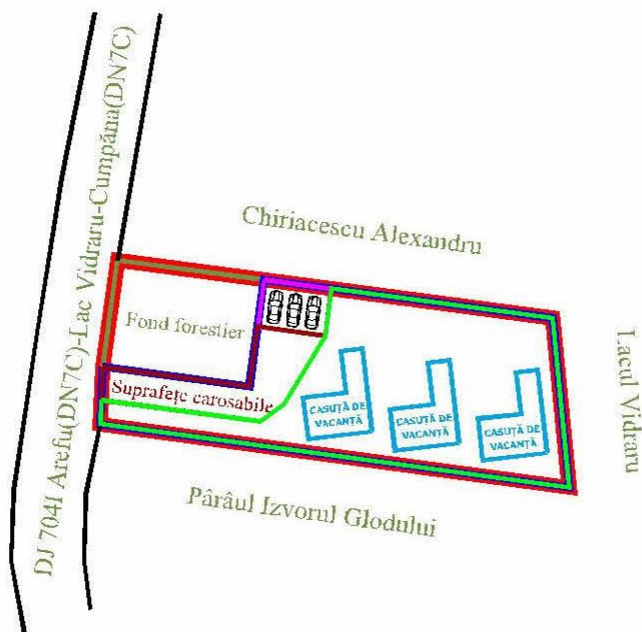
a) Descrierea succintă a proiectului și distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar

Suprafața de 0,1200 ha, din U.P. II Cumpăna, u.a. 187%, ce urmează să fie scoasă din fondul forestier, se află inclusă în situl „Natura 2000” – Munții Făgăraș (ROSCI0122).

Suprafața de 0,3600 ha – fâneață (teren adus în compensare) nu este situata in sit Natura 2000.

Plan de detaliu al suprafeței de 0,1200 ha (din suprafața totală de 0,1520 ha), pentru care se solicită scoaterea din circuitul silvic, inclusă în situl Natura 2000 - ROSCI0122 Munții Făgăraș

Întregul amplasament este inclus în ROSCI0122 - Munții Făgăraș

LEGENDĂ

- Drum județean - DJ 704I
- Limită de proprietate
- Teren propus pentru scoatere din F.F.
- 320 mp - Fond forestier

Teren propus pentru scoatere din fond forestier:

- 65 mp - Parcare
- 185 mp - Suprafețe carosabile
- 216 mp (72*3) - Căsuțe de vacanță
- 734 mp - Suprafețe pietonale și de agrement

Șef de proiect,
ing. Ionel Preda

BENEFICIARI: PROTEASA OCTAVIAN ȘI PROTEASA MARIANA

S.C. SILVA PROIECT EXPERT S.R.L. PITEȘTI			<i>Scoaterea definitivă a terenului în suprafața de 0,1200 ha, în scopul realizării obiectivului "Structura de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică"</i> O.S. Vidraru, U.P. II Cumpăna, u.a. 187%, jud. Argeș		faza: Studiu
<i>Proiectat</i>	<i>ing. I. Preda</i>		PLAN DE DETALIU	<i>scara 1:1000</i>	<i>planșa nr.1</i>
<i>Desenat</i>	<i>ing. I. Preda</i>				
<i>Colorat</i>	<i>ing. I. Preda</i>				
<i>Verificat</i>	<i>ing. I. Preda</i>				
			<i>data 2023</i>		<i>e.v. nr. 1</i>

b)Numele și codul ariei naturale protejate de interes comunitar

Situl Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș a fost declarat ca sit de importanță comunitară ca parte a rețelei ecologice Natura 2000 în România în anul 2007, prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare.

Caracterizarea sitului

Prezentare generală

Situl Natura 2000 ROSCI 0122 Munții Făgăraș include cel mai înalt și sălbatic sector al Carpaților Românești, cu una dintre cele mai mari extensii ale reliefului glaciatic și periglaciatic, cu o vastă suită de unități peisagistice unice, cu condiții ecologice specifice ca urmare a diversității geologice, pedologice și climatice reflectate în biodiversitatea foarte ridicată a acestei zone. În acest masiv muntos se află fragmente reprezentative de păduri naturale virgine și cvasivirgine - astăzi practic dispărute din Europa - care polarizează o diversitate biologică terestră deosebită, constituind o avuție național inestimabilă. Munții Făgăraș oferă habitate excelente pentru populații viabile de urs, lup, râs și capră neagră.

Geologie

Munții Făgăraș sunt alcătuiți din formațiuni structural – petrografice care aparțin cristalinului prealpin al Pânzei Getice – roci metamorfice dure, de fundament, formate prin transformarea sau metamorfozarea în adâncuri a rocilor sedimentare și eruptive preexistente, depozitelor de molasă litorală și învelișului sedimentar miocen.

Domeniul getic este prezent prin formațiunile celui mai vechi geosinclinal recunoscut în această unitate structural – tectonică, metamorfozate în timpul orogenezei prebaikaliene. Rezultatul acestei transformări au fost șisturile mezometamorfice reprezentate prin gnaise cu feldspat potasic, paragneise, micașturi, amfibolite și calcare cristaline. În fazele ulterioare, o parte din șisturile cristaline mezometamorfice au fost supuse unor fenomene de diaforeză și s-au transformat în șisturi verzi, micașturi filitoase sau alte roci de tranziție.

Relief și geomorfologie

Masivul Făgăraș cuprinde întregul complex muntos aparținând Carpaților Meridionali, cuprins între Valea Oltului la vest, văile Bârsei, Groșetului și Dâmboviței la est, Depresiunea Făgărașului la nord și cele ale Jiblei, Arefului, Brădetului și Câmpulungului la sud. În cadrul acestui spațiu se disting două șiruri de munți, aproape paralele: unul nordic, al Munților Făgăraș propriu-ziși, formând o culme înaltă, neîntreruptă și altul sudic, constituit din grupa montană Ghițu-Frunți-Cozia, mai puțin înaltă și adânc ferestruită de ape, continuată dincolo de Râul Doamnei prin Munții Iezer Păpușa.

Munții Făgăraș fac parte din grupa centrală Făgăraș-Parâng-Godeanu, sectorul cel mai înalt al Carpaților Meridionali, cu o masivitate pronunțată, cu desfășurare pe direcția est – vest, de unde derivă o sensibilă diferențiere a proceselor fizico – geografice. Această grupă se individualizează prin cele mai mari altitudini, în Făgăraș șase vârfuri depășind 2500 m, printr-o dispunere asimetrică, liniară a masivelor, sub forma unor puternice noduri orohidrografice, care prin adâncirea fragmentării de peste 100 m și pante care depășesc frecvent 25°. Pe drept cuvânt Munții Făgăraș au fost denumiți și Alpii Transilvaniei, de către geograful Emmanuel de Martonne, denumire care s-a extins ulterior la întregul domeniu al Carpaților Meridionali. În structura masivelor apar diferențieri – o parte centrală, înaltă - din care se ramifică culmi mai fragmentate, mai joase cu 500 – 800 m. Astfel, cresta Făgărașului este dublată spre sud de o culme paralelă mai scundă, Cozia – 1668 m, Frunți – 1534 m, Ghițu – 1622 m, alcătuită din gnaise și fragmentată în masive separate de văi transversale.

Relieful glaciatic și cel periglaciatic au o extensiune maximă în Carpații Românești, fiind localizate de o parte și de alta a crestei principale a Făgărașului și Iezerului. Circurile glaciare mari, cele suspendate, văile glaciare, sistemul complicat de custuri și morenele situate între 1200 și 1600 m, numărul mare al lacurilor glaciare, precum și relieful crio – nival foarte extins înscriu aspectul alpin al acestei grupe. Suprafețele de nivelare, Borâscu, Râu Șes și Gornovița, prin desfășurare,

altitudine, caractere genetice și extinderea pajiștilor alpine, a tufărișurilor și pajiștilor subalpine, sunt o altă trăsătură specifică acestor masive, alături de marea întindere a pădurilor de molid, de amestec de brad și de fag și a făgetelor pure.

Asocierea unor interfluvii ascuțite, puternic denivelate, care se extind pe zeci de kilometri într-o structură armonioasă, cu interfluvii etajate, alături de ulucuri glaciare adânci, marcate de lacuri și cursuri de ape repezi, toate subliniate de particularitățile biopedoclimatice, alcătuiesc adevărata sinteză a peisajului alpin ce caracterizează Munții Făgăraș-Iezer. Altitudinile mari, pantele accentuate, culoarele de vale și depresiunile marginale formează elementele majore care delimitează această unitate

Hidrologie

Rețeaua hidrografică este densă datorită cantităților mari de precipitații pe care o primește zona, inclusiv apa rezultată din topirea zăpezii. Munții Făgăraș pot fi asemănați din acest punct de vedere cu un castel de apă. Pe tot cuprinsul masivului se găsesc în căldările de sub creastă izvoare sau lacuri cu apă cristalină bună de băut sau pâlcuri de zăpadă care întârzie până vara târziu, păstrându-se uneori chiar de la un an la altul.

Râurile au debite permanente destul de mari, dar primăvara târziu și vara, din mai până în iunie, când topirea zăpezilor este mai intensă și când ploile sunt mai abundente, scurgerile și debitele sunt foarte mari. Apele munților Făgăraș sunt tributare Oltului, care își adună afluenții de pe versanții de nord, de vest și de sud – vest, și Argeșului, căruia îi rămân cei dinspre sud.

Aspecte climatologice

Elementele climei-temperatură, vânturi, precipitații prezintă în Munții Făgăraș o etajare determinată de altitudine. Aceasta se reflectă în existența etajelor bioclimatice așa încât, se poate vorbi de un climat al pădurilor de foioase, de unul al pădurilor de conifere și un climat al pajiștilor alpine. În plus, pe latura sudică, argeșeană, se întâlnește o ridicare sensibilă a limitei pădurilor, față de cea nordică, transilvăneană.

Clima Munților Făgăraș are însă și particularități condiționate de masivitatea și orientarea acestor munți. Ei au rol de baraj, atât pentru masele de aer rece și umed ce vin dinspre Atlantic sau mările nordului, reținându-le mai îndelung pe povârnișul său nordic, cât și pentru cele mediteraneene sau tropicale, care se opresc pe versanții săi sudici. Rezultatul este un climat dinamic agitat, umed, rece pe versantul nordic și unul mai moderat, mai calm și senin, pe versantul sudic.

Temperatura aerului scade treptat de la poalele masivului spre creastă. Media anuală este de 4-6°C în etajul pădurilor de fag, 2-4°C în etajul molidului și 0°C în zona pajiștilor alpine ajunge chiar -2°C. Lunile cele mai călduroase sunt iulie și august, iar cele mai răcoroase ianuarie și februarie. Condițiile climatice sunt aspre, mai ales în zona alpină. Rareori, lunile de vară au temperaturi medii mai mari de 7-8°C, iar lunile reci au media temperaturii de -8°C și chiar -11°C. Sunt destul de frecvente cazurile cu scurte perioade de viscol și frig în iulie și mai ales în a doua jumătate a lunii august.

Precipitațiile sunt relativ bogate în Munții Făgăraș și mai abundente pe latura vestică față de cea estică. Cantitatea lor crește de la poale spre înălțimi, ajungând în medie de la 900 – 1000 mm, în etajul fagului, până la 1300 – 1400 mm în zona alpină. La altitudini de peste 1800 – 1900 m, precipitațiile cad în mare parte sub formă de ninsoare, uneori chiar și vara. Ploile au cea mai mare frecvență în lunile mai – iunie și cea mai mică spre toamnă, în septembrie. Ninsorile pot cădea oricând, însă apar de obicei către sfârșitul lunii septembrie. Practic, zăpezile de instalează pe creste din septembrie – octombrie și durează până la sfârșitul lunii mai și începutul lunii iunie. În zonele joase, ninsorile cele mai abundente cad de obicei la începutul lunii decembrie. Cumulată, întreaga cantitate de zăpadă căzută în cursul unui an, la altitudini de peste 2400 m, ar ajunge la un strat gros de 8-9 m, adică de circa 10 ori mai mare decât în zona de câmpie. Cele mai mari cantități de zăpadă se depun în locurile adăpostite, pe fundul căldărilor glaciare, pe văi și mai ales la baza verdanților cu expunere estică. În urma ninsorilor abundente se pot produce deseori avalanșe pe aproape toți versanții abrupti, cele mai mari și frecvente astfel de fenomene din Carpații românești se întâlnesc în Munții Făgăraș. Pericolul avalanșelor, asociat cu nebulozitatea frecventă, reprezintă cele mai 81 mari dificultăți pentru turismul montan din această zonă. Datorită persistenței îndelungate a stratului de zăpadă și a grosimii acestuia există condiții prielnice pentru practicarea sporturilor de iarnă, până la sfârșitul primăverii.

Vânturile – bat cu puterea aproape permanent în zona de creastă, predominante fiind cele dinspre vest și nord-vest. Calmul absolut este un fenomen rar în acești munți. Brizele de munte și de vale sunt însoțite frecvent de fenomenul de ceață. Primăvara, zidul muntos, interpus în fața maselor de aer cald dinspre sud, creează efectul de föhn, pe versantul nordic, provocând topirea bruscă a zăpezilor.

Norii, nebulozitatea, reprezintă cel mai impresionat și spectaculos element climatic din Munții Făgăraș, aceștia fiind cunoscuți ca cei mai mari generatori de nebulozitate din țara noastră. Pe versantul nordic, frecvența acestora este mult mai mare. Norii cei mai frecvenți sunt migratori, aduși de vânturile de vest și nord-vest. Ei rămân îndelung deasupra munților, generând ploi abundente, însoțite de vânturi puternice, în special în zona de creastă. În Munții Făgăraș se formează și nori de front, ca efect al încălzirii mai puternice a aerului pe versantul sudic față de cel nordic, însă cei mai des întâlniți sunt norii de briză.

Soluri

Datorită structurii geologice complexe, în care predomină șisturile cristaline, a asimetriei morfologice pe transversala nord-sud, a amprentei lăsate de glaciațiune, a diferențelor climatice între versantul nordic și cel sudic, a cantităților diferite de precipitații de la est la vest, în Munții Făgărașului se remarcă o zonalitate pe verticală a solurilor. Datorită temperaturilor scăzute, activitatea microbiană și procesele de transformare și de mineralizare a materiei organice sunt reduse, determinând acumularea de humus. Pe de altă parte, marea cantitate de precipitații atmosferice a dus la acidifierea solurilor, proces ce a fost favorizat și de caracteristicile solurilor dominante.

Astfel, în etajul montan întâlnim soluri brune acide cu mull și cu moder și soluri podzolice argiloiluviale, în etajul subalpin soluri brune podzolice, în etajul alpin podzoluri humicoferiiluviale și humico-silicatic podzolice, în mare parte scheletice, iar intrazonal soluri humicocalcice alpine, turbării, litosoluri.

Ecosisteme

Ecosistemele naturale din perimetrul studiat cuprind zone terestre, acvatice și subterane, în stare naturală și seminaturală care se diferențiază prin caracteristici geografice, abiotice și biotice. Datorită existenței unei variații mari de relief cât și a climatului temperat continental cu pronunțat caracter foehn, se înregistrează un număr însemnat de tipuri de habitate naturale terestre, caracteristice pajiștilor și tufărișurilor, habitate de pădure, habitate de stâncării și peșteri, precum și de ape dulci.

B.1.1.1. Suprafața sitului

Localizare:

- Suprafața sitului: 198620,50 ha
- Coordonate: N :45° 54' 57" E: 24° 74' 10"
- Altitudine (m): Maxima 2544, Minima 347, medie 1407
- Regiunea geografică: Alpină (100%)

B.1.1.2. Tipuri de habitate prezente în sit

Tipurile de habitate prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește, sunt prezentate în tabelul următor:

Tipuri de habitate prezente în situl Munții Făgăraș (ROSCI0122)

Cod	Denumire habitat	Supr.	Reprezent	Supr. relativa	Conservare	Global
3220	Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane	1,75	A	C	B	B

3230	Vegetație lemnoasă cu <i>Myricaria germanica</i> de-a lungul râurilor montane	0	B	C	B	B
3240	Vegetație lemnoasă cu <i>Salix eleagnos</i> de-a lungul râurilor montane	0	B	C	B	B
4060	Tufărișuri alpine și boreale	19500	A	B	A	A
4070	Tufărișuri de <i>Pinus mugo</i> și <i>Rhododendron hirsutum</i>	5850	A	B	A	A
4080	Tufărișuri cu specii sub-arctice de salix	120	A	B	B	B
6150	Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios	13500	A	B	B	B
6170	Pajiști calcifile alpine și subalpine	195	B	C	B	B
6230	Pajiști montane de <i>Nardus</i> bogate în specii pe substraturi silicioase	2500	B	B	B	B
6410	Pajiști cu <i>Molinia</i> pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (<i>Molinion caeruleae</i>)	14	C	C	C	C
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin	250	A	C	B	B
6440	Pajisti aluviale din <i>Cnidion dubii</i>	175	B	B	B	B
6520	Fânețe montane	1250	A	C	A	A
7140	Turbării sud-est carpatice mezo-oligotrofe cu <i>Carex rostrata</i> și <i>Sphagnum recurvum</i>	0,01	A	C	A	A
7220	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (<i>Cratoneurion</i>)	0,01	A	C	B	B
7240	Formațiuni pioniere alpine din <i>Caricion bicoloris-atrofuscus</i>	0	A	A	A	A
8110	Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin (<i>Androsacetalia alpinae</i>)	0	B	A	B	B
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin	0	C	B	B	B
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	0	B	C	B	B
8220	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase	0	A	A	A	A
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	0	D			
9110	Păduri de fag de tip <i>Luzulo-Fagetum</i>	0	A	B	B	A
9130	Păduri de fag de tip <i>Asperulo-Fagetum</i>	0	B	C	A	B
9150	Păduri medio-europene de fag din	0	B	C	B	B

	Cephalanthero-Fagion					
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum	0	B	C	B	B
9180	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	0	B	B	A	B
91E0	Păduri aluviale de Alnus glutinosa și Fraxinus excelsior	0	A	B	A	A
91Q0	Păduri relictare de Pinus sylvestris pe substrat calcaros	0	C	C	B	B
91V0	Păduri dacice de fag (Symphyto-Fagion)	0	A	B	B	A
9410	Păduri acidofile de molid (Picea) din etajul montan până în cel alpin (Vaccinio-Piceetea)	0	A	B	A	A

Notă: Semnificația abrevierilor din tabel este următoarea:

- % - proporția de acoperire a habitatului din suprafața sitului

Ex: 4060 – 2, adică 2% din suprafața sitului este acoperit cu tipul de habitat 4060

- **reprezentativitatea** - gradul de reprezentativitate a tipului de habitat în cadrul sitului, ce reprezintă măsura pentru cât de „tipic” este un habitat, folosindu-se următorul sistem de ierarhizare: A - reprezentativitate excelentă; B - reprezentativitate bună; C - reprezentativitate semnificativă;

- **suprafața relativă** - suprafața sitului acoperit de habitatul natural raportat la suprafața totală acoperită de acel tip de habitat natural în cadrul teritoriului național. Acest criteriu se exprimă ca un procentaj „p” ce corespunde următoarelor situații:

A: $100 \geq p > 15\%$, B: $15 \geq p > 2\%$, C: $2 \geq p > 0\%$.

- **stadiul de conservare**: gradul de conservare al structurilor și funcțiile tipului de habitat natural în cauză, precum și posibilitățile de refacere/reconstrucție. Sistem de ierarhizare: A - conservare excelentă, B - conservare bună, C - conservare medie sau redusă.

- **evaluare globală** - evaluarea globală a valorii sitului din punct de vedere al conservării tipului de habitat natural respectiv. Sistem de ierarhizare: A - valoare excelentă, B - valoare bună, C - valoare considerabilă.

B.1.1.3. Specii existente

Conform Anexei a II - a Directivei Consiliului 92/43/CEE, în Situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș se întâlnesc speciile din tabelele următoare:

Specii existente în Situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș

Nr. crt.	Cod Natura 2000	Denumire specie	Populația in sit				Evaluarea sitului			
			Tip	Marime		Categ	Sit. Pop.	Consv.	Izolare	Global
				min	max					
Specii de mamifere enumerate în anexa a II-a Directivei Consiliului 92/43/CEE										
1.	1303	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	p	500	800	R	B	B	C	B
2.	1304	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	p	50	100	R	C	C	C	C
3.	1307	<i>Myotis blythii</i>	p	500	1000	C	C	B	C	B
4.	1308	<i>Barbastella barbastellus</i>	p	500	1000	C	C	B	C	B
5.	1310	<i>Miniopterus schreibersii</i>	r	250	500	R	C	B	C	B
6.	1321	<i>Myotis emarginatus</i>	p	150	300	R	C	B	C	B

7.	1323	<i>Myotis bechsteinii</i>	p	500	1000	R	C	B	C	B
8.	1324	<i>Myotis myotis</i>	r			R	C	B	C	B
9.	1352	<i>Canis lupus</i>	p			C	B	B	C	B
10.	1354	<i>Ursus arctos</i>	p			P	B	B	C	B
11.	1355	<i>Lutra lutra</i>	p			P	C	C	C	C
12.	1361	<i>Lynx lynx</i>	p			P	B	B	C	B

Nr. crt.	Cod Natura 2000	Denumire specie	Populația în sit			Evaluarea sitului				
			Tip	Marime		Categ	Sit. Pop.	Consv.	Izolare	Global
				min	max					
Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa a II-a Directivei Consiliului 92/43/CEE										
1.	1166	<i>Triturus cristatus</i>	p			P	D			
2.	1193	<i>Bombina variegata</i>	p	5000	10000	P	B	B	C	B
3.	2001	<i>Triturus montandoni</i>	p			R	C	B	B	B
4.	4008	<i>Triturus vulgaris ampelensis</i>	p				C	B	B	B

Nr. crt.	Cod Natura 2000	Denumire specie	Populația în sit			Evaluarea sitului				
			Tip	Marime		Categ	Sit. Pop.	Consv.	Izolare	Global
				min	max					
Specii de pești enumerate în anexa a II-a Directivei Consiliului 92/43/CEE										
1.	5266	<i>Barbus petenyi</i>	p	500	1000	C	C	B	C	B
2.	6965	<i>Cottus gobio</i>	p			P	B	B	C	B
3.	2484	<i>Eudontomyzon mariae</i>	p			V	D			
4.	6145	<i>Romanogobio uranoscopus</i>	p			V	D			

Nr. crt.	Cod Natura 2000	Denumire specie	Populația în sit			Evaluarea sitului				
			Tip	Marime		Categ	Sit. Pop.	Consv.	Izolare	Global
				min	max					
Specii de nevertebrate enumerate în anexa a II-a Directivei Consiliului 92/43/CEE										
1.	4012	<i>Carabus hampei</i>	p			V	D			
2.	4057	<i>Chilostoma banaticum</i>	p			R	B	A	A	C
3.	1083	<i>Lucanus cervus</i>	p			C	C	B	C	B
4.	1065	<i>Euphydryas aurinia</i>	p			P	B	B	A	B
5.	6199	<i>Euplagia quadripunctaria</i>	p			P	B	B	C	B
6.	1060	<i>Lycaena dispar</i>	p			R	B	B	C	B
7.	1037	<i>Ophiogomphus cecilia</i>	p			P	A	B	C	B
8.	4054	<i>Pholidoptera transsylvanica</i>	p			R	C	B	A	B
9.	6908	<i>Morimus asper funereus</i>	p			R	C	B	C	B
10.	1087	<i>Rosalia alpina</i>	p			R	B	B	C	B
11.	6966	<i>Osmoderma eremita</i>	p			V	C	B	C	B
12.	1927	<i>Stephanopachys substriatus</i>	p			R	B	B	C	B
13.	1014	<i>Vertigo angustior</i>	p			R	C	B	C	B

Nr. crt.	Cod Natura 2000	Denumire specie	Populația în sit				Evaluarea sitului			
			Tip	Marime		Categ	Sit. Pop.	Consv.	Izolare	Global
				min	max					
Specii de plante enumerate în anexa a II-a Directivei Consiliului 92/43/CEE										
1.	1903	<i>Liparis loeselli</i>	p			R	B	B	C	B
2.	4070	<i>Campanula serrata</i>	p	15000	15000	P	C	B	C	B
3.	1898	<i>Eleocharis carniolica</i>	p			R	B	B	C	B
4.	1393	<i>Drepanocladus vernicosus</i>	p			R	B	B	C	B
5.	1389	<i>Meesia longiseta</i>	p			R	A	B	C	B
6.	4116	<i>Tozzia carpathica</i>	p			P	B	B	C	B
7.	4122	<i>Poa granitica ssp. disparilis</i>	p			P	A	B	A	B

Notă: Semnificația abrevierilor din tabel este următoarea:

Tip: p-permanent ; r-reproducere

Categoria-categoriile de abundență: C- comună R-rară P-prezenta V-foarte rară (very rare)

Evaluarea sitului:

- **populație:** mărimea și densitatea populației speciei prezente din sit în raport cu populațiile prezente pe teritoriul național. Acest criteriu se exprimă ca un procentaj „p” ce corespunde următoarelor situații: A: $100 \geq p > 15\%$, B: $15 \geq p > 2\%$, C: $2 \geq p > \%$, D – populație ne semnificativă.

- **conservare:** gradul de conservare a trăsăturilor habitatului care sunt importante pentru speciile respective și posibilitățile de refacere. Sistem de ierarhizare: A - conservare excelentă, B - conservare bună, C - conservare medie sau redusă.

- **izolare:** gradul de izolare a populației prezente în sit față de aria de răspândire normală a speciei. Sistem de ierarhizare: A - populație (aproape) izolată, B - populație neizolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație neizolată cu o arie de răspândire extinsă.

- **evaluare globală** a valorii sitului pentru conservarea speciei respective, sistemul de ierarhizare este următorul: A - valoare excelentă, B - valoare bună, C - valoare considerabilă.

B.1.1.4. Alte specii importante de floră și faună

Grup	Cod	Specii		Populație				Motivație						
		Denumire științifică	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa Alte categorii					
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
L		<i>Cetraria oakesiana</i>						V						X
P		<i>Larix decidua ssp. carpatica</i>						R						X
P		<i>Onobrychis montana ssp. Transsilvanica</i>						R						X
P		<i>Orchis palustris ssp. Elegans</i>						R						X
P		<i>Papaver purenaicum ssp. corona-sancti-stephani</i>						R						X
P		<i>Poa laxa ssp. pruinosa</i>						R						X
P		<i>Scabiosa lucida ssp. barbata</i>						R						X
P		<i>Sesleria rigida ssp. haynaldiana</i>						R						X
M		<i>Arvicola terrestris</i>						R						X

M	2644	Capreolus capreolus (caprior)						C						X	
M	2645	Cervus elaphus (cerb nobil)						R						X	
M		Chionomys nivalis						V							X
M	2593	Crocidura suaveolens						R						X	
M	2615	Eliomys quercinus						V						X	
M	1363	Felis silvestris (pisica salbatica)						R	X					X	
M	1357	Martes martes (jderul de copac)						R		X				X	
M		Micromys minutus (soarecele pitic)						R							X
M	1341	Muscardinus avellanarius						C	X					X	
M		Myoxus glis						R						X	
M	2595	Neomys anomalus						R						X	
M	2597	Neomis fodiens						R						X	
M	1312	Nyctalus noctula (liliacul de amurg)						R	X					X	
M	1369	Rupicapra rupicapra						R		X				X	
M	2598	Sorex alpinus						R						X	
A	2432	Anguis fragilis						R						X	
A	2361	Bufo bufo						V						X	
A	1201	Bufo viridis						R	X					X	
A	1283	Coronella austriaca						V	X					X	
A	1281	Elaphe longissima						R	X					X	
A	1203	Hyla arborea						R	X					X	
A	1261	Lacerta agilis						C	X					X	
A	1263	Lacerta viridis						V	X					X	
A	1256	Podacris muralis						C	X					X	
A	1214	Rana arvalis						V	X					X	
A	1209	Rana dalmatina						R	X					X	
A	1213	Rana temporaria						C		X				X	
A	2351	Salamandra salamandra						R						X	
A	2353	Triturus alpestris						C						X	
A	2357	Triturus vulgaris						C						X	
A	2473	Vipera berus						C						X	
F		Lota lota (mantus)						R							X
F		Sabanejewia romanica (fasa)						R					X		
F	1109	Thymallus thymallus (lipan)						R		X				X	
I	1069	Erebia sudetica						R	X					X	
I	1056	Parnassius mnemosyne						R	X					X	
I		Uvarovitettix transsylvanicus						C							X
P		Achillea oxyloba ssp. schurii						R							

P		<i>Aconitum moldavicum</i>						R		X			X	
P		<i>Aconitum napellus</i> ssp. <i>Firmum</i>						V						X
P		<i>Aconitum toxicum</i>						P						X
P		<i>Adenostyles alliariae</i> ssp. <i>Hybrida</i>						R						X
P		<i>Aethionema saxatile</i>						P?						X
P		<i>Agrostis alpine</i>						R						X
P		<i>Agrostis vinealis</i>						R						X
P		<i>Allium schoenoprasum</i> ssp. <i>Sibiricum</i>						R						X
P		<i>Allium victorialis</i>						R						X
P		<i>Alopecurus pratensis</i> ssp. <i>laguriformis</i>						R						X
P		<i>Androsace</i> <i>arachnoidea</i>						P?						X
P		<i>Androsace</i> <i>chamaejasme</i>						V						X
P		<i>Androsace obtusifolia</i>						R						X
P		<i>Anemone narcissiflora</i>						R						X
P		<i>Angelica archangelica</i>						R						X
P		<i>Anthemis carpatica</i>						R						X
P		<i>Anthemis carpatica</i> ssp. <i>Pyrethriformis</i>						R						X
P		<i>Anthemis macrantha</i>						R						X
P		<i>Aquilegia nigricans</i>						V						X
P		<i>Aquilegia</i> <i>transsilvanica</i>						R						X
P		<i>Arabis soyeri</i> ssp. <i>subcoriaca</i>						R						X
P		<i>Arenaria biflora</i>						R						X
P		<i>Armeria barcensis</i>						R						X
P	1762	<i>Arnica Montana</i> (arnica)						R		X			X	
P	1763	<i>Artemisia eriantha</i>						R		X				X
P		<i>Astragalus alpinus</i>						V						X
P		<i>Astragalus australis</i>						V						X
P		<i>Athamanta turbith</i> ssp. <i>Hungarica</i>						R						X
P	2055	<i>Botrychium</i> <i>matricariifolium</i>						P?					X	
P	2056	<i>Botrychium multifidum</i>						V					X	
P		<i>Callianthemum</i> <i>coriandrifolium</i>						V						X
P		<i>Campanula carpatica</i>						R						X
P		<i>Campanula</i> <i>rotundifolia</i> ssp. <i>polymorpha</i>						P						X
P		<i>Campanula</i> <i>transsilvanica</i>						V						X
P		<i>Cardamine resedifolia</i>						R						X

P		<i>Cardaminopsis neglecta</i>						R							X
P		<i>Carex atrata</i> ssp. <i>aterrima</i>						R							X
P		<i>Carex brachystachys</i>						R							X
P		<i>Carex brunnescens</i>						R							X
P		<i>Carex capillaris</i>						R							X
P		<i>Carex firma</i>						R							X
P		<i>Carex fuliginosa</i>						R							X
P		<i>Carex limosa</i>						R							X
P		<i>Carex parviflora</i>						R							X
P		<i>Carex strigosa</i>						R							X
P		<i>Centaurea kotschyana</i>						R							X
P		<i>Cephalanthera longifolia</i>						R					X		
P		<i>Cephalanthera rubra</i>						P?					X		
P		<i>Cerastium arvense</i> ssp. <i>lerchenfeldianum</i>						R							X
P		<i>Cerastium fontanum</i> ssp. <i>macrocarpum</i>						P?							X
P		<i>Cerastium transsilvanicum</i>						R							X
P		<i>Cerinthia glabra</i>						R					X		
P		<i>Chysosplenium alpinum</i>						P?							X
P		<i>Coeloglossum viride</i>						R							X
P		<i>Conioselinum tataricum</i>						R					X		
P		<i>Crepis conyzifolia</i>						R					X		
P		<i>Dactylorhiza cordigera</i>						R					X		
P		<i>Dactylorhiza incarnata</i>						R					X		
P		<i>Dactylorhiza maculata</i>						R					X		
P		<i>Dactylorhiza maculata</i> ssp. <i>transsilvanica</i>						R					X		
P		<i>Dactylorhiza majalis</i>						V							X
P		<i>Dactylorhiza sambucina</i>						R							X
P		<i>Dianthus banaticus</i>						P							X
P		<i>Dianthus barbatus</i> ssp. <i>compactus</i>						R							X
P		<i>Dianthus carthusianorum</i>						P							X
P		<i>Dianthus glacialis</i> ssp. <i>geldius</i>						R							X
P		<i>Dianthus henteri</i>						P							X
P		<i>Dianthus spiculifolius</i>						R							X
P		<i>Dianthus superbus</i> ssp. <i>alpestris</i>						R							X
P		<i>Dianthus tenuifolius</i>						R							X
P		<i>Doronicum carpaticum</i>						R							X
P		<i>Draba fladnizensis</i>						P?							X
P		<i>Draba kotschy</i>						P							X

P		<i>Draba lasiocarpa</i>						P?						X
P		<i>Drosera rotundifolia</i>						R						X
P		<i>Epilobium alsinifolium</i>						R						X
P		<i>Epilobium anagallidifolium</i>						R						X
P		<i>Epilobium nutans</i>						R						X
P		<i>Epipactis atrorubens</i>						P?					X	
P		<i>Epipactis helleborine</i>						R					X	
P		<i>Epipactis microphylla</i>						P?					X	
P		<i>Epipogium aphyllum</i>						P?					X	
P		<i>Erigeron alpinus</i>						R						X
P		<i>Erigeron atticus</i>						P?						X
P		<i>Erigeron uniflorus</i>						R						X
P		<i>Eritrichium nanum</i> ssp. <i>jankae</i>						R						X
P		<i>Festuca amethystina</i>						R						X
P		<i>Festuca bucegiensis</i>						R						X
P		<i>Festuca carpatica</i>						R						X
P		<i>Festuca nitida</i> ssp. <i>flaccida</i>						R						X
P	1866	<i>Galanthus nivalis</i>						R		X			X	
P		<i>Galium pumilum</i>						R						X
P		<i>Gentiana clusii</i>						R						X
P		<i>Gentiana cruciate</i> ssp. <i>phlogifolia</i>						R						X
P		<i>Gentiana frigida</i>						R						X
P	1657	<i>Gentiana lutea</i>						V		X			X	
P		<i>Gentiana punctata</i>						R						X
P		<i>Geum reptans</i>						R						X
P		<i>Grimmia teretinervis</i>						V						X
P		<i>Gymnadenia conopsea</i>						R					X	
P		<i>Gypsophila petraea</i>						R						X
P		<i>Hedysarum hedysaroides</i>						R						X
P		<i>Helicotrichon decorum</i>						R						X
P		<i>Hepatica transsilvanica</i>						P						X
P		<i>Heracleum palmatum</i>						R						X
P		<i>Heracleum sphondylium</i> ssp. <i>transsilvanicum</i>						P						X
P		<i>Hesperis matronalis</i> ssp. <i>Candida</i>						R						X
P		<i>Hesperis matronalis</i> ssp. <i>cladotricha</i>						R						X
P		<i>Hieracium negoiense</i>						R						X
P		<i>Hieracium silesiacum</i>						R						X
P		<i>Hutchinsia alpine</i> ssp. <i>brevicaulis</i>						R						X
P		<i>Juncus filiformis</i>						R						X
P		<i>Juncus trifidus</i>						P						X
P		<i>Juncus triglumis</i>						R						X

P		<i>Knautia drymeia</i>						P?						X
P		<i>Kobresia myosuroides</i>						R						X
P		<i>Larix decidua</i> ssp. <i>polonica</i>						R						X
P		<i>Leontopodium alpinum</i>						V						X
P		<i>Leucanthemopsis</i> <i>alpina</i> ssp. <i>alpina</i>						R						X
P		<i>Ligularia glauca</i>						R						X
P		<i>Linum perenne</i>						R						X
		ssp. <i>extraaxillare</i>												
P		<i>Lloydia serotina</i>						R						X
P		<i>Loiseleuria</i> <i>procumbens</i>						R						X
P		<i>Lomatogonium</i> <i>carinthiacum</i>						P?						X
P		<i>Lonicera caerulea</i>						R						X
P	5104	<i>Lycopodium</i> <i>annotinum</i>						R		X			X	
P	5105	<i>Lycopodium clavatum</i>						C		X			X	
P		<i>Lycopodium</i> <i>complanatum</i>						V						X
P		<i>Lycopodium selago</i>						R						X
P		<i>Lysimachia nemorum</i>						P?						X
P		<i>Melampyrum saxosum</i>						R						X
P		<i>Minuartia austriaca</i>						R						X
P		<i>Minuartia hirsute</i> ssp. <i>frutescens</i>						R						X
P		<i>Minuartia laricifolia</i>						V						X
P		<i>Nigritella nigra</i>						P?					X	
P		<i>Nigritella nigra</i> ssp. <i>rubra</i>						V					X	
P		<i>Onobrychis montana</i>						R						X
P		<i>Orchis coriophora</i>						R					X	
P		<i>Orchis morio</i>						R					X	
P		<i>Orchis ustulata</i>						R					X	
P		<i>Oxytropis campestris</i>						P?						X
P		<i>Oxytropis carpatica</i>						R						X
P		<i>Oxytropis halleri</i>						R						X
P		<i>Papaver alpinum</i>						R						X
P		<i>Pedicularis</i> <i>baumgartenii</i>						P?						X
P		<i>Pedicularis oederi</i>						P						X
P		<i>Phyteuma confusum</i>						R						X
P		<i>Phyteuma spicatum</i>						P?						X
P		<i>Phyteuma vagneri</i>						R						X
P		<i>Pinguicula alpina</i>						R						X
P		<i>Pinguicula vulgaris</i>						R						X
P		<i>Pinus cembra</i>						R						X
P		<i>Pinus mugo</i>						R						X
P		<i>Plantago gentianoides</i>						R						X
P		<i>Platanthera chlorantha</i>						P?					X	

P		Pleurospermum austriacum						R							X
P		Poa badensis						R							X
P		Poa cenisia ssp. contracta						R							X
P	2316	Poa granitica						R					X		
P		Poa laxa						P							X
P		Poa remota						R							X
P		Polygonum alpinum						R							X
P		Primula farinosa						V							X
P		Primula halleri						R							X
P		Primula minima						P							X
P		Pseudorchis albida						R					X		
P		Pulsatilla montana						R							X
P		Ranunculus alpestris						R							X
P		Ranunculus carpaticus						R							X
P		Ranunculus crenatus						R							X
P		Ranunculus glacialis						V							X
P		Ranunculus thora						R							X
P		Rhodiola rosea						R							X
P		Rhododendronum myrtifolium						R							X
P		Rumex arifolius						R							X
P		Rumex scutatus						R							X
P		Sagina saginoides						R							X
P		Salix alpina						R							X
P		Salix aurita						R							X
P		Salix hastata						R							X
P		Salix retusa						R							X
P		Salix rosmarinifolia						R							X
P		Salix starkeana						P?							X
P		Saponaria pumilio						R							X
P		Saussurea discolor						R							X
P		Saxifraga androsacea						R							X
P		Saxifraga bryoides						V							X
P		Saxifraga carpatica						R							X
P		Saxifraga exarata ssp. moschata						P							X
P		Saxifraga oppositifolia						R							X
P		Saxifraga pedemontana ssp. cymosa						R							X
P		Saxifraga retusa						R							X
P		Scrophularia heterophylla ssp. laciniata						R							X
P		Sedum telephium ssp. fabaria						R							X
P		Sempervivum montanum						R							X
P		Senecio rivularis						R							X
P		Silene dinarica						R							X

P	Silene lerchenfeldiana						R						X
P	Silene zawadzki						P						X
P	Soldanella pusila						R						X
P	Spiranthes spiralis						P?				X		
P	Symphyandra wanneri						R						X
P	Symphytum cordatum						P						X
P	Tanacetum macrophyllum						R						X
P	Taxus baccata						V						X
P	Thalspi dacicum						R						X
P	Thymus bihoriensis						R						X
P	Thymus comosus						P?						X
P	Thymus pulcherrimus						R						X
P	Tofieldia calyculata						R						X
P	Traunsteinera globosa						R				X		
P	Trifolium spadiceum						R						X
P	Trisetum alpestre						R						X
P	Trisetum fuscum						R						X
P	Trisetum macrotrichum						R						X
P	Trollius europaeus ssp. europaeus						R						X
P	Vaccinium oxycoccus						P?						X
P	Veronica alpina						R						X
P	Veronica aphylla						R						X
P	Veronica bachofenii						R						X
P	Veronica baumgartenii						R						X
P	Veronica fruticans						R						X
P	Viola alpina						R						X
P	Viola palustris						R						X

(B = păsări, M = Mamifere, A = Amfibienii, R = Reptile, F = Peste, L = Licheni, I = Nevertebrate, P = Plante)

Habitare de interes comunitar pentru care a fost declarat situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș

Situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș a fost declarat în vederea conservării următoarelor 27 de habitate de interes comunitar:

1. 3220 – Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane;
2. 3230 – Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane;
3. 3240 – Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane;
4. 4060 – Tufărișuri alpine și boreale;
5. 4070* – Tufărișuri cu *Pinus mugo* și *Rhododendron myrtifolium*;
6. 4080 – Tufărișuri cu specii sub-arctice de *Salix*;
7. 6150 – Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios;
8. 6170 – Pajiști calcifile alpine și subalpine;
9. 6230* – Pajiști montane de *Nardus* bogate în specii pe substraturi silicioase;
10. 6410 – Pajiști cu *Molinia* pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase - *Molinion caeruleae*;
11. 6430 – Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofilede la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin;

12. 6520 – Fânețe montane;
13. 7240* – Formațiuni pioniere alpine din *Caricion bicoloris-atrofuscae*;
14. 8110 – Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin - *Androsacetalia alpinae* și *Galeopsietalia ladani*;
15. 8120 – Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin - *Thlaspietea rotundifolii*;
16. 8210 – Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase;
17. 8220 – Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase;
18. 8310 – Peșteri în care accesul publicului este interzis;
19. 9110 – Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*;
20. 9130 – Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*;
21. 9150 – Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*;
22. 9170 – Păduri de stejar cu carpen de tip *Galio-Carpinetum*;
23. 9180* – Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene;
24. 91E0* – Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* - *Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*;
25. 91Q0 – Păduri relictare de *Pinus sylvestris* pe substrat calcaros;
26. 91V0 – Păduri dacice de fag - *Symphyto-Fagion*;
27. 9410 – Păduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montana - *Vaccinio – Piceetea*.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat faptul că 5 habitate de interes comunitar nu sunt prezente în perimetrul ariei naturale protejate. Aceste habitate sunt următoarele:

1. 3230 – Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane;
2. 3240 – Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane;
3. 7240* – Formațiuni pioniere alpine din *Caricion bicoloris-atrofuscae*;
4. 9150 – Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*;
5. 91Q0 – Păduri relictare de *Pinus sylvestris* pe substrat calcaros;

1). Habitatul 3220 – Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane

Habitat cu caracter hidro-higrofil. Este reprezentat de grupări deschise de plante pioniere erbacee sau sufrutescente, bogate în specii alpine, care colonizează depozitele de pietriș ale cursurilor de apă cu un regim hidrologic de tip alpin – cu debit maxim în timpul verii. Aceste grupări se pot instala și pe terenurile plane, cu apă stagnantă, din jurul pâraielor sau râurilor de munte. Habitatul se întâlnește din etajul montan superior până în cel alpin.

Habitatul a fost identificat în lungul izvoarelor și pâraielor din zona subalpină și alpină.

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R5416 - Comunități sud-est carpatice de izvoare și pâraie cu *Saxifraga stellaris*, *Chrysosplenium alpinum* și *Philonotis seriata*. Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Chrysosplenio alpine - Saxifragetum stellaris*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1,5 - 2 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

2). Habitatul 3230 – Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane

Acest tip de habitat este reprezentat prin comunități pioniere, instalate intrazonal, edificate de *Myricaria germanica* și specii de *Salix* spp. Fitocenozele sunt în general fragmentare și se instalează pe depozitele de pietriș bogate în nămol fin și frecvent inundate ale cursurilor de apă din regiunea montană. Au în general acoperire redusă, influențată de inundațiile periodice care determină acumularea de noi sedimente. În același timp, inundațiile produc și modificări ale covorului vegetal, eliminând plantele prin eroziune. Astfel, existența acestor comunități este determinată de intensitatea și frecvența inundațiilor și de viteza de curgere a apei.

Fitocenozele habitatului pot invada formațiunile ierboase învecinate, caracteristice văilor râurilor montane, în special pe cele aparținând habitatului de interes comunitar 3220 Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor neforestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 3230 – Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane. Fragmente de habitat au fost identificate în vecinătatea ariei naturale protejate, pe Valea Doamnei – județul Argeș, Valea Găujani – județul Vâlcea și pe Valea Bârsa lui Bucur – județul Brașov.

Acest tip de habitat are o prezență incertă în cadrul ariei naturale protejate.

3). Habitatul 3240 – Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane

Habitatul cuprinde desigurii sau tufărișuri înalte de *Salix* spp., *Hippophaë rhamnoides*, *Alnus* spp., *Betula* spp., printre altele, pe depozite de pietriș ale cursurilor de apă montane și boreale nordice, care au un regim hidrologic de tip alpin, cu debit maxim în timpul verii. Formațiuni de *Salix eleagnos*, *S. purpurea* subsp. *gracilis*, *S. daphnoides*, *S. nigricans* și *Hippophaë rhamnoides* pe depozitele înalte de pietriș fluvial din văile alpine și perialpine.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor neforestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 3240 Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane.

Acest tip de habitat are o prezență incertă în cadrul ariei naturale protejate.

4) Habitatul 4060 – Tufărișuri alpine și boreale

Habitatul cuprinde tufărișuri pitice, uneori târâtoare, caracteristice etajelor superioare de vegetație ale Carpaților Sud-Estici. Cele mai multe tufărișuri formează mozaicuri de vegetație pe suprafețe mici, legate de existența unor microstațiuni distincte. Sunt asociații primare, dar se pot extinde secundar, în urma defrișării jnepenișurilor și pădurilor de limită superioară. Sunt edificate de specii oligoterme, xeroterme, oligotrofe și moderat până la puternic acide. De regulă, includ specii arcto-alpine, boreale și circumpolare, în anumite cazuri, și endemite carpatice.

Acest tip de habitat este răspândit în etajele superioare de vegetație – subalpin și alpin, fragmente mai mici întâlnindu-se și în etajul montan al ariei naturale protejate.

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3101 - Tufărișuri alpine pitice de azalee - *Loisele uria procumbens*; R3104 - Tufărișuri de smirdar - *Rhododendron myrtifolium*; R3109 - Tufărișuri alpine de vuietoare - *Empetrum nigrum hermaphroditum* și afin vânăt - *Vaccinium gaultherioides*; R3108 - Tufărișuri de ienupăr pitic - *Juniperus sibirica*; R3107 - Tufărișuri de coacăză - *Bruckenthalia spiculifolia* și ienupăr pitic - *Juniperus sibirica*; R3617 - Tufărișuri târâtoare de argințică - *Dryas octopetala* și R3111 - Tufărișuri dominate de afin - *Vaccinium myrtillus*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Cetrario - Loiseleurietum procumbentis*, *Rhododendro myrtifolii - Vaccinietum*, *Junipero - Bruckenthalietum*, *Campanulo abietinae - Juniperetum*, *Empetro - Vaccinietum gaultherioidis*, *Campanulo abietinae - Vaccinietum*, *Achilleo schurii - Dryadetum*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 17.000 - 22.000 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

5) Habitatul 4070* – Tufărișuri cu *Pinus mugo* și *Rhododendron myrtifolium*

Acest tip de habitat cuprinde formațiuni edificate de *Pinus mugo*, tipice pentru etajul subalpin al Carpaților românești. Elementele carpto-balcanice prezente diferențiază acest tip de habitat de cele similare, vicariante din Europa centrală. Alături de *Pinus mugo*, speciile *Rhododendron myrtifolium* și *Calamagrostis villosa* imprimă caracterul local al Carpaților românești. Speciile prezente sunt oligoterme, higrofile, oligotrofe, acidofile.

Factorii limitativi sunt reprezentați de seceta fiziologică, vânt puternic cu mare frecvență, perioada scurtă de vegetație.

Fragmente ale acestui tip de habitat au fost identificate în etajele superioare de vegetație din etajul subalpin al ariei naturale protejate.

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3105 - Tufărișuri sud-est carpatice de jneapăn - *Pinus mugo* cu smirdar - *Rhododendron myrtifolium*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Rhododendro myrtifolii* - *Pinetum mugii*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 5.200 - 6.500 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

6). Habitatul 4080 – Tufărișuri cu specii sub-arctice de Salix

Habitatul include formațiuni de sălcii arcto-alpine și boreale, uneori specii relictare - *Salix bicolor*, instalate de-a lungul pâraielor subalpine, a mlaștinilor sau a culoarelor pietroase din circurile glaciare.

Tufărișurile formate de *Alnus viridis* și *Salix silesiaca* sunt asociate cu buruienișurile subalpine. Fitocenozele habitatului sunt diferențiate de cele din Alpi prin megaforbiete carpatice - elemente carpatice care intră în alcătuirea buruienișurilor subalpine - ce aparțin alianței *Adenostylon alliariae*, cum ar fi *Heracleum palmatum* și *Aconitum toxicum*.

Factorii limitativi sunt reprezentați de temperaturi scăzute, volum edafic extrem de mic, umiditatea excesivă.

Fragmente ale acestui tip de habitat au fost identificate în etajul subalpin al ariei naturale protejate.

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3110 - Tufărișuri sud-est carpatice de anin verde - *Alnus viridis*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Salici* - *Alnetum viridis*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 90 - 150 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind necunoscută.

7) Habitatul 6150 – Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios

Acest tip de habitat cuprinde formațiuni boreo-alpine, hechstoterm-microterme, localizate pe vârfurile mai înalte ale munților. Sunt edificate de *Juncus trifidus*, *Carex bigelowii*, mușchi și licheni. În acest tip de habitat sunt incluse și comunitățile asociate crio-nivale de depresiuni mici.

Habitatul a fost identificat predominant în zona subalpină și alpină din aria naturală protejată. Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3602 - Pajiști sud-est carpatice de coarnă - *Carex curvula* și *Primula minima*, R3603 - Pajiști sud-est carpatice de părul porcului - *Juncus trifidus* și *Oreochloa disticha*; R3604 - Pajiști sud-est carpatice de părușcă - *Festuca supina* și *Potentilla ternata*; R3615 - Tufărișuri pitice sud-est carpatice de sălcii alpine - *Salix herbacea*; R6303 - Comunități sud-est carpatice chionofile cu *Luzula alpino-pilosa* și R6304 - Comunități sud-est carpatice chionofile cu *Ranunculus crenatus* și *Soldanella pusilla*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Primulo* - *Caricetum curvulae*, *Oreochloo* - *Juncetum trifidi*, *Potentillo chrysocraspedae* - *Festucetum airoidis*, *Salicetum herbaceae*, *Luzuletum alpino-pilosae*, *Soldanello pusillae* - *Ranunculetum crenati*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 12.000 - 15.000 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

8) Habitatul 6170 – Pajiști calcifile alpine și subalpine

Reprezintă un tip de habitat întâlnit în etajele subalpin și alpin, pe soluri bogate în carbonat de calciu și cu grad ridicat de saturație în baze.

Fragmente ale habitatului au fost identificate în etajul subalpin al ariei naturale protejate. Aceste fragmente se încadrează în următoarele două subtipuri: pajiști calcifile scunde, mezo-xerofile bine închegate care vegetează pe culmi puternic vântuite în timpul verii și acoperite cu un strat gros

de zăpadă iarna și pajiști calcifile xero-termofile deschise, instalate pe terenuri terasate sau concentric bordurate.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3611 - Pajiști sud-est carpatice de coada iepurelui - *Sesleria rigida* ssp. *haynaldiana* și rogoz - *Carex sempervirens*; R3612 - Pajiști sud-est carpatice de rogoz - *Carex sempervirens* și coarnă mare - *Sesleria bielzii*; R3616 - Tufărișuri pitice sud-est carpatice de sălcii alpine - *Salix retusa*, *S. reticulata* și R3619 - Tufărișuri pitice sud-est carpatice de sălcii endemice - *Salix kitaibeliana* cu degetăruț alpin - *Soldanella pusilla*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Seslerio haynaldianae* - *Caricetum sempervirentis*, *Seslerio bielzii*-*Caricetum sempervirentis*, *Salicetum retuso* – *reticulatae* și *Soldanello pusillae* - *Salicetum kitaibelianae*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 180 - 210 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

9) Habitatul 6230* – Pajiști montane de *Nardus bogate în specii pe substraturi silicioase*

Habitatul este reprezentat prin pajiști seminaturale bine închegate, care se dezvoltă pe substrat silicios și ocupă stațiuni cu caracter oligotrof, mezofil sau xerofil.

Cenoze heliofile, micromezoterme adesea oligotrofe, dezvoltate pe soluri brune podzolice și humico-silicatică cu reacție puternic acidă.

Fragmente ale acestui tip de habitat seminatural au fost identificate în etajele montan și subalpin ale ariei naturale protejate.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3608 - Pajiști sud-est carpatice de *Scorzonera rosea* și *Festuca nigrescens* și R3609 - Pajiști sud-est carpatice de țapoșică - *Nardus stricta* și *Viola declinata*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Scorzonero roseae* - *Festucetum nigricantis* și *Violo declinatae* – *Nardetum*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 2.000 - 3.000 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

10) Habitatul 6410 – Pajiști cu *Molinia* pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase - *Molinion caeruleae*

În perimetrul ariei naturale protejate a fost identificat prin habitatul din clasificarea națională R3710 - Pajiști dacice de *Molinia caerulea*., care este un habitat de pajiște răspândit din câmpie până în regiunea montană, pe soluri umede și sărace în azot și fosfor. Fitocenozele acestui habitat se mențin prin management extensiv și corespund unui stadiu de deteriorare al mlaștinilor turboase drenate. Se instalează în depresiuni, cu pante foarte ușor înclinate, cu expoziții variate.

Acest habitat a fost identificat în etajul montan inferior din extremitatea estică a ariei naturale protejate, sub forma unor benzi discontinue, precum și sub forma unor petece cu suprafețe mici, necartabile în zona de distribuție a habitatului.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3710 - Pajiști dacice de *Molinia caerulea*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Junco-Molinietum*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 13,13 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

11) Habitatul 6430 – Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin

Habitatul include comunități de lizieră de pe malul apelor care se caracterizează prin specii de talie înaltă, fiind foarte diversificate din punct de vedere floristic și structural.

Acest habitat a fost identificat sub forma unor benzi discontinue de-a lungul principalelor cursuri de apă de pe întreg teritoriul sitului, precum și sub forma unor petece cu suprafețe mici, necartabile.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3703 - Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Cirsium waldsteinii* și *Heracleum sphondylium* ssp. *transsilvanicum*; R3706 - Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Petasites kablikianus*; R3707 - Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Telekia speciosa* și *Petasites hybridus* și R3708 - Comunități daco-getice cu *Angelica sylvestris*, *Crepis paludosa* și *Scirpus sylvaticus*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Cirsio waldsteinii-Heracleetum transsilvanici*, *Petasitetum kablikianum*, *Telekio-Petasitetum hybridi*, *Angelico - Cirsietum oleracei* și *Scirpetum sylvatici*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 200 - 300 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

12) Habitatul 6520 – Fânețe montane

Habitat mezofil, care include fânețe montane, bogate în specii cu amplitudine ecologică mare. Ocupă versanți slab înclinați cu expoziții sudice și estice, preferând solurile moderat acide și bogate în nutrienți.

Speciile edificatoare *Agrostis capillaris* și *Festuca rubra* se găsesc în raport de codominanță, în funcție de conținutul în nutrienți și gradul de aerisire a solului - *Agrostis capillaris* domină pe solurile fertile și aerisite, în timp ce *Festuca rubra* se afirmă puternic pe solurile tasate, sărace în substanțe nutritive. Aceste pajiști sunt prezente în tot lanțul carpatic, fiind utilizate atât ca fânețe, cât și ca pășuni.

Fragmentele acestui tip de habitat seminatural au fost identificate în partea vestică a sitului în etajul montan.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3803 - Pajiști sud-est carpatice de *Agrostis capillaris* și *Festuca rubra*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Festuco rubrae-Agrostietum capillaris*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1.000 - 1.500 ha și prezintă o distribuție marginală.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

13) Habitatul 7240* – Formațiuni pioniere alpine din *Caricion bicoloris-atrofuscae*

Acest tip de habitat este reprezentat prin comunități alpine, peri-alpine și nord-britanice ce colonizează substrate neutre până la ușor acide, pietroase, nisipoase, uneori ușor argiloase sau turboase, saturate în apă rece, pe morene și pe marginea izvoarelor, pâraiașelor, torentelor glaciare din etajele alpin și sub-alpin, sau pe nisipuri aluviale ale râurilor limpezi, reci, încet curgătoare și ale apelor stătătoare calme. Pentru existența acestui tip de habitat este esențial înghețul permanent sau continuu al solului pe o perioadă îndelungată. Vegetația este scundă, formată în principal din specii de *Carex* și *Juncus* - *Caricion bicoloris-atrofuscae*.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor neforestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 7240* – Formațiuni pioniere alpine din *Caricion bicoloris-atrofuscae*. Acest tip de habitat are o prezență incertă în cadrul ariei naturale protejate. Mai mult, acest tip de habitat are o prezență incertă la nivel național. Probabil că menționarea acestui tip habitat ca fiind prezent în România se datorează încadrării inițiale greșite a habitatului R5403 din clasificarea românească - Turbării sud-est carpatice mezo-oligotrofe cu *Carex rostrata* și *Sphagnum recurvum* la habitatul 7240* - Doniță et al., 2005. În 2006, Doniță și colaboratorii rectifică aceste informații și încadrează aceste comunități la habitatul 7140 - Mlaștini turboase de tranziție și turbării mișcătoare.

14) Habitatul 8110 – Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin - *Androsacetalia alpinae* și *Galeopsietalia ladani*

Habitat endemic particular cu caracter chionofil, care se prezintă sub forma unor pernițe sau rozete dezvoltate pe pietrișuri și grohotișuri mobile cu expoziție nord-estică și nord-vestică. În acest habitat, de cele mai multe ori, sunt prezente specii chionofile din clasa *Salicetea herbaceae*.

Fragmentele habitatului au fost identificate la baza versanților stâncoși, pe substrat silicios.

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6104 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri silicioase mobile sau slab fixate cu *Oxyria dygina* și R6105 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri silicioase semifixate cu *Saxifraga bryoides*, *Silene acaulis* și *Veronica baumgarteni*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Saxifrago carpathicae* - *Oxyrietum dyginae* și *Veronico baumgarteni* - *Saxifragetum bryoidis*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1.500 - 2.500 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

15) Habitatul 8120 – Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin - *Thlaspietea rotundifolii*

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6106 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri și bolovănișuri calcaroase semi-fixate cu *Cerastium arvense* ssp. *calcicolum*, *Saxifraga moschata* și *Saxifraga aizoides* și R6107 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri calcaroase mobile și semi-mobile cu *Cardaminopsis neglecta*, *Papaver alpinum* ssp. *corona-sancti-stephani* și *Doronicum carpaticum*.

Habitatul R6106 este un habitat saxicol endemic, pionier, sărac în specii și cu acoperire slabă, dar cu un rol în începutul de înțelenire și fixare al grohotișurilor calcaroase mobile. Se instalează pe bolovănișuri și grohotișuri semifixate însoțite, din etajele subalpin și alpin. Speciile prezente sunt strict adaptate grohotișurilor nefixate. Habitatul grupează deopotrivă specii bazofile, caracteristice ordinului *Thlaspietalia rotundifolii*, precum și elemente acidofile, caracteristice ordinului *Androsacetalia alpinae*. În stratul ierbos, alături de *Saxifraga moschata*, apare constant specia arenicolă alpină *Cerastium arvense* ssp. *calcicolum*, care constituie o bună diferențială ecologică pentru asociație.

Habitatul R6107 este un habitat pionier, sciafil, mezofil care prezintă o acoperire redusă, realizată de specii care s-au adaptat unor condiții de vegetație dificile. În stratul ierbos, cele două specii edificatoare *Papaver corona-santi-stephani* și *Cardaminopsis neglecta* realizează în medie o acoperire de 15%. Compoziție floristică, săracă în specii, se remarcă prin prezența, uneori abundentă, a speciei saxicole sciafil-chinofilă *Festuca violacea*. Se întâlnesc numeroase specii caracteristice alianței *Papavero-Thymion pulcherrimi* printre care: *Thymus pulcherrimus*, *Saxifraga aizoides*, *Doronicum carpaticum*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Cerastio calcicolae* - *Saxifragetum* și *Cardaminopsis neglectae*-*Papaveretum*.

Habitatul este reprezentat prin fragmente izolate în etajul subalpin.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 2 - 4 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

16) Habitatul 8210 – Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6208 - Comunități sud-est carpatice pe stânci calcaroase cu *Achillea oxyloba* ssp. *schurii* și *Campanula cochleariifolia*.

Habitatul este reprezentat de cenoze rupicole, higro-ombrogene care se întind pe suprafețe mici de 2–4 m². Habitatul este în directă legătură cu grupări vegetale din *Seslerietalia*. În stratul ierbos, speciile caracteristice *Achillea schurii* și *Campanula cochleariifolia* au o acoperire de 20–30%.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Achilleo schurii*-*Campanuletum cochleariifoliae*.

Habitatul este reprezentat prin fragmente izolate în etajul subalpin din sectorul central și vestic al Munților Făgăraș.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1 - 3 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

17) Habitatul 8220 – Versanți stâncosi cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6201 - Comunități sud-est carpatice pe stânci silicioase cu *Silene dinarica* și R6210 - Comunități sud-est carpatice pe stânci silicioase cu *Asplenium trichomanes* ssp. *trichomanes* și *Poa nemoralis*.

Habitatul R6201 este un habitat rupicol endemic, fragmentat, cantonat pe stânci cu pereți aproape verticali, însorite și moderat umede. Stratul ierbos este bine dezvoltat, *Silene dinarica* alcătuind de regulă grupări vegetale monodominante.

Habitatul R6210 este un habitat rupicol, ombrofil fragmentat, dezvoltat pe substraturi silicioase.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Silenetum dinaricae* și *Asplenio trichomanis-Poëtum nemoralis*.

Habitatul este reprezentat prin fragmente care ocupă suprafețe variabile în toate etajele de vegetație ale sitului, din zona nemorală până în cea alpină.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 250-300 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

18) Habitatul 8310 – Peșteri în care accesul publicului este interzis

Habitatul include mai multe tipuri de micro-habitat din peșteri. Acestea sunt în cea mai mare parte dezvoltate în calcare, dolomite și marmure, dar pot exista și în gips, sare, gresii, conglomerate, sisturi cristaline, piroclastite, bazalte.

Vegetația habitatului este reprezentată doar prin comunități edificate de briofite și alge: briofite *Schistostega pennata* și tapete de alge la intrarea în peșteri.

Faună cavernicolă foarte specializată și strict endemică. Include forme relicte subterane ale unei faune care s-a diversificat în afara peșterilor. Această faună este în principal formată din nevertebrate care trăiesc exclusiv în peșteri și în apele subterane.

Habitatul este distribuit în zona vestică și centrală a ariei naturale protejate.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 2-3 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

19) Habitatul 9110 – Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum

Habitatul include păduri dezvoltate pe soluri acide, de *Fagus sylvatica* și, în munții mai înalți de *Fagus sylvatica-Abies alba* sau de *Fagus sylvatica-Abies alba-Picea abies*, stratul arbuștilor conține exemplare de *Lonicera nigra*, *Lonicera xylosteum*, *Daphne mezereum*, iar stratul ierbos este format din *Luzula luzuloides*, *Polytrichum formosum* și adesea, *Deschampsia flexuosa*, *Calamagrostis villosa*, *Vaccinium myrtillus*, *Pteridium aquilinum*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul apare mozaicat cu fragmente aparținând tipului de habitat 9130. Aceste habitate de fâgete de tip central-european, fără specii endemice regionale carpatine, adesea mozaicate în peisaj, au fost identificate pe suprafețe mari pe versantul nordic al Munților Făgăraș, unde se întind pe versanții văilor până în jurul altitudinii de 1.000 m, de unde sunt înlocuite, treptat, limita nefiind niciodată tranșantă, de către către variantele acidofile sau bazofile ale habitatului 91V0 al fâgetelor dacice. Habitatetele 9110 și 9130 sunt mult mai rare pe flancul vestic, estic și sudic al ariei naturale protejate, unde fâgetele aparțin mai ales habitatelor 91V0 sau 91K0.

Diferențierea habitatelor 9110 și 9130 se face de regulă de către pantă, ce determină un anumit tip de sol și un anumit tip de regim al umidității, de porozitate și de distribuție a nutrienților și reacției pe profilul solului. Fâgetele de tip central-european acidofile ale habitatului 9110 ocupând

luvisoluri pe pante de regulă sub 100, iar pe pantele mai accentuate, pe cambisolurile cu profil mai scurt și mai bogate în nutrienți, se dezvoltă făgetele neutrofile ale habitatului 9130.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 24.700 – 27.300 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Principalele amenințări sunt tăierile necontrolate de arbori care duc la micșorarea habitatului, construirea de noi drumuri forestiere, tehnologii de exploatare a lemnului agresive și care perturbă echilibrul habitatului. Trebuie promovat menținerea suprafețelor actuale ale habitatului, managementul conservativ cu regenerări naturale, menținerea diversității de specii lemnoase native, interzicerea tăierilor necontrolate, menținerea de lemn mort - arbori căzuți, deoarece acestea asigură loc de hrană sau habitat pentru alte specii de vertebrate sau nevertebrate.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

20) Habitatul 9130 – Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*

Cuprinde fitocenoze edificate de specii europene, nemorale și balcanice mezo-eutrofe, situat la altitudini între 300-800 m. Stratul arborilor este compus exclusiv din fag -*Fagus sylvatica* sau cu amestec redus de carpen - *Carpinus betulus*, gorun - *Quercus petraea*, paltin de munte - *Acer pseudoplatanus*, cireș - *Cerasus avium* în zonele mai înalte, iar în zonele mai joase sorb de câmp - *Sorbus torminalis*, ulm - *Ulmus glabra*, *U. minor*, tei pucios - *Tilia cordata*. Stratul ierbos cuprinde specii *Anemone nemorosa*, *Lamium galeobdolon*, *Galium odoratum*, *Melica uniflora*, *Dentaria* sp., formând un strat ierbos mai bogat în specii și mai abundent decât în pădurile de fag de tip Luzulo-Fagetum – habitat 9110.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul apare mozaicat cu fragmente aparținând tipului de habitat 9110. Aceste habitate de făgete de tip central-european, fără specii endemice regionale carpatine, adesea mozaicate în peisaj, au fost identificate pe suprafețe mari pe versantul nordic al Munților Făgăraș, unde se întind pe versanții văilor până în jurul altitudinii de 1.000 m, de unde sunt înlocuite, treptat, limita nefiind niciodată tranșantă, de către către variantele acidofile sau bazifile ale habitatului 91V0 al făgetelor dacice. Habitatele 9130 și 9110 sunt mult mai rare pe flancul vestic, estic și sudic al ariei naturale protejate, unde făgetele aparțin mai ales habitatelor 91V0 sau 91K0.

Diferențierea habitatelor 9130 și 9110 se face de regulă de către pantă, ce determină un anumit tip de sol și un anumit tip de regim al umidității, de porozitate și de distribuție a nutrienților și reacției pe profilul solului. Făgetele de tip central-european acidofile ale habitatului 9110 ocupând luvisoluri pe pante de regulă sub 100, iar pe pantele mai accentuate, pe cambisolurile cu profil mai scurt și mai bogate în nutrienți, se dezvoltă făgetele neutrofile ale habitatului 9130.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 6.248 – 6.374 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Principalele amenințări sunt tăierile necontrolate de arbori, construirea de noi drumuri forestiere, tehnologii de exploatare a lemnului agresive care perturbă echilibrul habitatului. Trebuie promovat menținerea suprafețelor actuale ale habitatului, managementul conservativ cu regenerări naturale, menținerea diversității de specii lemnoase native, interzicerea tăierilor necontrolate, menținerea de lemn mort - arbori căzuți, deoarece acestea asigură loc de hrană sau habitat pentru alte specii de vertebrate sau nevertebrate.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

21) Habitatul 9150 – Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor forestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 9150 – Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*.

Aceste făgete se află pe substrate stâncoase calcaroase, mai rar amfibolitice sau bazaltice, având drept caracteristică abundența speciilor de orhidee, în special din genurile *Epipactis* - *E. helleborine*, *E. leptochila*, *E. microphylla* și altele și *Cephalanthera* - *C. rubra*, *C. longifolia* și *C. damasonium*. Principala asociație la care sunt încadrate aceste făgete după Sanda et al., 2008, este *Epipacteto – Fagetum*, respectiv *Epipactidi – Fagetum* după Gafta și Mountford, 2008, care este echivalentul / vicariantul carpatic al asociației central -europene *Cephalanthero – Fagetum*. Acest tip

de habitat a fost introdus pe fișa standard a sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș având în vedere extinderea insulară a calcarelor în unele perimetre. Totuși, fâgetele calcifile dominante în peisaj din Făgăraș și Iezer - Păpușa aparțin fâgetelor dacice ale asociațiilor *Symphito cordati* – *Fagetum* și *Phyllitidi* – *Fagetum* din cadrul habitatului 91V0 și nu au în nici un caz un caracter central - european. Atât Stancu - 2005, cât și Alexiu - 1998, nu menționează existența unor fitocenoze încadrabile habitatului 9150 chiar dacă în teritoriile analizate de aceștia apar suprafețe de calcare cristaline.

În al doilea rând, asociația carpatică *Epipactido* – *Fagetum* este considerată ca aparținând alianței fâgetelor dacice, *Symphito cordati* – *Fagetum* și nu alianței fâgetelor central - europene neutrofile *Cephalanthero* – *Fagion*. Având în vedere faptul că această alianță nu este cunoscută în Carpații românești, este normal ca și habitatul de interes comunitar 9150 asociat ei să nu fie întâlnit pe teritoriul României.

Mai există menționată în sinteza privind habitatele din România - Doniță et al., 2005, subasociația *Carpino* - *Fagetum cephalantherietosum* – habitat R4111 – Păduri sud-est carpatice de fag - *Fagus sylvatica* și brad - *Abies alba* cu *Cephalanthera damassonium*, care s-ar încadra la acest tipul de habitat de interes comunitar 9150 - Gafta și Mountford, 2008. Studiile realizate arată că rarele pâlcuri de cărpino – fâgete situate în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș nu se încadrează la tipul de habitat R4111 din clasificarea națională, aspect ce subliniază încă odată lipsa tipului de habitat de interes comunitar 9150 în cadrul ariei naturale protejate.

22) Habitatul 9170 – Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum

Habitatul este specific bioregiunii continentale și include păduri de *Quercus petraea* și *Carpinus betulus* din regiunile cu climat subcontinental, în cadrul arealului central-european a lui *Fagus sylvatica*, dominate de *Quercus petraea*. Absența fagului sau participarea lui redusă este explicată prin cantitatea insuficientă de precipitații. Sunt incluse și pădurile asemănătoare de stejar și tei din regiunile est-europene și central-est-europene cu climat continental, la est de arealul lui *F. sylvatica*. Structura stratului erbaceu este foarte variabilă, în funcție de troficitatea solului. În Europa Occidentală, aceste păduri sunt afectate de uscure prematură.

Acest habitat este prezent în extremitatea estică a sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, zonă care include o mică porțiune din arealul colinar al Depresiunii Transilvaniei, la altitudini sub 500 de metri, pe depozite moi de vârstă miocenă, pe versantul slab înclinat stâng al văii Șinca.

În această zonă, situată între cursurile văilor Plopoasa și Strâmba, a fost identificată o suprafață mică - 621,5 ha, dar foarte reprezentativă, de goruneto-cărpino.

Una dintre suprafețe, localizată în bazinul văii Plopoasa, constituie o pădure seculară, cu goruni, dar și fag la baza versantului, având vârste estimate la peste 300 de ani. Este vorba despre trei parcele forestiere aparținând O.S. Șercăița UP IX Șercăița, având IDP 080609005-07. Această suprafață trebuie să fie supusă conservării pe termen lung.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 274 - 291 ha și prezintă o distribuție marginală.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

23) Habitatul 9180* – Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene

Habitatul include păduri mixte formate din specii de amestec - *Acer pseudoplatanus*, *Fraxinus excelsior*, *Ulmus glabra*, *Tilia cordata* - de pe grohotișuri, versanți stâncoși abrupti sau coluvii grosiere ale versanților, în special pe substraturi calcaroase, dar și pe substraturi silicice - Tilio - Acerion Klika 1955. Se poate face distincție între o grupare tipică stațiunilor reci și umede, păduri sciafile și mezo-higrofile, în general dominate de paltin - *Acer pseudoplatanus* – subalianța Lunario - Acerenion, și o alta, tipică grohotișurilor uscate și calde, păduri xerotermofile, în general dominate de tei - *Tilia cordata*, *T. platyphyllos* - subalianța Tilio - Acerenion.

Acesta este cel mai fragmentat tip de habitat forestier de interes comunitar. Apare în mici insule acolo unde stâncăriile sunt împădurite, oferind condiții pentru instalarea acestor habitate forestiere intrazonale. Deși nu sunt descrise încă de studiile publicate în zonă, pe versantul nordic făgărășean există circa 217 de puncte unde se găsesc stâncării împădurite cu acest tip de habitat

prioritar. Ele sunt bine reprezentate și pe versanții Munților Iezer - Păpușa și pe versantul sudic făgărășean.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 66 - 70 ha și prezintă o distribuție izolată.

Habitatul ocupă pante abrupte, astfel că se află, în general, într-o stare de conservare bună.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

24) Habitatul 91E0* – Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* - *Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*

Acest tip de habitat include păduri de luncă formate dintr-un strat arbustiv cu frasin - *Fraxinus excelsior* și anin - *Alnus* spp. ce apar de-a lungul cursurilor de apă de la câmpie până în zona etajului colinar și submontan ai Europei temperate și boreale. În funcție de acest strat s-au delimitat trei subtipuri de asociații vegetale: *Alno-Padion* - păduri de luncă de *Fraxinus excelsior* și *Alnus glutinosa* din lungul cursurilor de apă din zona de câmpie și etajul colinar din Europa temperată și boreală, *Alnion incanae* - păduri de luncă de *Alnus incana* din lungul râurilor montane și submontane din Alpi și Apeninii de nord și *Salicion albae* - galerii arborescente formate din exemplare înalte de *Salix alba*, *S. fragilis* și *Populus nigra* de-a lungul râurilor medio-europene, în etajul submontan, colinar și zona de câmpie. Toate aceste subtipuri apar pe soluri grele bogate în depozite aluviale, bine aerate și care sunt inundate periodic de creșterea nivelului cursului de apă. Stratul ierbos include specii de plante de talie mare: *Filipendula ulmaria*, *Angelica sylvestris*, *Rumex sanguineus*, *Cirsium oleraceum*, *Cardamine* spp., *Carex* spp.

În perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș arinișurile cu arin alb - *Alnus incana* din asociația *Telekio speciosae* - *Alnetum incanae* Coldea 1990 reprezintă principalul tip fitocenotic aparținând habitatului de interes comunitar 91E0*.

Acestea sunt concentrate în lungul cursurilor de apă, care de cele mai multe ori nu au lunci bine dezvoltate pe versantul nordic - motiv pentru care și structura lor floristică este destul de slab încheagată. Pe versantul sudic, în luncile văilor principale, o mare parte din arinișurile albe au fost îndepărtate prin lucrări hidrotehnice în albie și de creare și/sau întreținere a drumurilor forestiere. În văile umbrite din această regiune a Carpaților Meridionali s-a observat însă adesea extinderea semnificativă a arinișurilor albe pe versanți, pornind din lunca văilor, unde alcătuiesc fitocenoză încă nedescrise din punct de vedere fitosociologic, cu un covor compact de taulă - *Spiraea ulmifolia*. Acest aspect face dificilă cartarea acestor arinișuri extinse de versant, prezente uneori chiar pe pante abrupte, de peste 30 de grade.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 405 - 413 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

25) Habitatul 91Q0 – Păduri relictare de *Pinus sylvestris* pe substrat calcaros

Habitatul este unul reminescent glaciatic. Stratul arbustiv nu conține specii caracteristice, în schimb covorul ierbos este alcătuit din specii din pajiștile de stâncării calcaroase, în primul rând gramineul coada iepurelui carpatină - *Sesleria rigida*.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor forestiere de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat că nu au fost identificate suprafețe ocupate de tipul de habitat 91Q0 – Păduri relictare de *Pinus sylvestris* pe substrat calcaros.

Acest tip de habitat nu este prezent în perimetrul ariei naturale protejate, fiind menționat din greșeală în fișa standard a sitului Natura 2000 prin interpretarea eronată a datelor din lucrarea de doctorat a lui Alexiu, 1998, despre vegetația Munților Iezer – Păpușa. În realitate, pinetele silvestre calcifile descrise de autor nu sunt situate în cadrul ariei naturale protejate.

Deși lipsesc majoritatea speciilor caracteristice habitatului 91Q0, din cauza caracterului xerofil, în pinetele silvestre de pe stâncăriile de șisturi cristaline din bara Ghițu - Frunți se află unele specii în mod preferențial calcifile, precum *Thymus comosus*, unele dintre ele fiind rare precum *Erysimum comatum*. Totuși prezența acestor elemente sporadice nu poate fi considerată ca fiind suficientă pentru a le atribui habitatului calcifil 91Q0.

26) Habitatul 91V0 – Păduri dacice de fag - Symphyto- Fagion

Habitatul include păduri de *Fagus sylvatica*, *Fagus sylvatica-Abies alba*, *Fagus sylvatica-Abies alba-Picea abies* și *Fagus sylvatica-Carpinus betula* din Carpații românești, ucraineni și din estul Serbiei, și din dealurile subcarpatice, din alianța *Symphyto cordati-Fagion*, cu specii tipice de *Fagetalia*, dezvoltate pe substraturi neutre, bazice și uneori acide.

Făgetele, făgeto- brădetele și făgeto-molidișurile din masivele Făgăraș și Iezer – Păpușa care aparțin tipului de habitat de interes comunitar 91V0 sunt localizate în perimetrul ariei naturale protejate după cum urmează:

- pe macroversantul nordic al Munților Făgăraș: din jurul altitudinii de 1.000 m până la limita inferioară a molidișurilor - circa 1.400 m altitudine;

- pe macroversantul sudic al Munților Făgăraș: din jurul altitudinii de 800 de m până la limita inferioară a molidișurilor. Sub 800 m făgetele dacice sunt înlocuite de făgetele ilirice care se încadrează în tipul de habitat de interes comunitar 91K0;

- pe macroversantul vestic al Munților Făgăraș: pe clinele nordice pe tot ecartul altitudinal, dar pe cele cu expoziție sudică doar de la circa 600 m altitudine în sus, mai jos de această altitudine fiind prezentă o mixtură a habitatelor de gorunete ilirice – habitat de interes comunitar 91L0 - și făgete ilirice -habitat de interes comunitar 91K0;

- pe macroversantul estic al Munților Făgăraș: în bazinele Bărselor, precum și pe porțiunea din macroversantul sudic al Munților Iezer - Păpușa inclusă în perimetrul ariei naturale protejate, toate făgeteje și pădurile de amestec aparțin habitatului de interes comunitar 91V0, speciile caracteristice acestuia coborând până la cele mai joase altitudini.

Studiile efectuate arată faptul că cea mai mare suprafață de păduri nemorale și boreonemorale din cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș se încadrează la tipul de habitat de interes comunitar 91V0.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 49.661 – 54.889 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția habitatului este prezentată în Anexa nr.17.24 a Planului de management.

Principalele amenințări sunt tăierile necontrolate de arbori, construirea de noi drumuri forestiere, tehnologii de exploatare a lemnului agresive care perturbă echilibrul habitatului. Trebuie promovată menținerea suprafețelor actuale ale habitatului, managementul conservativ cu regenerări naturale, menținerea diversității de specii lemnoase native, interzicerea tăierilor necontrolate, menținerea de lemn mort - arbori căzuți, deoarece acestea asigură loc de hrană sau habitat pentru alte specii de vertebrate sau nevertebrate.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

27). Habitatul 9410 – Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montana - Vaccinio – Piceetea

Acest habitat include păduri de conifere subalpine și alpine în care sunt cuprinse două subtipuri: păduri de molid subalpine și păduri de molid perialpine. Sunt păduri aflate la altitudini de peste 1.000 m, cu valoare conservativă moderată, mare sau foarte mare, valoarea conservativa fiind dată de compoziția stratului ierbos. Ca structură acest tip de habitat conține un strat al arborilor compus exclusiv din molid - *Picea abies* sau cu puțin amestec scoruș de munte - *Sorbus aucuparia*, paltin de munte - *Acer pseudoplatanus*. Stratul arbustiv lipsește sau este slab dezvoltat. Stratul ierbos este dominat de anumite specii: *Oxalis acetosella*, *Soldanella hungarica*, *Vaccinium myrtillus*, stratul de mușchi bine dezvoltat, gros cu specii ale genului *Hyloconium spp.*, *Politrichum spp.*

Molidișurile din Munții Făgăraș și Iezer - Păpușa formează etajul forestier boreal, cuprins în general între altitudinile de 1.400 – 1.800 m. Totuși, din cauza inversiunilor termice frecvente, pâlcuri de molid coboară uneori până la altitudinea de 1.000 m. În multe locuri de pe versantul nordic limita superioară a pădurii boreale coboară până spre 1.600 m.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 45.207 – 46.120 ha și prezintă o distribuție larg răspândită.

Principala amenințare pentru acest tip de habitat este exploatarea masivă a lemnului. Pe întreaga suprafață a acestui tip de habitat se pot observa suprafețe defrișate foarte extinse care au dus la o micșorare considerabilă a acestui tip de habitat. Dacă aceste defrișări au loc în habitatele

invecinate cum sunt cele ale turbăriilor acide sau a turbăriilor cu vegetație forestieră aceasta poate avea un impact negativ și asupra acestor tipuri de habitate prioritare prin perturbarea regimului hidric.

Multe din drumurile forestiere ale acestui habitat au depozitate bușteni. Depozitele de bușteni sunt locuri de depunere a pontei de către diverse specii de insecte, dar dacă ele sunt doar depozite temporare, buștenii fiind transportați în afara sitului pontele nu ajung să se maturizeze în sit, ducând la declinul populațiilor în anumite grupe de insecte.

Principalele amenințări sunt defrișările rase care au loc fără replantări, tehnologiile forestiere agresive de exploatare a lemnului care lasă în urmă un teren devastat, extinderea drumurilor forestiere, afectarea pe termen lung a covorului vegetal caracteristic acestui tip de habitat.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

Alte habitate de interes comunitar identificate în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a habitatelor de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș au fost identificate alte 7 habitate de interes comunitar, respectiv:

1. 6440 – Pajiști aluviale din *Cnidion dubii*;
2. 7140 – Mlaștini turboase de tranziție și turbării oscilante - nefixate de substrat;
3. 7220* – Izvoare petrifiante cu formare de travertin - *Cratoneurion*;
4. 91D0* - Turbării cu vegetație forestieră;
5. 91K0 – Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* - *Aremonio-Fagion*;
6. 91L0 – Păduri ilirice de stejar cu carpen - *Erythronio-Carpinion*;
7. 9420 – Păduri alpine de *Larix decidua* și/sau *Pinus cembra* din regiunea montană.

1.) Habitatul 6440 – Pajiști aluviale din *Cnidion dubii*

Habitatul include pajiști aluviale cu regim natural de inundare aparținând alianței *Cnidion dubii*, în condiții climatice continentale până la subcontinentale.

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3712 - Comunități dacice cu *Deschampsia cespitosa* și *Agrostis stolonifera* și R3716 - Pajiști danubiano-pontice de *Poa pratensis*, *Festuca pratensis* și *Alopecurus pratensis*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Agrostio-Deschampsietum caespitosae* și *Agrostio-Festucetum pratensis*.

Habitatul seminatural este localizat într-o singură zonă situată în partea de sud a ariei naturale protejate.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 150 - 200 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

2.) Habitatul 7140 – Mlaștini turboase de tranziție și turbării oscilante - nefixate de substrat

Habitatul include comunități vegetale care formează turbă, dezvoltate la suprafața apelor oligotrofile până la mezotrofile, cu caracteristici intermediare între tipurile soligene și ombrogene. Acestea prezintă o gamă largă de comunități de plante. În turbării mari, cele mai remarcabile comunități sunt tapetele natante sau pajiștile și mlaștinile mișcătoare, nefixate de substrat, formate din rogozuri de talie medie sau mică asociate cu *Sphagnum* spp. sau mușchi brunii. În general, acestea sunt însoțite de comunități acvatice și amfibii. În regiunea boreală acest tip de habitat include mlaștini minerotrofile, care nu fac parte dintr-un complex mlaștinos mai mare, mlaștini deschise și mici mlaștini din zona de tranziție dintre apă - lacuri, iazuri - și solul mineral. Aceste mlaștini și turbării aparțin ordinului *Scheuchzerietalia palustris* - vegetație natantă oligotrofă, printre altele, și ordinului *Caricetalia fuscae* - comunități de turbării mișcătoare. Sunt incluse și zonele ecotonale oligotrofile apă - uscat cu *Carex rostrata*.

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R5408 - Mlaștini și turbării sud-est carpatice oligotrofe cu *Carex limosa*.

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Caricetum limosae*.

Habitatul este localizat în partea vestică a ariei naturale protejate, sub formă de ochiuri cu suprafețe variabile în cadrul habitatelor de pajiști.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 0,001 - 0,01 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

3.) Habitatul 7220* – Izvoare petrișante cu formare de travertin - Cratoneurion

Habitat din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R5419 - Comunități sud-est carpatice de izvoare și pâraie cu *Doronicum carpaticum*, *Saxifraga aizoides*, *Chrysosplenium alpinum* și *Achillea schurii*.

Acest habitat este higro-heliofil, situat pe marginea pâraielor care se scurg prin grohotișurile și lespezile de calcar. Stratul ierbos este dominant, înalt de 15–30 cm. Speciile edificatoare și caracteristice *Saxifraga aizoides* și *Doronicum carpaticum* Stratul mușchilor este destul de divers fiind reprezentat prin: *Cratoneuron commutatum*, *Cratoneuron filicinum*, *Bryum pseudotriquetrum*, *Philonotis calcarea*

Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Doronicum carpatici - Saxifragetum aizoidis*.

Habitatul este localizat în partea central-vestică a ariei naturale protejate.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 0,001 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

4.) Habitatul 91D0* - Turbării cu vegetație forestieră

Habitatul cuprinde fitocenoză aflate la altitudini de peste 1.000 m, formate din specii boreale, oligotrofe, mezo-oligotermice, higrofile, acidofile. Cuprinde un strat arbustiv format din jneapăn - *Pinus mugo* monodominant care poate fi bordurat de molid - *Picea abies*, însoțite de specii de *Vaccinium myrtillus* și *V. vitis-idaea*, și alte ericacee: *Empetrum nigrum*, *Vaccinium oxycoccus*, *V. microcarpum*, un strat ierbos de *Eriophorum vaginatum*, *Carex pauciflora* și un strat de mușchi gros ce acoperă complet solul, cu specii le genului *Sphagnum*, *Polytrichum*.

Habitatul este prezent în bazinul văii Bătrâna în perimetrul O.S. Câmpulung, UP V Voina, în partea de la baza versantului cu expoziție nordică al văii Bătrâna, în perimetrul parcelelor forestiere având codurile 030305022-25 și 030305028-29.

Turbăria cu vegetație forestieră are o distribuție fragmentară și este o zonă de graniță între două habitate distincte, în care pădurea și turbăria au o relație stabilă și îndelungată de coexistență de multe generații de pădure. În ciudă stabilității și coexistenței îndelungate este un habitat senzitiv la orice modificare din habitatul învecinat care ar duce la o schimbare a gradului de aport hidric: modificarea cursurilor de apă, drenaj, tăieri de arbori, pășunatul intensiv în aceste zone, plantări de alte specii decât cele locale și altele. Este un habitat care nu are o diversitate vegetală mare dar are un rol foarte important în conservarea de specii rare sau relictice fiind un habitat prioritar.

Datorită localizării și gradului de extindere relativ mic este în general un habitat care tinde să se autoconservă dacă condițiile biotice și abiotice nu se modifică.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 40 - 41 ha și prezintă o distribuție marginală.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

5.) Habitatul 91K0 – Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* - *Aremonio-Fagion*

Acest habitat cuprinde pădurile de *Fagus sylvatica* din Munții Dinarici și din lanțurile muntoase și dealurile asociate, cu prelungiri și disjunții în sud-estul Alpilor, sud-vestul Carpaților și pe dealurile panonice. În aceste zone, ele sunt în contact cu sau intercalate printre păduri medio-europene de fag precum 9130, 9140 și 9150. Bogăția specifică a acestor fâgete este mai mare decât în cazul pădurilor de fag din Europa centrală.

Din punct de vedere floristic, făgetele subtermofile din sud-vestul țării reprezintă o tranziție între făgetele carpatice - *Symphyto-Fagion* și cele ilirice propriu-zise - *Aremonio-Fagion*, deoarece majoritatea speciilor ilirice caracteristice lipsesc de la noi: *Cyclamen purpurascens*, *Vicia oroboides*, *Epimedium alpinum*, *Lamium orvala*, *Hacquetia epipactis*, *Anemone trifolia*, *Cardamine trifolia*, *Geranium nodosum*, *Helleborus niger*, *Senecio ovirensis*. După Gafta și Mountford, 2008, singurele specii caracteristice prezente – rar - la noi sunt: *Dentaria enneaphyllos* și *Daphne laureola*. Cel puțin as. *Aremonio-Fagetum* nu deține nici o veritabilă caracteristică dintre cele menționate anterior, și de aceea a fost recent încadrată de unii autori în al. *Symphyto-Fagion*. Aceste făgete ilirice sunt extrazonale în țara noastră, deoarece apar exclusiv pe substrate carbonatice.

Pădurile ilirice de fag sunt larg răspândite pe macroversantul sudic făgărășean până la altitudinea de 800 de m, de unde sunt înlocuite către făgetele dacice. Speciile caracteristice ale habitatului sunt *Fagus orientalis*, *Potentilla micrantha*, *Galium kitaibelianum*, *Aremonia agrimonioides*, *Helleborus odorus*. Cu un contingent de specii caracteristice mai sărac, inclusiv fără *Fagus orientalis*, habitatul este prezent și pe clinele sudice abrupte dinspre Defileul Oltului până la altitudinea de 600 m.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 3.649 – 3.875 ha și prezintă o distribuție izolată.

Amenințări: acidificarea solului datorită extinderii plantațiilor cu specii de rășinoase; exploatarea silvică; recoltarea unor specii ocrotite. Habitatul este deosebit, cu o compoziție floristică specială, dar și sensibil, datorită condițiilor abiotice caracteristice: pantă uneori accentuată, rocă la suprafață, xericitate.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

6.) Habitatul 91L0 – Păduri ilirice de stejar cu carpen - *Erythronio-Carpinion*

Habitatul include păduri de *Quercus robur* sau *Q. petraea*, uneori *Q. cerris* și *Carpinus betulus*, pe substrate atât carbonatice cât și silicaticice, în special pe soluri brune de pădure, profunde, neutre până la ușor acide, cu humus de calitate, având un grad ridicat de descompunere a resturilor organice, din regiunea sud-est alpică și dinarică, vestul și centrul Balcanilor, extinzându-se către nord spre Lacul Balaton, mai ales în zone deluroase și submontane, văi fluviale și câmpiile Drava și Sava. Clima este mai continentală decât în regiunile submediteraneene și mai caldă decât în Europa centrală. Aceste păduri sunt intermediare între cele de stejar cu carpen – habitatul 9170, din Europa centrală și cele din Balcani, și se contopesc către nord cu pădurile panonice de stejar – habitatul 91G0. Prezintă o bogăție specifică mult mai mare decât pădurile de stejar din Europa centrală. Disjuncții ale acestor păduri apar în Friuli și în nordul Apeninilor.

Pădurile de gorun și carpen din sud-vestul țării reprezintă o tranziție între goruneto-cărpinetele dacice - *Lathyro hallersteinii* - *Carpinion* și cele ilirice - *Erythronio* - *Carpinion*. De la noi lipsesc aproape toate speciile ilirice nemorale, dintre care unele sunt caracteristice alianței - *Crocus napolitanus* și *Lonicera caprifolium*, iar altele sunt diferențiale pentru subalianței subpanonică *Lonicero caprifoliae* – *Carpinenion*: *Vicia oroboides*, *Helleborus atrorubens*, *Helleborus dumetorum* - cea mai apropiată floristic de goruneto-cărpinetele din Banat. Acestea se individualizează doar prin prezența lui *Helleborus odorus*, *Asperula taurina*, *Ruscus hypoglossum*, *R. aculeatus*, *Tamus communis*. Ca și făgetele analoage de la habitatul 91K0, aceste goruneto-cărpinete sunt extrazonale în România, întâlnindu-se exclusiv pe substrate carbonatice.

Habitatul este prezent la periferia vestică și sudică a masivului Făgăraș, între altitudini de 300 - 600 m, pe versanți abrupti cu expoziție însorită, adesea sub centuri de făgete. Astfel, gorunetele din arealul studiat au o dispunere insulară, fragmentată. În defileul Oltului ele reprezintă prelungirea spre nord a gorunetelor din Cozia, având aceeași natură, subspeciile mai termofile de gorun, în primul rând *Quercus petraea* ssp. *dalechampii* predominând.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 945 – 1.003 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

7) Habitatul 9420 – Păduri alpine de *Larix decidua* și/sau *Pinus cembra* din regiunea montană

Este un habitat aflat în mod obișnuit în etajul subalpin, la altitudini de 1.600 - 2.000 m în Alpi, unde este foarte frecvent, și este alcătuit din păduri de larice și de zâmbru.

Habitatul se extinde în șapte parcele din O.S. Zărnești, încadrate în UP VIII Bârșa lui Bucur, având IDP 080808049-55. În acestea, larițe din subspecia autohtonă în vârstă de 80-200 de ani apar cum precizăm, la paritate cu molidul, dar exemplare diseminate de lariță apar spre vest până în arealul de izvoare al Bârsei Mari, fără a trece cumpăna de ape principală a Făgărașului, în bazinele superioare ale văilor de pe versantul nordic.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă 210 - 212 ha și prezintă o distribuție marginală.

Principalele amenințări sunt tăierile necontrolate de arbori, construirea de noi drumuri forestiere, tehnologii de exploatare a lemnului agresive care perturbă echilibrul habitatului. Trebuie promovată menținerea suprafețelor actuale ale habitatului, managementul conservativ cu regenerări naturale, menținerea diversității de specii lemnoase native, interzicerea tăierilor necontrolate, menținerea de lemn mort - arbori căzuți, deoarece acestea asigură loc de hrană sau habitat pentru alte specii de vertebrate sau nevertebrate.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

Specii de interes comunitar pentru care a fost declarat situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș

Specii de plante inferioare

Situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș a fost declarat în vederea conservării următoarelor 2 specii de plante inferioare de interes comunitar:

1.) *Meesia longiseta*

Specia habitează în mlaștini alpine.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a speciilor de plante de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș nu a fost identificată prezența speciei de mușchi de interes conservativ *Meesia longiseta*.

În literatura de specialitate consultată până în prezent cuprinzând în total 696 relevee fitosociologice, specia *Meesia longiseta* nu a fost semnalată în cadrul ariei naturale protejate. Având în vedere informațiile deținute până în prezent, specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul ROSCI0122 Munții Făgăraș.

2.) *Drepanocladus vernicosus*

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a speciilor de plante de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș nu a fost identificată prezența speciei de mușchi de interes conservativ *Drepanocladus vernicosus*.

Trebuie menționat faptul că în literatura de specialitate consultată până în prezent - în total 696 relevee fitosociologice, specia *Drepanocladus vernicosus* nu a fost semnalată în cadrul ariei naturale protejate. Având în vedere informațiile deținute până în prezent, specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Specii de plante superioare

Situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș a fost declarat în vederea conservării următoarelor 5 specii de plante superioare de interes comunitar:

1.) *Eleocharis carniolica*

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a speciilor de plante de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș nu a fost identificată prezența speciei *Eleocharis carniolica*.

Din bibliografia consultată până în prezent, a fost găsită o singură citare a acestei specii, în afara limitelor ariei naturale protejate.

Având în vedere informațiile deținute până în prezent, specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș.

2.) *Liparis loeselii*

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a speciilor de plante de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș nu a fost identificată prezența speciei *Liparis loeselii*.

Trebuie menționat faptul că în literatura de specialitate consultată până în prezent - în total 696 relevee fitosociologice, specia *Liparis loeselii* nu a fost semnalată în perimetrul ariei naturale protejate.

Având în vedere informațiile deținute până în prezent, specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș.

3.) *Campanula serrata*

Este frecventă din etajul fagului până în cel alpin, în pajiști și tufărișuri. Față de factorii de mediu este mezofită, oligotrofă – mezotrofă, slab – moderat acidofilă. Este prezentă în asociații incluse în *Campanulo - Juniperetum*, *Potentillo - Nardion*. Poate fi identificată în următoarele tipuri de habitate de interes comunitar: 6230* - Pajiști montane de *Nardus* bogate în specii pe substraturi silicioase - R3609 - Pajiști sud-est carpatice de țapoșică - *Nardus stricta* și *Viola declinata* și R3608 - Pajiști sud-est carpatice de *Scorzonera rosea* și *Festuca nigrescens* și 6520 – Fânețe montane - R3801 - Pajiști sud-est carpatice de *Trisetum flavescens* și *Alchemilla vulgaris*.

În perimetrul ariei naturale protejate specia se găsește în pajiști pășunate și în pajiști stâncoase, în populații bine reprezentate din punct de vedere numeric. Prezintă o distribuție larg răspândită. Distribuția speciei este prezentată în Anexa nr.18.01 a Planului de management.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la peste 15.000 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la peste 10.000 ha.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

4.) *Tozzia carpathica*

Habitează în locuri ierboase și umede din etajul montan mijlociu până în cel alpin. Geofit carpato-balcanic, mezofit, microterm, neutrofil.

În cadrul ariei naturale protejate specia se găsește izolat, pe văi umede și răcoroase, în locuri neinfluențate de impactul antropic. Respectarea cerințelor de habitat este crucială pentru persistența speciei în perimetrul ariei naturale protejate, deoarece fiind o plantă anuală, foarte pretențioasă față de condițiile de mediu, în special față de temperatura aerului și umiditate, necesită an de an condiții optime de dispersie, germinare și dezvoltare.

Specia a fost găsită în extremitatea nord –estică a ariei naturale protejate.

Având în vedere caracteristicile ecologice și biologia acestei specii, șansele de răspândire pe un areal mai larg sunt foarte reduse, ceea ce impune și mai mult conservarea habitatului natural în care a fost găsită.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la circa 500 – 1.000 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la circa 5 - 25 ha.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

5.) *Poa granitica* ssp. *disparilis*

Specie endemică în Carpații Orientali și Meridionali, habitează pe stâncării și pajiști, pe soluri scheletice, din zona alpină.

În cadrul ariei naturale protejate specia a fost identificată în cenoze caracteristice tipului de vegetație *Salicetea herbaceae* - vegetația zăcătorilor de zăpadă.

Specia a fost găsită punctiform în cadrul ariei naturale protejate, având o distribuție izolată. Distribuția speciei este prezentată în Anexa nr.18.03 a Planului de management.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la circa 50 – 100 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la circa 250 - 700 ha.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

Specii de nevertebrate

Situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș a fost declarat în vederea conservării următoarelor 13 specii de nevertebrate de interes comunitar:

1.) *Vertigo angustior*

Specia de gastropod terestru, higrofilă, aproape palustră. Habitează în locuri umede, sub pietre, printre mușchi, sub bușteni, la marginea apelor în detritus, în câmpiile umede și mlăștinoase, printre crăpăturile arborilor bătrâni ale căror tulpini se găsesc în apă, de obicei în habitate deschise, neumbrite. În România este o specie de câmpie, dar poate să ajungă la 1.000 m altitudine - Grossu, 1987.

Colectarea datelor de distribuție a speciei *Vertigo angustior* a fost realizată prin observații directe și colectări probe în teren, prin identificarea habitatelor caracteristice speciei, constând în special în zone cu înmlăștinire și zone inundabile în lungul râurilor.

Distribuția speciei în perimetrul ariei naturale protejate este una marginală, localizată în zona de sud a masivului muntos. În urma evaluilor din teren a fost identificată o singură cochilie pe clina sudică a masivului în zona cabanei Moviliș - Poiana Troacei, județul Argeș.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

2.) *Chilostoma banaticum*

Specie de gastropod terestru, habitează pe sub pietre, printre lemne putrede, bușteni, pe stânci, pe plante, în frunzar pe sol, în păduri, tufărișuri, formațiuni vegetale dintre cele mai diverse, inclusiv parcuri și grădini, la marginea drumurilor, în locuri umbrite și umede, deseori în apropierea apelor, de la munte și până la șes, de-a lungul văilor, respectiv a apelor curgătoare, preferând altitudini medii.

Colectarea datelor de distribuție a speciei *Chilostoma banaticum* a fost realizată prin observații directe în teren, pe transecte alese prin căutarea sub bușteni/pietre și în litiere în imediata vecinătate a apei. Evaluarea în teren a fost realizată și prin aplicarea metodei pătratelor de 1 m² amplasate randomizat în cadrul habitatelor caracteristice speciei.

Specia a fost identificată într-un număr de 4 probe aflate pe versantul nordic al masivului Făgăraș. Specia prezintă o distribuție marginală, putând fi identificată la altitudini medii de până la 700 m.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

3.) *Ophiogomphus cecilia*

Specie de odonată stenotopă, poate fi întâlnită pe cursul apelor reci, limpezi și nepoluate, cu o curgere moderată cu substrat nisipos. Larvele trăiesc mai ales în apele râurilor și a pâraielor mici, mari sau mijlocii, din regiunea colinară și submontană, până la altitudini de 700-800 m. Imediat după eclozare adulții părăsesc habitatul larvar. Este o specie foarte agilă, astfel adulții pot fi întâlniți mai ales în zonele deschise din habitate forestiere – liziere și luminișuri, până la altitudinea de 1.600 m.

Pentru cartarea și inventarierea speciei *Ophiogomphus cecilia* s-a urmărit în primul rând identificarea habitatelor larvare, pentru că adulții părăsesc habitatul larvar imediat după eclozare, fiind ulterior relativ greu de reperat.

Datorită cerințelor ecologice specifice zonelor joase, respectiv ape curgătoare cu substrat nisipos și argilos-mâlos, specia nu se dezvoltă în perimetrul ariei naturale protejate. În literatura de specialitate a fost semnalată doar prezența unui sigur exemplar adult, aflat în zbor de maturare – Plattner, 1964.

4.) *Lycaena dispar* - fluturele roșu de mlăștină

Specia de lepidopter *Lycaena dispar* apare în habitate umede, chiar și în zone puternic antropizate, pentru că larvele trăiesc pe specii de măcriș - *R. hydrolapathum*, *R. aquaticus*, specifice acestui habitat. Femelele depun ouăle pe plante gazdă din familia *Rumex*, în special pe *Rumex hydrolapathum*. Habitează pe pășuni îmbibate cu apă și mlăștinoase, la marginile cursurilor de apă și lângă canalele de irigații. Distribuția speciei este limitată la șes și poalele dealurilor, dar se întâlnește și în zonele montane până la 1.200 m altitudine.

Specia este larg răspândită în habitatele corespunzătoare cerințelor ecologice din cadrul ariei naturale protejate: luminișuri și liziere de păduri, în special în apropierea cursurilor de apă. Specia a

fost semnalată în extremitatea nord-estică a ariei naturale protejate. Cea mai semnificativă populație a fost identificată pe Valea Strâmbei, pe pajiștile umede situate la altitudini cuprinse între 520 și 620 m.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

4.) *Euphydryas aurinia* – fluturele auriu

La specia de lepidopter *Euphydryas aurinia* se cunosc două forme ecologice: una preferă pajiștile umede aflate în regiunile colinare și submontane, a doua este întâlnită în pajiștile mezofile și mezoxerofile aflate pe soluri calcaroase, argilo-nisipoase sau loessoide. Populațiile din România sunt întâlnite doar în pajiștile umede în care există din abundență șopârlită - *Succisa pratensis*. Forma ecologică specifică habitatelor mezofile și xeromezofile depune ouăle pe *Scabiosa columbaria*. Mai rar ouăle sunt depuse pe *Plantago* sp., *Digitalis* sp., *Centaurea* sp., *Gentiana* sp. și *Geranium* sp.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

5.) *Callimorpha quadripunctaria* - fluturele roșu dungat

Specia de lepidopter *Callimorpha quadripunctaria* este o specie termohigrofilă, întâlnită în pajiști și fânețe umede cu tufărișuri, în luminișurile și la liziera pădurilor umede de foioase, pe malurile cursurilor de apă cu vegetație bogată, în desișurile cu arbuști și pe povârnișurile umede cu tufărișuri și vegetație abundentă. Larvele sunt polifage și se dezvoltă din septembrie până în luna mai pe specii de *Urtica*, *Rubus*, *Taraxacum*, *Lamium*, *Glechoma*, *Senecio*, *Plantago*, *Borago*, *Lactuca* și *Eupatorium*.

Specia este destul de larg răspândită, cu siguranță se găsește în majoritatea zonelor de liziere, pajiști și tufărișuri din cadrul ariei naturale protejate. Prezența speciei a fost identificată în toate zonele în care au fost desfășurate activitățile specifice de inventariere și cartare.

În perioada de zbor a speciei, respectiv iulie-august, specia a fost identificată în văile umede și parțial însorite, cu vegetație ierboasă bogată, din care nu lipsește specia *Eupatorium cannabinum*. Specia apare doar la altitudini situate sub 1.000 m. De asemenea, specia a fost semnalată și în zonele de sub limita ariei naturale protejate.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

6.) *Lucanus cervus* - rădașcă

Habitatul acestui coleopter este reprezentat de rariștile sau marginile pădurilor bătrâne de foioase, unde trăiește în scorburile arborilor sau la baza rădăcinilor. Apare cu frecvență ridicată în arboretele bătrâne de cvercinee, întâlnindu-se mai rar în pădurile de fag și alte specii foioase. Factorul esențial al distribuției speciei este prezența lemnului mort sursa de hrană a larvelor, care trebuie să fie poziționat într-un microclimat propice dezvoltării acestora. În mod obișnuit, *Lucanus cervus* se găsește în marginea pădurilor, de-a lungul căilor largi de acces în pădure - drumuri forestiere, niciodată în interiorul pădurilor dese, cu grad de acoperire mare a coronamentului. Acest tip de distribuție este legat de preferințele speciei pentru un microclimat călduros, specia fiind termofilă. Indivizii caută locuri însorite, unde se pot încălzi cu ușurință, aceste locuri fiind întâlnite cu precădere spre marginea pădurii, drumuri forestiere largi, poieni. În interiorul pădurii, *Lucanus cervus* poate fi întâlnit doar acolo unde arboretul și subarboretul nu prezintă un grad mare de acoperire, iar lumina poate pătrunde prin coronament.

Distribuția speciei în cadrul ariei naturale protejate este condiționată de prezența arboretelor de foioase cu lemn deprețiat din abundență, cu precădere alcătuite din specii de *Quercus*. În cadrul ariei naturale protejate *Lucanus cervus* este întâlnit frecvent în zona gorunetelor bătrâne la altitudini de 650 - 700 m, apoi marginal în fâgete bătrâne, ocupând liziera pădurilor, unde întâlnește un microclimat mai cald, propice activității adulților și dezvoltării larvelor. Specia urcă pe văile largi, unde întâlnește speciile lemnoase preferate - fag, paltin, dar rămâne tributară arboretelor bătrâne de cvercinee de la poalele munților Făgăraș.

Specia *Lucanus cervus* este semnalată rar, prezența speciei fiind identificată în piețe de probă amplasate către marginile ariei naturale protejate, în arborete de foioase de pe Valea Strâmbei, Transfăgărașan, Sebeșu de Sus și Valea Boia Mare.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

7.) *Osmoderma eremita* – gândacul pustinc

Pentru inventarierea și cartarea speciei *Osmoderma eremita* s-a urmărit identificarea prezenței potențialului habitat al speciei format din arborete bătrâne de stejar și gorun, cu exemplare bătrâne, scorburoase de peste 200 de ani, care ar putea adăposti microhabitatul specific speciei. S-a acordat atenție deosebită exemplarelor situate la marginea pădurii și în pajiștile adiacente, deoarece conform literaturii de specialitate *Osmoderma eremita* preferă aceste locuri semideschise cu microclimat cald.

După identificarea arboretelor vizate din pătratele de probă de 2 x 2 km s-a procedat la *inspectarea vizuală* sistematică a arborilor potențial favorabili prezenței speciei de pe suprafața de probă, respectiv arbori bătrâni scorburoși sau cu fracturi mari în interiorul trunchiului.

Din cele 93 de piețe de probă parcurse au fost identificate 11 pătrate de probă cu arborete de foioase pure și în amestec, respectiv arborete de gorun cu o vârstă de până în 150 de ani și fag bătrân scorburos cu vârstă de peste 200 ani, acestea fiind considerate potențial favorabile prezenței speciei *Osmoderma eremita*.

Exemplarele de gorun scorburos au fost sistematic analizate pentru identificarea de resturi aparținând speciei *Osmoderma eremita*. Pentru identificarea prezenței speciei s-a aplicat metoda căutărilor active, ce presupune verificarea scorburilor și prelevarea de rumeguș umed, mucegăit în vederea identificării de larve, de resturi chitinoase provenite de la adulți sau larve ori a excrementelor larvare. Din cele câteva scorburi accesibile au fost prelevate cantități mici de rumeguș, care a fost așternut pe o bucată de material textil alb, după care s-a trecut la studierea atentă a acestuia în vederea identificării de fragmente chitinoase, provenite de la adulți și larve de *Osmoderma eremita*, respectiv excrementele larvare. În urma verificărilor active nu au fost descoperite indicii ale prezenței speciei în piețele de probă studiate. Aplicând metoda capcanelor cu feromon specific nu au fost identificați indivizi de *Osmoderma eremita*.

De asemenea, inventarierea speciei a fost efectuată și în arborete bătrâne de fag întâlnite în pătratele de probă preselectate și vizitate în teren, literatura de specialitate menționând posibilitatea prezenței speciei, în exemplare de fag bătrâne, scorburoase, de peste 150-200 ani, situate în marginea pădurii sau izolat în pajiști. Astfel de căutări active au fost efectuate pe Valea Sebeș, Valea Topolog, Valea Dejani, Valea Porumbacului, Valea Doamnei, Valea Cuca și Valea Sâmbetei, unde au fost întâlnite arborete bătrâne de fag pure și în amestec. În suprafețele forestiere analizate nu a fost identificată prezența speciei, iar în literatura de specialitate nu semnaleză în mod clar prezența speciei în limitele ariei naturale protejate.

Având în vedere informațiile deținute până în prezent, specia poate fi considerată ca având prezență incertă în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș.

8.) *Rosalia alpina* – croitorul fagului

Pentru inventarierea speciei s-a utilizat metoda transectelor cu inspectarea arborilor evaluați ca având potențial de a adăposti indivizi de *Rosalia alpina*, respectiv arbori mari deperisanți, cioate și bușteni. Trunchiurile înalte și ramurile groase au fost inspectate cu ajutorul binoclului. De asemenea, au fost inspectate cu atenție unitățile lemnoase - stive de bușteni, expuse la soare cunoscându-se că acestea sunt preferate de *Rosalia alpina* și de alte specii xilofage. Observațiile s-au concentrat asupra prezenței adulților, a resturilor chitinoase rezultate în urmă prădării, a orificiilor de zbor realizate de *Rosalia alpina*, a căror prezență reprezintă un indiciu al existenței speciei, conform referințelor de specialitate.

Din cele 93 de pătrate de probă investigate în cadrul ariei naturale protejate, au fost efectuate observații pentru inventarierea speciei *Rosalia alpina* în 24 dintre acestea, considerate ca fiind potențial favorabile prezenței acesteia. S-a procedat la parcurgerea unor transecte atât în interiorul pădurii, cu vizualizarea arborilor debilitați, cât și la inspectarea unităților lemnoase rezultate în urma exploatărilor și depozitate de-a lungul drumurilor forestiere. Indicii ale prezenței speciei au fost identificate pe Valea Dejani la aproximativ 1.270 m altitudine, unde arboretele prezintă trăsături tipice habitatului speciei, având în compoziție exemplare bătrâne de fag, de peste 150-200 ani, în amestec cu brad, cu un grad redus de acoperire al coronamentului. Au fost găsite cantități apreciabile de material lemnos depreciat incluzând arbori vii cu porțiuni aflate parțial în descompunere, arbori pe picior debilitați și trunchiuri doborâte. În această parcelă au fost identificate orificii vechi de zbor

realizate de adulții emergenți de *Rosalia alpina* pe exemplare de fag bătrân debilitat, cu expunere solară. De asemenea, orificii de urgență a adulților au fost identificate și pe Valea Strâmbei, în pădure de foioase cu fag dominant.

Pentru obținerea de informații suplimentare cu privire la prezența speciei în cadrul sitului s-a procedat și la interviuarea localnicilor, lucrătorilor forestieri și pădurarilor.

Datorită cunoașterii limitate a particularităților ecologice ale speciei se poate aprecia, la prima vedere, că întinderile vaste de fag din Munții Făgăraș asigură dezvoltarea unor populații stabile pe termen lung ale acestei specii. Date recente arată că într-o pădure cu trăsături specifice habitatului preferat de *Rosalia alpina*, doar 6 % dintre arbori sunt colonizați, din totalul celor considerați ca potențial favorabili pentru a adăposti specia - Russo 2010, ceea ce arată că în general, chiar și în habitatul favorabil, *Rosalia alpina* prezintă o densitate populațională redusă.

De asemenea, luând în considerare capacitatea redusă de dispersie a indivizilor, limitată la o rază de 1 km de jur împrejurul arborilor colonizați rezultă că distribuția speciei este dependentă de disponibilitatea materialului lemnos depreciat, poziționat în apropierea surselor arbori de colonizare. Materialul lemnos cu potențial de a fi colonizat trebuie de asemenea, să întrunească câteva condiții esențiale respectiv să prezinte expunere solară adecvată asigurând un microclimat favorabil activității adulților și dezvoltării larvelor.

Ca urmare a acestor exigențe ecologice, la care se adaugă și reducerea accelerată a habitatului specific, *Rosalia alpina* a devenit o specie cu ocurență rară în perimetrul ariei naturale protejate, fiind întâlnită izolat de-a lungul arealului său de răspândire.

Trebuie menționat că habitatul speciei în carul ariei naturale protejate, respectiv arboretele bătrâne de fag, sunt supuse unei presiuni antropice constante exprimată prin exploatarea masivă, vizibile mai ales pe văile sudice ale Munților Făgăraș. Drept urmare, specialiștii implicați în inventarierea și cartarea speciei presupun că habitatul speciei *Rosalia alpina* s-a redus continuu de-a lungul timpului, determinând izolarea speciei sub forma unor populații restrânse în parcele cu fâgete bătrâne pure sau în amestec situate la altitudine, mai ales pe văile nordice, greu accesibile pentru a fi exploatare, așa cum este și cazul arboretului întâlnit pe Valea Dejani, unde au fost găsite indicii ale prezenței speciei.

Prin prisma datelor obținute din teren apreciem că specia este rară în cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, așa cum arată și formularul standard Natura 2000, fiind întâlnită izolat în limitele acestuia, aspect certificat și de semnalările sporadice înregistrate de-a lungul timpului în literatura de specialitate.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

9.) *Morimus funereus* – croitor de piatră

Pentru inventarierea speciei s-a utilizat metoda transectelor longitudinale de-a lungul cărora s-a inspectat vizual și prin căutări active materialul lemnos cu potențial de a adăposti indivizi de *Morimus funereus*. O atenție deosebită a fost acordată verificării materialului lemnos stivuit, rezultat din exploatarea arboretelor, cunoscându-se că acesta reprezintă o sursă importantă de refugiu pentru această specie.

Din totalul de 93 de pătrate de probă vizitate în teren, au fost investigate pentru inventarierea speciei un număr de 31, unde au fost identificate potențiale microhabitate favorabile speciei, reprezentate de stive de lemn, expuse la soare, locuri de refugiu pentru această specie, așa cum descrie literatura de specialitate. Au fost inspectate un număr de 72 unități lemnoase - stive bușteni, din care 60% de fag, urmat de molid și brad.

De asemenea, pentru identificarea prezenței speciei s-a recurs la culegerea de informații suplimentare de la localnici, lucrători forestieri și pădurari.

În pătratele de probă parcurse a fost identificată prezența speciei pe Valea Doamnei – județul Argeș, pe V. Boia Mare și în zona Turnu Roșu. Indirect, de la localnici, prezența speciei a fost indicată la Căpățâneni, în pătratul de probă nr. 104388, unde conform relatărilor, aceasta a fost observată frecvent în lemn de fag tăiat și stivuit.

Conform formularului standard Natura 2000, *Morimus funereus* este o prezență rară în cadrul ariei naturale protejate, cu o populație cu densitate redusă față de la nivel național, aprecieri pe

care, în urma observațiilor efectuate în teren, specialiștii implicați le consideră potrivite realității din teren. Distribuția speciei este prezentată în Anexa nr.18.11 a Planului de management.

Raritatea ocaziilor cu care specia este semnalată reiese și din consultarea referințelor de specialitate, unde aceasta apare amintită pe alocuri, iar acest aspect este probabil rezultatul comportamentului criptic al adulților, care desfășoară o activitate preponderent nocturnă, fiind greu de observat pe timp de zi. De asemenea, există multe necunoscute în ceea ce privește particularitățile ecologice ale speciei, care, bineînțeles, îi influențează distribuția.

Din punct de vedere al calității potențialului habitat al speciei *Morimus funereus* întâlnește un habitat propice format din arborete vaste de foioase și rășinoase pure și în amestec, potrivite pentru dezvoltarea și menținerea unor populații la un nivel optim.

Ca o dovadă indirectă a existenței speciei în perimetrul ariei naturale protejate se adaugă și mărturiile lucrătorilor forestieri, care au putut să indice cu ușurință prezența speciei printre bușteni depozitați o perioadă lungă de timp, pe marginea drumurile forestiere.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

10.) *Stephanopachys substriatus*

Specie de coleopter ce habitează în pădurile de conifere în care se găsesc în proporție mare brad, molid și pin. Este o specie corticolă și lignicolă, întâlnindu-se atât în scoarța cât și în lemnul arborelui.

Din analiza datelor bibliografice cu privire la semnalarea speciei în aria naturală protejată reiese că aceasta a fost citată din zona Făgărașului o singură dată cu mai bine de 100 ani în urmă de către Petri, 1912, în Munții Cârței. Nu sunt cunoscute alte semnalări ulterioare ale speciei în Munții Făgăraș.

Pentru inventarierea speciei *Stephanopachys substriatus* au fost utilizate atât metoda căutării active cât și metoda curselor feromonale pentru Ipidae. Capcanele au fost montate în apropierea arborilor identificați ca având potențial de a adăposti specia, în zone cu doborâturi de rășinoase, amplasate la 930 m altitudine pe Valea Bârsei și la 1.518 m pe Transfăgărășan. Căutarea activă a presupus îndepărtarea atentă cu mâna a scoarței arborelui depreciaț și vizualizarea insectelor de pe suprafața trunchiului. Din totalul de 78 de piețe de probă parcurse în perimetrul ariei naturale protejate au fost efectuate observații asupra speciei *Stephanopachys substriatus* în 13 pătrate de probă amplasate pe văile Dâmbovicioarei, Bârsei, Sebeș, Dejani și pe Transfăgărășan.

Pătratele de probă selectate au fost considerate ca având potențial de a adăposti habitatul caracteristic speciei, respectiv arborete de rășinoase – molidiș și molideto-brădet, situate în zona montană și etajul subalpin, cu trunchiuri doborâte, buturugi și arbori pe picior debilitați. În pătratele de probă investigate au fost montate curse feromonale pentru Ipidae, metodă amintită în literatura de specialitate ca fiind eficientă pentru atragerea acestei specii cu biologie puțin cunoscută.

Din totalul piețelor de probă investigate pentru *Stephanopachys substriatus*, pătratul nr. 96368 situat pe Transfăgărășan adăpostește habitatul caracteristic speciei, așa cum este descris în literatura de specialitate. Piața de probă este poziționată în zona subalpină și prezintă doborâturi întinse de molid cu atac de Ipidae. Din această piață au fost prelevate un număr de 29 de probe din cursele feromonale pentru Ipidae amplasate între 1.441 și 1.518 m altitudine. Specia nu a fost identificat în niciuna din totalul de 39 de probe colectate la capcanele feromonale din cadrul ariei naturale protejate. De asemenea, specia nu a fost identificată nici prin căutări active sub scoarța arborilor debilitați.

Deși specia nu a fost găsită în perioada în care au fost desfășurate activitățile specifice de inventariere și cartare a speciei, prezența potențialului habitat format în general din arborete de molid și brad debilitate, care pe alocuri acoperă suprafețe întinse, nu exclude posibilitatea existenței acesteia în perimetrul ariei naturale protejate.

Lipsa exemplarelor de *Stephanopachys substriatus* în cursele feromonale amplasate în habitatul caracteristic acesteia, așa cum este descris în literatura de specialitate, indică faptul că specia, dacă există, este o apariție rară în cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, cu populații reduse, fragmentate, cantonate în zone unde întâlnesc habitatul specific.

11.) *Carabus hampei*

Inventarierea speciei de coleopter *Carabus hampei* s-a efectuat utilizând metode active și pasive de colectare în 33 de pătrate de probă de 2 x 2 km din cadrul ariei naturale protejate. Ca metodă activă s-a utilizat căutarea indivizilor de *Carabus hampei* sub material lemnos depreciat - buturugi, crengi și scoarță și pietre, prin înlăturarea acestora, de-a lungul unor transecte aleator stabilite.

Ca metodă pasivă de captură s-a utilizat metoda capcanelor de sol tip Barber așezate în baterie de câte 9 recipiente poziționate în cerc. Ca soluție conservantă s-a utilizat soluție de antigel. Au fost montate un număr de 18 baterii de capcane Barber în piețe de probă situate pe Valea Strâmbei, V. Dâmbovicioarei, V. Bârsei, V. Sebeș, V. Porumbacului, V. Topolog, V. Doamnei – județul Argeș, V. Cuca și pe Transfăgărășan.

Capcanele au fost montate în perioada iunie și iulie și au fost lăsate până la sfârșitul lunii august în arborete de foioase, de amestec cu rășinoase, în rășinoase pure situate între 567 și 1.260 m altitudine. Capcanele au fost așezate atât în interiorul pădurii cât și în liziere și pajiști.

În urma analizei materialului colectat din capcanele Barber au fost identificate 2 exemplare de *Carabus hampei* la bateria de capcane Barber nr. 6, amplasată pe Valea Sebeș, în marginea unor arborete bătrâne de fag, la aproximativ 760 m altitudine. Distribuția speciei este prezentată în Anexa nr.18.12 a Planului de management.

Din analiza literaturii de specialitate nu au fost întâlnite semnalări certe ale prezenței acestei specii strict în limitele Munților Făgăraș.

În baza informațiilor culese din teren se confirmă datele cuprinse în formularul standard Natura 2000, care arată că specia este foarte rară în cadrul ariei naturale protejate, iar dimensiunea populației este nesemnificativă în raport cu cea la nivel național.

12.) *Pholidoptera transsylvanica* – *cosaș transilvan*

Specia *Pholidoptera transsylvanica* este un ortopter care preferă pajiștile mezofile și higromezofile, cu arbuști, mai ales în poieni și liziere de păduri din regiunile de munte, extrem de rar în zone deluroase. Specie carpatică, în România este frecventă în Munții Carpați între la altitudini cuprinse între 400 și 2.300 m altitudine. Preferă marginile cu arbuști din luminișurile însorite, unde se adăpostește în stratul ierbos.

În total s-au ridicat eşantioane în 30 puncte din perimetrul ariei naturale protejate, pe transecte de câte 50 m lungime. Numărul indivizilor evaluați a variat între 1 și 40 de exemplare. S-au identificat în total 168 masculi și 68 femele, la altitudini cuprinse între 780 și 1.968 m. Femelele au fost evaluate cu metoda transect, iar masculii utilizând transecte auditive.

Din datele obținute pe baza evaluării acestei specii reiese faptul că specia este o prezență comună oriunde în pajiști mezofile cu vegetație ierboasă mai abundentă din cadrul ariei naturale protejate.

O caracteristică a acestei specii este răspândirea insulară, condiționată de prezența factorilor abiotici și biotici optimi pentru dezvoltarea unor populații locale. Abundența coloniilor locale poate varia între 50 și 8.000 de indivizi raportat la hectar. Habitatul cel mai favorabil al speciei se regăsește într-un brâu situat deasupra habitatelor forestiere, la altitudini cuprinse între 1.200 și 2.000 m, unde densitățile populaționale ating în medie aproximativ 1.500 indivizi/ha. Specia probabil coboară pe văi până la altitudini joase de 700 - 800 m.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este comună și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Specii de pești

Situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș a fost declarat în vederea conservării următoarelor specii de pești de interes comunitar: *Gobio uranoscopus*, *Barbus meridionalis*, *Cottus gobio* și *Eudontomyzon mariae*.

1.) *Gobio uranoscopus* – *porcușor de vad*

Specia habitează în râuri de munte și deal, localizându-se la vaduri și în repezișuri, unde apa are o viteză de 70 - 115 cm/s, iar fundul e bolovănos. Uneori ajunge și la șes, dar doar în repezișuri.

Puietul stă în apă mai înceată, uneori pe fund nisipos. Deși în anumite repezișuri se întâlnesc mulți indivizi, nu formează niciodată adevărate cârduri.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat faptul că această specie nu habitează în perimetrul ariei naturale protejate. Specia este probabil prezentă în zonele mai joase din vecinătatea ariei naturale protejate.

2.) *Barbus meridionalis* – mreană vânătă, moioagă

Această specie trăiește exclusiv în râurile și pâraiele din regiunea de munte și partea superioară a regiunii colinare. În majoritatea râurilor care izvorăsc din podiș sau dealuri, lipsește chiar în cursul lor superior, care este rapid. Trăiește atât în râuri pietroase, rapide și reci, cât și unele pâraie mai nămolose, care vara se încălzesc puternic, însă numai la munte. Arată preferință mai ales pentru porțiunile cu curent puternic și fund pietros. Este strict sedentar, nu întreprinde nici un fel de migrații.

În cadrul ariei naturale protejate specia *Barbus meridionalis* se află în arealul natural de distribuție, prezența ei fiind cunoscută de peste un secol.

Prezența speciei este determinată de prezența condițiilor specifice/caracteristice de habitat și de starea favorabilă a resurselor trofice.

Absența speciei se datorează modificărilor naturale și/sau antropice a condițiilor de habitat, prin prezența barierelor artificiale și/sau naturale, în fiecare vale/bazin hidrografic din cadrul ariei naturale protejate. Categoriile cele mai importante de barieră antropice identificate în situl de interes sunt: praguri de fund, devieri, captări și microhidrocentrale.

Din cele 203 de stații în care au fost desfășurate activitățile specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar, prezența speciei *Barbus meridionalis* a fost semnalată în doar 33 de stații.

În cadrul ariei naturale protejate specia este o prezență scăzută, însă trebuie menționat faptul că majoritatea apelor curgătoare nu sunt habitate optime pentru *Barbus meridionalis*, deoarece specia preferă secțiunea de mijloc sau partea inferioară a râurilor de munte, iar aria naturală protejată include porțiunile superioare - zona păstrăvului, în cazul majorității apelor curgătoare. În acest sens se poate remarca faptul că în majoritatea cazurilor specia a fost identificată în apropierea limitei ariei naturale protejate sau chiar în afara acestuia.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

3.) *Cottus gobio* - zglăvoacă

Specia habitează exclusiv în apele dulci, reci de munte, în general în râuri și pâraie, rar în lacuri de munte. Stă sub pietre, în locurile cu apă mai puțin adâncă și relativ mai înceată, adesea spre mal sau în brațele laterale. Indivizii sunt slab mobili, însă dacă sunt deranjați se deplasează pe o distanță scurtă. Specia este strict sedentară, neîntreprinzând migrații.

În cadrul ariei naturale protejate specia *Cottus gobio* se află în arealul natural de distribuție, prezența ei fiind cunoscută de peste un secol.

Prezența speciei este determinată de prezența condițiilor specifice/caracteristice de habitat și de starea favorabilă a resurselor trofice.

Absența speciei se datorează modificărilor naturale și/sau antropice a condițiilor de habitat, prin prezența barierelor artificiale și/sau naturale, în fiecare vale/bazin hidrografic din cadrul ariei naturale protejate. Categoriile cele mai importante de barieră antropice identificate în situl de interes sunt: praguri de fund, devieri, captări și microhidrocentrale.

În partea de nord-est și de sud-est a ariei naturale protejate specia a fost detectată în 30 de stații din 95 examinate. Pe majoritatea secțiunilor de râu din suprafața examinată a sitului în mod natural specia ar trebui să fie prezentă. Prezența ei de multe ori este împiedicată de barieră - praguri de fund, braraje, captări, peste care specia nu trece. Din acest motiv specia este foarte sensibilă la prezența barierelor, care pe termen scurt sau lung, vor conduce la dispariția speciei din majoritatea apelor de munte. Râurile care nu sunt afectate semnificativ de barieră majore trebuie conservate, iar în cazul apelor afectate trebuie facilitată migrația speciei.

În partea de nord-vest și de sud-vest a ariei naturale protejate specia a fost detectată la numai 28 stații din cele 108 examinate. Este o prezență scăzută, însă trebuie menționat faptul că majoritatea

apelor curgătoare nu sunt habitate optime pentru *Cottus gobio*, deoarece specia preferă secțiunea de mijloc sau partea inferioară a râurilor de munte. Suprafața sitului pe partea examinată include porțiunile superioare - zona păstrăvului, în cazul majorității apelor curgătoare. Se poate remarca faptul că în majoritatea cazurilor specia a fost identificată în apropierea limitei ariei protejate, sau chiar în afara acestuia.

În cadrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - rea.

4.) *Eudontomyzon mariae* - Chișcar, chișcar de râu, cicar

În România *Eudontomyzon mariae* trăiește, ca și *E. danfordi*, în râuri de munte, și anume în zona lipanului și a moioagei și în partea superioară a zonei scobarului, probabil și în zona păstrăvului. Are nevoie de apă curată și porțiuni de mal mâlos.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar din perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a constatat faptul că această specie nu habitează în perimetrul ariei naturale protejate. Specia este probabil prezentă în zonele mai joase din vecinătatea ariei naturale protejate.

Specii de amfibieni

Situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș a fost declarat în vederea conservării următoarelor specii de amfibieni de interes comunitar: *Bombina variegata*, *Triturus cristatus* și *Triturus montandoni*.

1.) *Bombina variegata* – buhai de baltă cu burta galbenă, izvoraș cu burta galbenă

Specia este caracteristică mai ales zonelor deluroase și celor montane aflate la altitudini cuprinse între 150 și 2.000 m, însă deseori ajunge până în golul alpin. Trăiește în zone deschise și forestiere. Este strâns legată de corpurile de apă ocupate. Folosește toate tipurile de ape stagnante, temporare sau permanente, cu sau fără vegetație, preferând însă pe cele puțin adânci. Apare și cursuri de apă lin curgătoare. Este în general diurnă, deseori activă și noaptea, mai ales în perioada de reproducere. Este ușor de reperat după cântecul masculilor. Când apele folosite seacă, se retrage în habitatele adiacente, ierboase sau forestiere, și începe o viață crepuscular-nocturnă. Ziua se refugiază în crăpăturile solului, sub diferite obiecte, dar devine activă în perioadele ploioase.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar specia a fost identificată pe aproape tot cuprinsul ariei naturale protejate, fiind prezentă în sute habitate acvatice - bălți temporare, șanțuri cu apă, urme de vehicule, zone mlăștinoase și lacuri.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la circa 5.000 – 10.000 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la peste 1.000 – 5.000 ha.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este comună și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

2.) *Triturus cristatus* – triton cu creastă

Specia este răspândită din zona de șes până în zona muntoasă, în plaja altitudinală 100 – 1.900 m, în zone deschise și forestiere deopotrivă. Habitatele acvatice preferate sunt apele stagnante mai mari, în general permanente, dar și temporare, cu vegetație bogată: lacuri, iazuri, bălți, canale sau altele asemenea. Preferă apele lipsite de pești. În perioada terestră, tritonul cu creastă are de asemenea preferințe de habitat, având nevoie de adăpost și zone de hrănire, fiind deci foarte importantă prezența pietrelor, crăpăturilor și a lemnului mort în apropierea habitatelor de reproducere, cu atât mai mult cu cât capacitatea de dispersie este redusă, fiind situată în intervalul 1 – 1.300 m.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este prezentă în bălți temporare cu suprafețe între 3 și 200 mp. În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar specia a fost identificată în 14 habitate acvatice diferite în care erau prezenți 17 indivizi - 8 adulți, 1 juvenil și 8 larve. Dintre acestea, doar 2 habitate au fost identificate în interiorul ariei naturale protejate.

Specia a fost localizată la limita ariei naturale protejate în habitate acvatice temporare naturale, exceptând un loc situat mai în interiorul ariei la coada lacului Vidraru. Au fost găsite exemplare la sud de localitatea Porumbacu de Sus, pe Valea Lisei la sud de Lisa, pe V. Berivoi, pe V. Strâmba, în vecinătatea Râului Doamnei – județul Argeș, pe V. Argeșului, pe V. Topologului și pe V. Boia Mare. În completare, există câteva informații bibliografice anterioare despre localitățile în care a fost identificată specia în aria naturală protejată sau imediata vecinătate a acesteia: Cumpăna - Fuhn, 1960, Lacul Vidraru - Fuhn, 1960 și Turnu Roșu – Fuhn, 1960, Ghira et al., 2002.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la circa 100 – 500 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la peste 10 – 50 ha.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

3.) *Triturus montandoni* – triton carpatic

Specia habitează și în zona de deal dar, în general, este o specie montană. Poate fi întâlnită în plaja altitudinală 100 – 2.000 m. De obicei apare pe pășuni și în păduri de foioase sau mixte. Specia are o perioadă acvatică scurtă, aferentă perioadei de reproducere. În restul anului este specia este terestră. Primăvara alege o mare varietate de tipuri de apă de obicei puțin adânci, de la cele stătătoare, permanente sau temporare, până la cele lin curgătoare. Cele cu vegetație sunt preferate.

În faza terestră devine crepuscular-nocturnă. Ziua se refugiază în microhabitate cu vegetație deasă și litieră. Rămâne în apropierea zonelor umede din vecinătatea locurilor de reproducere. Hibernează pe uscat și rar în apă.

Tritonul carpatic este endemic pentru Munții Carpați, fiind răspândit la est de Munții Iezer, inclusiv, în Carpații de Curbură și Răsăriteni, până la granița cu Ucraina. În cadrul ariei naturale partea sud-estică reprezintă limita sud-vestică a arealului speciei.

Specia a fost identificată în perimetrul ariei naturale protejate în bălți temporare cu suprafețe între 3 și 50 mp. În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a ihtiofaunei de interes comunitar specia a fost identificată în 5 habitate acvatice diferite în care erau prezenți 11 indivizi - 7 adulți și 8 larve.

Specia a fost localizată în sudul ariei naturale protejate, în masivul Iezer Păpușa, pe V. Cuca și V. Dâmboviței, dar și în vecinătatea L. Iezer. În completare, există câteva informații bibliografice anterioare despre localitățile în care a fost identificată specia în aria protejată sau imediata vecinătate a acesteia: Lacul Iezer, Valea Brătioarei, V. Râul Târgului, V. Cuca, V. Dâmboviței - Iftime, 2009, Valea Sebeșului - Iftime, 2012.

Specia este prezentă printr-o populație permanentă, estimată la circa 100 – 500 de indivizi. Suprafața habitatului speciei în cadrul ariei naturale protejate a fost evaluată la peste 100 – 500 ha.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție marginală.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

Specii de mamifere

Situl de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș a fost declarat în vederea conservării următoarelor specii de mamifere de interes comunitar: *Rhinolophus hipposideros*, *Myotis myotis*, *Canis lupus*, *Ursus arctos*, *Lynx lynx* și *Lutra lutra*.

1.) *Rhinolophus hipposideros* – liliac mic cu potcoavă

Această specie are nevoie de un complex de habitate bogat structurate. Pădurile sunt foarte importante. De asemenea apropierea unor suprafețe de apă favorizează habitarea speciei. În sud-estul Europei vânează într-un spectru larg de habitate, incluzând zone cu vegetație ierboasă înaltă, suprafețe împădurite, garduri vii, păduri de luncă, petrecând perioade semnificative și în localități rurale, cu grădini bogate în vegetație, pomi fructiferi, arbuști și pășuni. Specia este des întâlnită în peșteri, dar de obicei în număr mic de exemplare. Coloniile de reproducere pot fi găsite și în podurile clădirilor. De obicei formează colonii mici. Uneori pot fi observate și femele gestante izolate. Hibernează în peșteri, galerii de mină sau pivnițe, în general la temperaturi cuprinse între 6-9 °C.

În urma desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a chiropterelor s-a constatat faptul că liliacul mic cu potcoavă este destul de frecvent, deoarece poate să apară în fiecare

vale majoră din cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, utilizând majoritatea cavităților și galeriilor de mină din etajul pădurilor. În unele cazuri extreme, indivizi izolați pot fi reperați accidental și în adăposturi aflate deasupra etajului coniferelor. Specia ocupă și adăposturi antropice, cum ar fi ruine sau clădiri părăsite cu încăperi întunecate, în acest sens constatându-se faptul că specia poate să apară și în afara zonelor carstice.

Oricât de frecventă ar fi specia la adăposturile pretabile, fiind o specie foarte sensibilă la schimbările negative produse în habitatele de hrănire și la condițiile de adăpost, netolerând deranjul uman persistent și având o rată de reproducere extrem de mică, se poate afirma că în perimetrul ariei naturale protejate această specie poate fi considerată ca fiind una mai rară. Principala explicație a faptului că această specie este destul de rară în perimetrul ariei naturale protejate constă în raritatea adăposturilor adecvate, deoarece rinoloful mic nu se adăpostește în scorburi, ci doar în peșteri, grote, galerii de mină și clădiri cu încăperi mai spațioase. În plus, majoritatea peșterilor din cadrul ariei naturale protejate se află în etajul alpin, la altitudini de peste 2.000 metri și sunt prea reci și de dimensiuni prea mici în ceea ce privește dezvoltarea galeriilor, astfel încât aceste potențiale adăposturi nu corespund cerințelor ecologice și etologice ale speciei. De asemenea, galeriile de mină accesibile sunt prea puține, clădirile nefolosite sunt jefuite și distruse total, iar clădirile nou construite nu mai au încăperi accesibile liliacilor.

Analizând condițiile de hrănire și adăpost oferite de aria naturală protejată și luând în considerare efectivele populațiilor deja cunoscute, s-a estimat că efectivele speciei se încadrează între 500 și 800 de indivizi la nivelul întregii arii naturale protejate, din care 225 au fost observați într-un singur adăpost, respectiv mina de la Piscul Negru. Acest număr în realitate fluctuează mult în funcție de sezon și de zonă, deoarece o bună parte a indivizilor pot veni în anumite perioade ale anului din zone adiacente ariei naturale protejate. Numărul indivizilor probabil crește la sfârșitul verii și toamna, când începe perioada de împerechere și liliacii se pregătesc pentru hibernare. Locurile de împerechere și de hibernare se află adesea în zone împădurite, în acest sens înregistrându-se un fenomen de migrație dinspre zonele antropizate spre suprafețe naturale din cadrul ariei naturale protejate.

Anterior desfășurării activităților specifice de inventariere și cartare a speciei la nivelul ariei naturale protejate, prezența speciei *Rhinolophus hipposideros* a relativ cunoscută în anumite zone, existând chiar și o serie de cercetărilor anterioare nepublicate din Valea Sebeșului de Jos și Valea Moașei - cercetări acustice, precum și din adăposturi antropice și naturale din afara sitului, respectiv fosta bază militară de la Mârșa, mina de la Turnu Roșu, grotă din Valea Moașei și peștera Colțul Surpat. În cursul campaniei de inventariere și cartare a speciei la nivelul ariei naturale protejate au fost identificate în plus adăposturi de vară în Valea Avrig, Valea Capra - mina de la Piscul Negru și baraca de la cota 1.285 și Valea Sebeșului – o pivnița a unei clădiri din Măliniș, adăposturi de împerechere la mina de la Piscul Negru, mina de jos din Valea Buda, mina din Valea Arpașului și mina de jos din Valea Vâlsanului, precum și adăposturi de hibernare la mina de la Piscul Negru și mina din Valea Arpașului.

Prin metoda acustică specia a fost identificată în 5 puncte situate în Valea Capra, Valea Buda, Valea Bâlea, Valea Vâlsanului și Valea Arpașului.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

2.) *Myotis myotis* – liliac comun

Liliacul comun este prezent în zone cu o pondere ridicată de habitate forestiere. Habitatele cele mai frecventate ale speciei sunt reprezentate de pădurile mature de foioase sau mixte, cu substrat semideschis, capturând o parte importantă a pradei direct de pe sol. Uneori vânează și în păduri de conifere sau peste pajști și pășuni proaspăt cosite sau pășunate, dar majoritatea timpului alocat pentru procurarea hranei îl petrec în păduri - uneori până la 98%. Densitatea populațiilor arată o corelație strânsă și directă cu prezența pădurilor și, în primul rând, cu procentajul pădurilor mature de foioase și mixte din suprafața totală acoperită cu habitate forestiere. Coloniile de naștere, alcătuite uneori din câteva mii de exemplare, pot fi găsite în turnuri de biserici, poduri spațioase sau în peșteri. Liliacul comun preferă pentru hibernare adăposturile subterane naturale sau artificiale, cu temperaturi cuprinse între 4-10°C. Aceste adăposturi pot fi peșteri, mine, pivnițe și fisuri de stâncă. Poate hiberna

solitar, în grupuri mici sau în colonii mai mari, alcătuite din câteva sute de exemplare. Ocupă adăposturile de hibernare începând din luna octombrie, și în funcție de zonă și condiții climatice le părăsește în martie-aprilie.

În zilele noastre principalii factori de amenințare pentru această specie pot fi considerați pierderea adăposturilor datorită renovării clădirilor, fragmentarea habitatelor, folosirea pesticidelor și deranjarea excesivă în adăposturile subterane.

Specia poate să apară oriunde în cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, utilizând majoritatea cavităților și galeriilor de mină din etajul pădurilor, însă în interiorul ariei naturale protejate nu formează colonii mari de naștere. În unele cazuri extreme indivizi izolați pot fi reperați accidental și în adăposturi aflate deasupra etajului coniferelor. Specia ocupă și adăposturi antropice, ruine și clădiri părăsite cu încăperi întunecate, în acest sens constatându-se faptul că specia poate să apară și în afara zonelor carstice.

Efectivele de vară ale speciei în perimetrul ariei naturale protejate se compun, foarte probabil, majoritar din masculi solitari, care de regulă trăiesc în păduri și nu sunt prea exigenți la condițiile oferite de adăpost. În perioada de împerechere, la sfârșitul verii, aceste efective migrează spre locurile de împerechere, unde întâlnesc femelele care și-au petrecut vara în coloniile de naștere, colonii situate preponderent în așezări umane din vecinătatea ariei naturale protejate. În interiorul ariei naturale protejate femelele au puține șanse să-și găsească adăposturi suficient de mari și de calde pentru a forma colonii de naștere, tendința disponibilității clădirilor adecvate fiind una negativă, întrucât cele abandonate de om sunt jefuite și distruse total, iar cele nou construite nu mai oferă acces lilieciilor.

Efectivele de iarnă pot fi mixte. Mărimea aglomerărilor depinde foarte mult de disponibilitatea locurilor de hibernare adecvate.

Marea majoritatea a peșterilor din cadrul ariei naturale protejate care se află în etajul alpin, la altitudini de peste 2.000 metri, sunt prea reci și de dimensiuni prea mici în ceea ce privește dezvoltarea galeriilor, astfel încât aceste potențiale adăposturi nu corespund cerințelor ecologice și etologice ale speciei. Galerile de mină reprezintă o alternativă bună, însă cele accesibile sunt prea puține la nivelul întregii arii naturale protejate. Este foarte probabil ca o bună parte a efectivelor să hiberneze în zonele carstice situate în afara ariei naturale protejate, de exemplu în masivul Piatra Craiului sau în peșterile din județul Vâlcea.

Analizând condițiile de hrănire și adăpost oferite de masivul făgărașan și luând în considerare efectivele populațiilor deja cunoscute, s-a estimat că efectivele speciei se încadrează între 2.000 și 3.000 de indivizi la nivelul întregii arii naturale protejate, din care 110 indivizi au fost observați iarna la un singur adăpost din sit respectiv mina de la Piscul Negru. Acest efectiv estimat fluctuează mult în realitate, în funcție de sezon și de zonă. Numărul indivizilor probabil crește la sfârșitul verii și toamna, când începe perioada de împerechere și liliecii se pregătesc pentru hibernare. Locurile de împerechere și de hibernare se află adesea în zone împădurite, în acest sens înregistrându-se un fenomen de migrație dinspre zonele antropizate spre suprafețe naturale din cadrul ariei naturale protejate.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este rară și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă - inadecvată.

3.) *Canis lupus* - lup

Specia ocupă o varietate mare de tipuri de habitate, de la tundra artică, la păduri, prairie și zone aride. În țara noastră, specia este prezentă în mod principal în pădurile compacte de amestec din zona de deal și de munte, la altitudini cuprinse între 600 și 2.300 m.

Lupii sunt animale teritoriale. Au nevoie de teritorii vaste, în Europa aceste teritorii fiind cuprinse între 10.000 și 50.000 ha pentru un haitic. Lupii solitari nu au un teritoriu definit și străbat distanțe impresionante pentru a-și găsi perechea și a se reproduce.

Specia este bine reprezentată în cuprinsul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, unde găsește cele trei condiții de bază pentru existență și anume: hrană, liniște și adăpost. Specia se reproduce în condiții bune în această zonă, semn că structura socială a speciei este bine structurată pe sexe și categorii de vârstă.

Habitatul speciei este bine reprezentat pe suprafața ariei naturale protejate, neexistând zone cu reducere totală a conectivității habitatului, însă au fost identificate unele zone punctuale unde habitatul este întrerupt de activități antropice, cum ar fi infrastructura de transport rutieră și zone construite în interes turistic și recreativ, dar aceste zone nu au un impact semnificativ în fragmentarea habitatelor specifice la nivelul ariei naturale protejate. Cea mai reprezentativă zonă în acest sens o constituie traseul Transfăgărașan, unde s-a dezvoltat infrastructura turistică.

În urma desfășurării activităților de inventariere, cartare și evaluare a stării de conservare a speciei la nivelul ariei naturale protejate s-a estimat că numărul minim de indivizi, estimat ca fiind cuprins între 121 și 161 de exemplare, este mai ridicat decât efectivul optim evaluat de către Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice Brașov la circa 90 de exemplare, efectiv care a fost calculat în raport cu capacitatea de suport teoretică a habitatelor utilizate de specie în cadrul ariei naturale protejate.

Considerând biologia și ecologia speciei, populația rezidentă semnalată în zona ariei naturale protejate are calitatea de populație sursă a populației de lup din regiunea Carpaților Meridionali, prin contribuția adusă de dispersia naturală a exemplarelor juvenile. Acest proces natural consolidează rolul și funcționalitatea sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, aspecte așteptate în urma desemnării acestei zone ca arie naturală protejată. În aceste condiții, menținerea stării de conservare a a speciei se face prin acțiuni orientate spre îmbunătățirea capacități de suport a habitatelor specifice, precum și spre asigurarea pazei în vederea combaterii braconajului.

Distribuția speciei *Canis lupus* este relativ uniformă în cadrul fondului forestier situat în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș.

Ținând cont de etologia speciei și de locațiile de prezență identificate în zonele forestiere, se consideră că specia utilizează această zonă, mai ales în perioada când sunt stânele la munte și în timpul trecerii dintr-un bazinet în altul, când își verifică teritoriul.

Densitățile minime cele mai ridicate identificate în zonele de monitorizare, evaluate la peste 5 exemplare / 10.000 ha, sunt înregistrate pe versantul nordic al sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, în special în zona Arpaș, Arpășel, Seaca și în jumătatea vestică a ariei naturale protejate, în special în zona Valea Dâmbovița în amonte, Valea Bârsa, Valea Strâmba și Valea Sebeș în amonte.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este comună și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

4.) *Ursus arctos* – *urs brun*

Habitatele favorabile ale speciei sunt reprezentate de pădurile de amestec din zona de deal și de munte, de întindere mare, puțin deranjate de activitatea antropică, care oferă condiții de adăpost, liniște și hrană, acestea fiind indispensabile pentru supraviețuirea speciei. Deplasările sezoniere ale exemplarelor de urs sunt influențate de resursa trofică existentă, uneori deplasându-se sute de kilometri în căutarea unei resurse bogate de hrană.

Pentru a corespunde cerințelor, un habitat trebuie să includă diferite tipuri de pădure, rolul esențial revenind foioaselor care produc semințe mari, cum sunt fagul și stejarul. Prezența desigurilor este de asemenea importantă pentru adăpost și hrănire. Este extrem de important ca ursul să aibă posibilitatea să se deplaseze în toate direcțiile, inclusiv în zone cu altitudine diferită. Liniștea și adăpostul în habitat sunt extrem de importante pentru puii nou-născuți pe timpul iernii în bârlog. Bârlogul este amenajat în cavități naturale, arbori doborâți sau sub stânci, în zone izolate. Localizarea bârloagelor este adesea asociată cu zone izolate și neperturbate de oameni. Orice perturbare în perioada de hibernare poate să-i determine pe urși să-și abandoneze bârloagele.

Specia este bine reprezentată în cuprinsul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, unde găsește cele trei condiții de bază pentru existență și anume: hrană, liniște și adăpost. Specia se reproduce în condiții bune în această zonă, semn că structura socială a speciei este bine structurată pe sexe și categorii de vârstă.

Habitatul speciei este bine reprezentat pe suprafața ariei naturale protejate, neexistând zone cu reducere totală a conectivității habitatului, însă au fost identificate unele zone punctuale unde habitatul este întrerupt de activități antropice, cum ar fi infrastructura de transport rutieră și zone

construite în interes turistic și recreativ, dar aceste zone nu au un impact semnificativ în fragmentarea habitatelor specifice la nivelul ariei naturale protejate. Cea mai reprezentativă zonă în acest sens o constituie traseul Transfăgărașan, unde s-a dezvoltat infrastructura turistică.

În urma desfășurării activităților de inventariere, cartare și evaluare a stării de conservare a speciei la ariei naturale protejate s-a estimat că numărul minim de indivizi, estimat ca fiind cuprins între 417 și 527 de exemplare, este mai ridicat decât efectivul optim evaluat de către Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice Brașov la circa 357 de exemplare, efectiv care a fost calculat în raport cu capacitatea de suport teoretică a habitatelor utilizate de specie în cadrul ariei naturale protejate.

Considerând biologia și ecologia speciei, populația rezidentă semnalată în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș are calitatea de populație sursă a populației de urs brun din regiunea Carpaților Meridionali. Deplasări ample sezoniere ale indivizilor, determinate de distribuția sezonieră a resurselor de hrană, pot determina variații semnificative în cadrul populației sau concentrări în anumite zone situate atât în interiorul, cât și în afara ariei naturale protejate. Pentru a asigura funcționalitatea de populație sursă este necesară menținerea conectivității sitului cu areale favorabile din vecinătate.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este comună și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

5.) *Lynx lynx* - râs

Râsul este un prădător de pădure, având preferințe pentru zonele cu arbori bătrâni, bine împădurite, cuprinzând arbuști, dar prezența sa într-un anumit areal este determinată în mod special de prezența speciilor pradă. Deși este considerată o specie de habitat forestier, râsul preferă habitatele forestiere în alternanță cu pășuni sau zone cu arbuști. Această alternanță a habitatelor este mai mult prezentă în zonele de deal și dealuri înalte și mult mai puțin caracteristică zonelor montane și etajului molidișurilor. De asemenea, pe timpul iernii specia urmărește prada în zonele de refugiu din văile largi, cu enclave forestiere sau pășuni de suprafețe mari. Pentru perioada de fătare și creștere a puilor, femelele aleg zone de pe versanți împăduriți cu pante mari, cu stâncării sau grohotișuri și la distanțe reduse față de o sursă de apă.

Specia este bine reprezentată în cuprinsul ariei naturale protejate, unde găsește cele trei condiții de bază pentru existență și anume: hrană, liniște și adăpost. Specia se reproduce în condiții bune în această zonă, semn că structura socială a speciei este bine structurată pe sexe și categorii de vârstă.

Habitatul speciei este bine reprezentat pe suprafața ariei naturale protejate, neexistând zone cu reducere totală a conectivității habitatului. Au fost identificate unele zone punctuale unde habitatul este întrerupt de activități antropice, cum ar fi barajul Vidraru și barajul Pecineagul, însă aceste zone nu exercită un impact semnificativ în ceea ce privește fragmentarea habitatelor specifice la nivelul ariei naturale protejate.

În urma desfășurării activităților de inventariere, cartare și evaluare a stării de conservare a speciei la nivelul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș s-a estimat că numărul minim de indivizi, estimat ca fiind cuprins între 61 - 107 de exemplare, este mai ridicat decât efectivul optim evaluat de către Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice Brașov la circa 66 de exemplare, efectiv care a fost calculat în raport cu capacitatea de suport teoretică a habitatelor utilizate de specie în cadrul ariei naturale protejate.

Considerând biologia și ecologia speciei, populația rezidentă semnalată în aria Munților Făgăraș are calitatea de populație sursă a populației de râs din regiunea Carpaților Meridionali, prin contribuția adusă de dispersia naturală a exemplarelor juvenile. Acest proces natural consolidează rolul și funcționalitatea sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, aspecte așteptate în urma desemnării acestei zone ca arie naturală protejată. În aceste condiții, menținerea stării de conservare a a speciei se face prin acțiuni orientate spre îmbunătățirea capacități de suport a habitatelor specifice, menținerea speciilor pradă la un nivel corespunzător în vederea asigurării sursei de hrană, precum și asigurarea pazei în vederea combaterii braconajului.

Distribuția speciei este strict legată de zonele forestiere din cadrul ariei naturale protejate. În cadrul ariei naturale protejate se constată o distribuție relativ uniformă pe versantul nordic al

masivului Făgărașan și o distribuție mai slab reprezentată a speciei în zona sudică și în special în bazinul văii Topologului și în bazinul râului Argeș - partea din amonte de lacul Vidraru.

Densitățile minime cele mai ridicate identificate în zonele de monitorizare, mai mari sau egale cu 3 indivizi / 10.000 ha, sunt înregistrate pe versantul nordic al sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș, în special în partea nord-estică - Valea Breaza, Dejani, Sebeș, Strâmba, Bârsa, dar și în zona Dâmbovița - Pecineagu.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este comună și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

6.) *Lutra lutra* - vidră

Specia ocupă țărmurile împădurite ale apelor curgătoare și stătătoare, de munte sau șes. Trăiește și în ape sălcii. Are nevoie de adăpost, respectiv suprafețe învecinate ocupate de pădure sau stuf. De regulă nu își construiește galerie, ci ocupă o galerie de vulpe sau viezure, sau se mulțumește cu adâncituri naturale de sub țărmuri, rădăcini de arbori de pe mal, pe care și le adâncește și le amenajează după nevoile ei, eventual cu o ieșire sub nivelul apei și un cotlon mai larg deasupra acestuia, prevăzut cu o deschidere pentru aerisire. Cerintele pentru habitat sunt direct corelate cu cerintele pentru hrană. Această specie consumă, în principal, pești și raci. Dintre speciile de pești preferă păstrăvul, lipanul și crapul.

Cel mai important pericol care poate afecta existența vidrei îl reprezintă modificarea habitatului de către factorul antropic prin distrugerea habitatului, poluare, braconaj și/sau afectarea liniștii. Modificarea habitatului și poluarea influențează direct oferta trofică a ecosistemului, resursa de hrană a vidrei fiind diminuată. Amenințările amintite ar putea avea ca efect imediat afectarea sursei de hrană a vidrei prin împușinarea sau dispariția unor specii de pești, amfibieni, reptile sau melci. Prin regularizarea cursurilor de apă și distrugerea vegetației pot dispărea locurile de adăpost din maluri și a locurilor pentru creșterea puilor. În plus, activitatea umană din zonă, concretizată prin activități mecanizate, ar duce la permanentizarea zgomotului în aria de interes, ceea ce ar afecta decisiv liniștea în habitat. În lipsa liniștii animalele sălbatice părăsesc locul de trai pentru căutarea unor zone neafectate de zgomote. În general, habitatul riveran poate fi transformat decisiv de om prin canalizări, îndiguiri, regularizări, tăierea vegetației de luncă, înființarea de microhidrocentrale și baraje, drenarea zonelor mlăștinoase și fragmentarea habitatului.

Specia este bine reprezentată în cuprinsul ariei naturale protejate, unde găsește condiții bune pentru existență și dispune de resurse trofice. Pe suprafața ariei naturale protejate predomină râurile permanente care sunt populate cu diferite specii de pești specifice zonei de munte, în special salmonide, ce reprezintă hrana de bază pentru vidră. Râurile permanente au foarte mulți afluenți care au debite neregulate. Pe râurile principale au fost identificate numeroase baraje de acumulare de mici dimensiuni, care oferă habitate favorabile pentru specia *Lutra lutra*. Rezultatele datelor preluate din teren, care au fost utilizate ulterior la estimarea populației, au indicat un număr minim de 104 familii, mai ridicat decât capacitatea de suport a habitatelor care a fost evaluată de către Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice Brașov la circa 88 de familii. Numărul de indivizi estimați ca habitând în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș se află cuprins între 312 și 520 de exemplare. Se impune menținerea numărului de indivizi prin implementarea măsurilor de atenuare a impactului construcției de microhidrocentrale asupra populației din cadrul ariei naturale protejate. De asemenea, este imperios necesar să se conserve habitatele cu apă dulce, deoarece un însemnat procent din dieta vidrelor îl deține peștele - aproximativ 49-94%, în medie 70%, o condiție esențială pentru specie fiind să găsească hrană și zone liniștite pentru repaus.

Specia este distribuită pe cursurile principale de apă din perimetrul ariei naturale protejate, pe versantul nordic al masivului Făgărașan identificându-se cele mai multe exemplare de vidră, mai ales în zonele: Arpaș, Arpașel, Porumbacu și Sebeșu de Sus. Efectivele estimate pentru situl Munții Făgăraș au fost evaluate la circa 520 exemplare de vidră. Ținând cont că o familie de vidră este formată din doi aduți și trei pui - Murariu și colaboratorii, 2005, s-a estimat că în perimetrul ariei naturale protejate habitează în jur la 104 familii de vidră.

Vidră este răspândită majoritar pe râurile interioare și într-o proporție redusă la marginea luciurilor de apă – lacuri și baraje. Densitățile cele mai ridicate, mai mari de 3 exemplare de vidră /

10.000 ha, au fost identificate în partea nordică centrală a ariei naturale protejate - Valea Porumbacu, Valea Arpaș, Viștea, Dejani și Sebeș, în zona nord-estică - Pecineagu și partea sud-estică - Valea Doamnei.

În perimetrul ariei naturale protejate specia este comună și prezintă o distribuție larg răspândită.

Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Alte specii de interes comunitar identificate în perimetrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș

Specii de amfibieni

1.) *Triturus vulgaris ampelensis* - triton comun transilvănean, Cod Natura 2000: 4008

Tritonul comun transilvănean este o specie endemică în Transilvania și posibil în Carpații Ucrainieni. Habitează la altitudini cuprinse între 300 și 1.500 m altitudine. Este caracteristică zonelor deluroase și montane.

Primăvara alege pentru reproducere o mare varietate de tipuri de apă în diferite tipuri de habitate. De obicei preferă ape puțin adânci, bine insolate, curate, cu vegetație, de la cele stătătoare, permanente sau temporare, până la cele lin curgătoare. Preferă apele lipsite de pești. În perioada terestră, tritonul comun are de asemenea preferințe de habitat, având nevoie de adăpost și zone de hrănire, fiind deci foarte importantă prezența pietrelor, crăpăturilor și a lemnului mort în apropierea habitatelor de reproducere, cu atât mai mult cu cât capacitatea de dispersie este redusă, fiind situată în intervalul 1-1.000 m.

Specii de mamifere

1.) *Rhinolophus ferrumequinum* - liliac mare cu potcoavă, Cod Natura 2000: 1304

Liliacul mare cu potcoavă necesită un mozaic de habitate cu structură variată, incluzând păduri de foioase, pășuni, livezi, legate între ele de structuri lineare, șiruri de arbori, garduri vii. Pășunatul contribuie în mod semnificativ la creșterea cantității surselor de hrană disponibile pentru specie, prin prezența coleopternelor din familia *Scarabaeidae*. Pădurile mature de foioase și cele de luncă joacă de asemenea un rol foarte important pentru supraviețuirea speciei. Vara se adăpostește în peșteri, mine părăsite sau clădiri. Hibernează în primul rând în adăposturi subterane.

2.) *Miniopterus schreibersii* - liliac cu aripi lungi, Cod Natura 2000: 1310

Preferă zonele cu un procentaj ridicat de acoperire cu păduri, cele mai importante elemente din structura peisajului fiind pădurile mature de foioase și suprafețele de apă.

Coloniile de obicei se adăpostesc în peșteri pe tot parcursul anului, dar mai rar și în mine sau alte tipuri de adăposturi subterane. Preferă peșterile cu intrări mari, din regiunile carstice din zona de deal și de munte. Exemplare solitare sau grupuri mici pot fi întâlnite într-o varietate de adăposturi, în clădiri, în structura podurilor. Preferă zonele cu multe păduri.

3.) *Myotis emarginatus* - liliac cărămiziu, Cod Natura 2000: 1321

Vânează în păduri de foioase, deasupra pășunilor cu arbori, tufărișurilor, parcuri sau grădini, în jurul stânelor, evitând însă habitatele deschise. Zboară aproape de vegetație și în coronament, capturând prada și de pe frunze. În general preferă habitate cu structuri complexe, mai ales cu arbori și pădurile de foioase.

Coloniile de vară pot fi găsite în podurile clădirilor, uneori chiar și în orașe mari, sau în peșteri. Formează frecvent colonii mari, de sute de exemplare, adesea împreună cu alte specii, în primul rând cu specii de *Rhinolophus* sau cu *Myotis myotis*. Hibernează în peșteri, mine, pivnițe, ca indivizi izolați sau în grupuri mici, la temperaturi relativ ridicate - 6-12°C.

4.) *Myotis blythii/ oxygnathus* - liliacul comun mic, Cod Natura 2000: 1316

Preferă habitatele deschise, pajiștile și pășunile utilizate în mod extensiv, zonele carstice și de stepă, precum și zonele agricole folosite extensiv. În general evită pădurile închise, unde domină liliacul comun.

Coloniile de naștere pot fi găsite în clădiri sau în adăposturi subterane, fiind alcătuite uneori din câteva mii de exemplare. Hibernează în adăposturi subterane naturale sau artificiale. În zona

proiectului, în majoritatea cazurilor, este prezent în adăposturi împreună cu specia pereche, liliacul comun - *Myotis myotis*.

5.) *Myotis bechsteinii* - Liliac cu urechi mari, Cod Natura 2000: 1323

Este o specie caracteristică a pădurilor mature de foioase, cu mulți arbori bătrâni, dar poate fi prezentă și în păduri mixte. Pădurile de conifere sunt populate numai când se situează în apropierea unor habitate optime. Cele mai mari densități ale populațiilor sunt în pădurile de fag și de stejar, cu un procentaj ridicat de arbori bătrâni, scorburoși. Poate fi observată vânând și deasupra pășunilor cu arbori, mai ales dacă aceste habitate sunt situate în apropierea unor păduri.

Coloniile de naștere, alcătuite din 10-30 de femele sunt localizate în scorburi, pe care le alternează frecvent, sau mai rar în clădiri. Hibernează în diferite tipuri de adăposturi subterane și în scorburi. În perioada împerecherii de toamnă poate fi capturat destul de frecvent în fața adăposturilor subterane.

6.) *Barbastella barbastellus* - Liliac cârn, Cod Natura 2000: 1307

Este o specie caracteristică de pădure, care însă poate fi întâlnită și în grădini, situate în apropierea unor zone împădurite sau în zone cu tufărișuri. Compoziția de specii a pădurilor este mai puțin importantă pentru această specie, structura bogată și prezența mai multor grupuri de specii având o semnificație mai mare. Exemplarele pot parcurge distanțe de până la 4,5 km de la adăposturi până la habitatele de hrănire. Masculii și indivizii subadulti vânează mai aproape de adăposturile coloniilor, în comparație cu femelele adulte.

Vara se adăpostește în scorburi sau fisurile de sub scoarța arborilor bătrâni, mai rar în clădiri. Coloniile de naștere sunt formate de obicei din 10-15 femele. Hibernează în adăposturi subterane, peșteri, galerii de mină, pivnițe sau scorburi de copaci. Fiind foarte rezistent la frig, în peșteri poate fi întâlnit, în general, în apropierea intrării.

c) prezența și efectivele/suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona proiectului

Zona propusa pentru scoatere definitivă din fond forestier, S = 1200 mp, pe teritoriul comunei Arefu, județul Arges, u.a. 187%, U.P. II Cumpăna, O.S. Vidraru, pentru realizarea proiectului „Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică: căsuțe de vacanță (216 mp), parcare (65 mp), suprafețe carosabile (185 mp), suprafețe pietonale și de agrement (734 mp)”, este o zona cu puternica influență antropică, în vecinătatea amplasamentului, pe ambele laturi ale drumul județean DJ 704I – Lac Vidraru - Cumpăna (DN7C), se află mai multe pensiuni, cabane și hoteluri. Teoretic, prin scoaterea din fondul forestier național a unei suprafețe de teren, vor fi afectate ireversibil habitatele din zona proiectului, ceea ce va presupune, reducerea suprafeței habitatului, retragerea populațiilor diferitelor specii în habitatele specifice vecine.

Concret, în cazul analizat în proiectul de față, terenul propus pentru scoatere din fondul forestier, S = 1200 mp, este amplasat la marginea drumului județean DJ 704I – Lac Vidraru - Cumpăna (DN7C), într-o zona intens circulată, cu precadere în perioada verii, dezvoltată din punct de vedere turistic.

Conform Avizului emis de Ocolul Silvic Privat Stejarii Muscelului, pe suprafața de 1200 mp există un volum de defrișat de 95 mc (95 mc – Fag), iar defrișarea vegetației forestiere se va face pe suprafața de 0,1200 ha.

Suprafața ce se propune spre scoatere din fondul forestier național de 1200 mp, reprezintă 0,00000060417% din suprafața totală de 198618 ha, a sitului ROSCI0122 Munții Fagaras.

Tipul de pădure aflat pe amplasament este - 221.1. – Brădeto-fâget normal cu floră de mull (s).

Correspondența tipurilor de habitate este următoarea:

Tip Pădure	Tip habitat România	Tip habitat comunitar
221.1. – Brădeto-fâget normal cu floră de mull (s)	R4104 - Păduri sud-est carpatice de fag (<i>Fagus sylvatica</i>) și brad (<i>Abies alba</i>) cu <i>Pulmonaria rubra</i>	91V0 – Păduri dacice de fag - <i>Symphyto- Fagion</i>

In conformitate cu lucrarea Habitatele din Romania Nicolae Dinita si colaboratori - Editura Tehnica Silvica Bucuresti 2005, descrierea acestui tip de habitat este urmatoarea:

R4104 Păduri sud-est carpatice de fag (*Fagus sylvatica*) și brad (*Abies alba*) cu *Pulmonaria rubra*

Corespondențe:

NATURA 2000: 91V0 Dacian beech forest (*Symphyto-Fagion*)

EMERALD: 41.1 Beech forests

CORINE: –

PAL.HAB: 41.1D212 Dacian *Pulmonaria rubra* fir-beech forest

EUNIS: G3.1123 Dacian neutrophile montaine fir forest

Asociații vegetale: *Pulmonario rubrae* – *Fagetum* (Soó 1964) Täuber 1987

Tipuri de ecosisteme: 2416 Făgeto-brădet cu *Oxalis-Dentaria-Asperula*, 2116 Brădet cu *Oxalis-Dentaria-Asperula*, 2427 Făgeto-brădet cu *Rubus hirtus*.

Răspândire: în toți Carpații românești, mai frecvent în Carpații Orientali și Meridionali.

Suprafețe: circa 285.000 ha, din care 152.000 ha în Carpații Orientali, 115.000 ha în Carpații Meridionali, 18.000 ha în Carpații Occidentali.

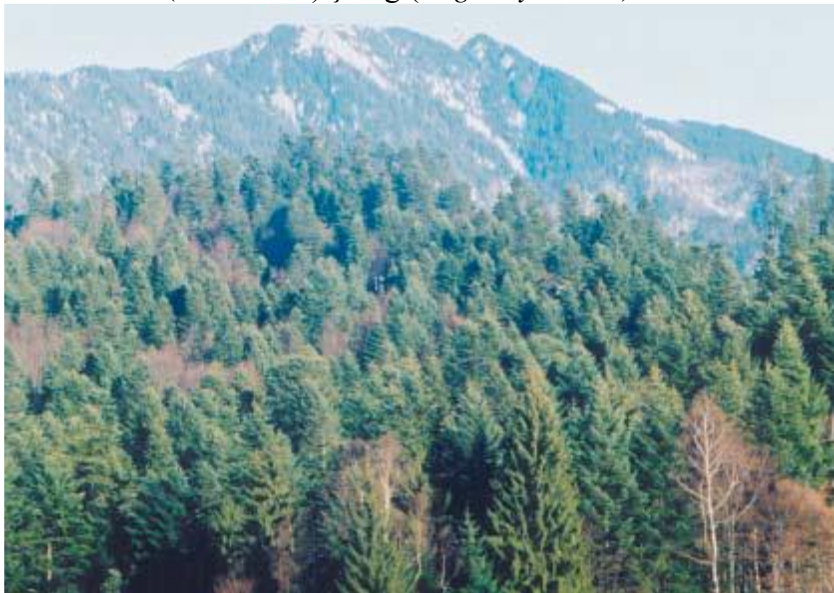
Stațiuni: Altitudini: 700–1200 m. Climă: T = 7,7–4,50C, P = 850–950 mm. Relief: versanți mediu – slab înclinați cu expoziții diverse, platouri, culmi. Roci: fliș, conglomerate, gresii calcaroase, roci eruptive și matamorfice intermediare și bazice. Soluri: de tip eutricambosol, luvisol, districambosol, mijlociu profunde–profunde, slab scheletice, moderat–slab acide, mezo–eubazice, jilave.

Structura: Fitocenoze edificate de specii europene, oligo-mezoterme, mezofite, mezo-eutrofe. Stratul arborilor compus din fag (*Fagus sylvatica* ssp. *sylvatica*), brad (*Abies alba*), în proporții diferite, cu puține exemplare de paltin de munte (*Acer pseudoplatanus*), ulm de munte (*Ulmus glabra*), mai rar frasin (*Fraxinus excelsior*), carpen (*Carpinus betulus*); are acoperire de 80–100% și înălțimi de 25–30 pentru brad, 22–30 m pentru fag la 100 de ani. Local stratul arborilor poate fi format aproape exclusiv din brad. Stratul arbuștilor este reprezentat prin puține exemplare de *Corylus avellana*, *Sambucus racemosa*, *S. nigra*, *Lonicera xylosteum*, *Daphne mezereum*, *Crataegus monogyna*. Stratul ierburilor și subarbuștilor: dezvoltat neuniform în funcție de lumină, este compus din specii ale florei de mull (*Dentaria glandulosa*, *Galium odoratum*, *Asarum europaeum*, *Stellaria holostea*, *Rubus hirtus*). Stratul mușchilor: discontinuu și slab dezvoltat, compus din *Hylocomium splendens*, *Thuidium abietinum*, *Dicranum scoparium*, *Catharinea undulata* ș.a.

Valoare conservativă: moderată.

Compoziție floristică: Specii edificatoare: *Fagus sylvatica* ssp. *sylvatica*, *Abies alba*. Specii caracteristice: *Pulmonaria rubra*, *Symphytum cordatum*, *Dentaria glandulosa*. Alte specii importante: *Adoxa moscha-moschatelina*, *Actaea spicata*, *Asarum europaeum*, *Bromus benekeni*, *Carex sylvatica*, *Dentaria bulbifera*, *Euphorbia amygdaloides*, *Geranium phaeum*, *G. robertianum*, *Hordelymus europaeus* (roci calcaroase), *Lamium galeobdolon*, *Mercurialis perennis*, *Milium effusum*, *Oxalis acetosella*, *Paris quadrifolia*, *Polygonatum multiflorum*, *Rubus idaeus*, *Sanicula europaea*, *Salvia glutinosa*, *Senecio nemorensis*, *Stachys sylvatica*; în locuri umede: *Allium ursinum* (primăvara), *Cardamine impatiens*, *Carex remota*, *Circaea lutetiana*, *Impatiens noli-tangere*; pe versanți umbriți, cu umiditate ridicată a aerului, poate deveni dominantă *Rubus hirtus*; local pe forme de relief convexe pot apare rare exemplare de *Luzula luzuloides*, *Veronica officinalis*, *Majanthemum bifolium* ș.a.

Amestec de brad (*Abies alba*) și fag (*Fagus sylvatica*) cu *Pulmonaria rubra*

Dentaria glandulosa în păduri sud-est carpatice de fag și brad

Referitor la **specii identificate în teren în perimetrul proiectului și în arealele limitrofe incluse în ROSCI 0122 Muntii Fagaras**, precizăm:

În privința faunei, cercetările au vizat cu precădere mamiferele, amfibienii, micromamiferele și nevertebratele. Nu au fost identificate în zona studiată nici o specie din grupele menționate de interes comunitar din fișa standard.

Prezența pe amplasament și în vecinătatea acestuia a mamiferelor

Pe amplasamentul proiectului nu au fost identificate mamifere și nici bârloguri sau vizuini.

În pădurile din zonă se știe că trăiesc specii de mamifere mari precum lupul, ursul, vulpea, jderul, rasul. Mamiferele mici (insectivore, rozătoare), veșnică (*Sciurus vulgaris*) sunt prezente, dar fără a avea un grad de vulnerabilitate. Zona este frecventată de mamiferele mari menționate, ca lupul (*Canis lupus*), ursul (*Ursus arctos*), specii pe care nu le putem include strict în fauna locală, deoarece, fiind carnivore mari, de vârf în piramida trofică, teritoriul pe care îl controlează un individ sau o familie este mai mare decât teritoriul de referință.

În ceea ce privește speciile de mamifere existente în ROSCI Muntii Fagaras, nu putem spune că avem rute de migrație, deoarece aceste specii sunt stabile la noi. Ele fac totuși unele deplasări

sezoniere, pe distante mult mai mici inasa, in acest caz investitia in cauza nu va afecta aceste deplasari.

Lucrarile propuse prin proiect, nu reprezinta o piedica in realizarea acestor eventuale deplasari sezoniere in zona studiata, suprafata ocupata de constructie fiind restransa.

Considerăm că **impactul proiectului, în faza de construire, asupra mamiferelor mari de interes conservativ va fi nesemnificativ**, iar starea de conservare a acestora la nivelul SCI Muntii Fagaras nu va fi modificată.

Prezenta pe amplasament si in vecinatatea acestuia a amfibienilor si reptilelor

Întâlnirea si identificarea vizuala a amfibienilor si reptilelor (ARVES-amphibian and reptile visual encounter surveys) este metoda cea mai standard în studiul si inventarierea herpetofaunei. Exista numeroase metode de întâlnire si identificare vizuala, dintre care cea mai adecvata este metoda transectelor. Habitatele umede de padure, cele ale buruienisurilor inalte atasate de marginile de paduri, vaile de torenti si micile balti atasate acestora permit dezvoltarea amfibienilor, dar fara a fi habitate caracteristice si bogate in specii de amfibieni.

Padurile din zona de referinta nu sunt habitatele cele mai favorabile herpetofaunei.

In vecinatatea amplasamentului analizat, habitatele propice conditiilor de viata ale amfibienilor au fost create de activitatea umana, multi dintre amfibieni au fost identificati în urmele lasate de rotile autovehiculelor si în bălțile create în denivelările produse de traficul greu asociat exploatărilor forestiere.

Prognoza efectelor implementării proiectului este că speciile de amfibieni de interes comunitar în perimetrul SCI Muntii Făgăras nu vor fi afectate sub nicio formă.

Specii de pești – nu este cazul pentru arealul analizat.

Realizarea structurii de primire turistica nu interfereaza cu nici un curs de apa sau lac, prin urmare nu are impact asupra populatiilor de ihtiofauna din regiune.

Prezenta pe amplasament si in vecinatatea acestuia a nevertebratelor

In privinta nevertebratele din zona de interes precizam ca au fost identificate specii apartinand ordinelor lepidoptera, dermaptera, diptera, odonata, ortoptera si coleoptera. Nu s-au identificat specii de interes comunitar care sa fie periclitare de lucrarile ce se vor efectua in zona.

Speciile de nevertebrate de interes comunitar din fisa standard pot să apară accidental în zona proiectului.

În suprafata destinată proiectului nu au fost identificate plante gazdă pentru larve, prin urmare suprafata nu constituie un habitat de reproducere si hibernare pentru aceste specii. Nesemnarea acestor specii se datorează si faptului că speciile de plante folosite ca hrană de către larvele speciilor de nevertebrate nu apar, acestea fiind în mare parte înlocuite cu alte specii, majoritatea ruderele si invazive.

Prognoza efectelor implementării proiectului este că speciile de nevertebrate de interes comunitar în perimetrul SCI Muntii Făgăras nu vor fi afectate sub nicio formă.

Prezenta pe amplasament si in vecinatatea acestuia a plantelor

Vegetatia aferenta proiectului este saracacioasa, ea fiind reprezentata de asociatii vegetale: *Agrostio stoloniferae - Deschampsietum caespitosae*, *Festuca pratensis*, *Poa trivialis*, *Trifolium pratense* cu valoare conservativa redusa.

Prognoza efectelor implementării proiectului este că speciile de plante de interes comunitar în perimetrul SCI Muntii Făgăras nu vor fi afectate sub nicio formă.

Prezenta pasarilor pe amplasament si in vecinatatea acestuia

Observarea si evaluarea populatiilor avifaunei s-a efectuat prin observatii directe si observatii asupra locurilor de cuibarit si de hranire. In perimetrul desemnat nu s-au semnalat cuiburi de pasari.

Fiind o zona puternic antropizata, pe amplasament au fost observate cu precadere specii ca: *Hirundo rustica*, *Delichon urbica*, *Streptopelia decaocto*, *Passer domesticus*, *Atena noctua*, specii

caracteristice zonelor cu o altitudine mai mică de 700 - 900 m, pe versantul sudic al Munților Făgăraș.

Populația de păsări din pădurile de fag, molid și brad este relativ săracă cantitativ și calitativ.

În pădurile din vecinătatea amplasamentului au fost observate unele specii de păsări, cu un spectru mai larg ecologic (*Fringilla coelebs*, *Falco tinnunculus*), dar, de asemenea, și unele tipice de munte (*Prunella modularis*, *Parus ater*, *Regulus regulus*, *Pyrrhula pyrrhula*, *Nucifraga caryocatactes*, *Loxia curvirostra*), toate acestea cuibăresc în zona.

Proгноza efectelor implementării proiectului este că speciile de pasari de interes comunitar în perimetrul SPA Piemontul Făgăraș – aflat în vecinătate, nu vor fi afectate sub nicio formă.

d) Precizari dacă proiectul propus nu are legătură directă cu/nu este necesar pentru managementul conservării ariei naturale protejate de interes comunitar

Planul de Management al sitului Natura 2000 ROSCI 0122 Munții Făgăraș a fost realizat conform prevederilor legale din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare. Având în vedere faptul că situl face parte din Rețeaua Natura 2000, este necesar ca cerințele Directivei Consiliului Uniunii Europene 92/43/EEC privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică și ale Directivei Consiliului Uniunii Europene 2009/147/EC privind conservarea păsărilor sălbatice să fie integrate în Planul de management. Acesta reglementează și planifică acțiunile necesare pentru menținerea sau reconstrucția stării favorabile de conservare a habitatelor naturale și speciilor de floră și faună sălbatică de interes comunitar și național menționate în Formularul Standard.

Obiectivele generale ale Planului de management:

a) Obiectiv general 1: Asigurarea conservării speciilor și habitatelor pentru care au fost declarate ariile naturale protejate, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă a acestora.

b) Obiectiv general 2: Asigurarea bazei de informații/date referitoare la speciile și habitatele pentru care au fost declarate siturile - inclusiv starea de conservare a acestora - cu scopul de a oferi suportul necesar pentru managementul conservării biodiversității și evaluarea eficienței managementului.

c) Obiectiv general 3: Asigurarea managementului eficient al siturilor cu scopul menținerii stării de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor de interes conservativ.

d) Obiectiv general 4: Creșterea nivelului de conștientizare – îmbunătățirea cunoștințelor, schimbarea atitudinii și comportamentului - pentru grupurile interesate care au impact asupra conservării biodiversității.

e) Obiectiv general 5: Menținerea și promovarea activităților durabile de exploatare a resurselor naturale în zonele desemnate acestor activități și reducerea celor nedurabile.

f) Obiectiv general 6: Crearea de oportunități pentru desfășurarea unui turism durabil - prin intermediul valorilor naturale și culturale - cu scopul limitării impactului asupra mediului.

Scopul planului de management pentru aria naturală protejată

Scopul planului de management este o afirmare a unei stări viitoare ideale pentru întregul Sit Natura 2000 pe termen lung, ce înglobează nu numai o stare viitoare dar și atitudini și experiențe legate de viitor. Directivele UE prevăd un obiectiv comun pentru siturile Natura 2000 - de a menține sau reface habitatele și speciile la un nivel favorabil de conservare prin măsuri care să țină seama de cerințele economice, sociale și culturale, precum și de caracteristicile regionale și locale.

Încurajarea ecoturismului cu respectarea echilibrelor locale

Situl Natura 2000 ROSCI 0122 Munții Făgăraș se constituie într-un spațiu cu un real potențial turistic, dat în principal de valorile naturale dar și de cele culturale. Distanța mică față de centrele urbane, în special în sectorul nordic, dezvoltarea redusă a infrastructurii de până acum și acoperirea redusă a căilor de comunicație au determinat o dezvoltare relativ înceată, neuniformă și neconvingătoare a acestei ramuri economice în zonă.

Planul de management al acestei arii protejate nu dorește să impună un plan de acțiune pentru dezvoltarea turismului, ci doar să propună alternative de dezvoltare echilibrată a acestui spațiu. Aceasta deoarece definirea siturilor Natura 2000 s-a bazat pe ideea de a nu se impune o protecție strictă, care să interzică activitatea umană ci dimpotrivă, s-a considerat că în foarte multe situații

activitățile umane de gospodărire a resurselor naturale pot continua. Însăși prezența speciilor și habitatelor de importanță comunitară se datorează într-o mare măsură modului în care de sute de ani sunt gospodărite durabil habitatele pe care le ocupă. În acest scop, este necesară asigurarea gestionării durabile a tuturor tipurilor de ecosisteme prin stabilirea de măsuri eficiente de administrare, îngrijire, exploatare rațională și regenerare.

e) Estimarea impactului potențial al proiectului asupra speciilor și habitatelor din aria naturală protejată de interes comunitar

Obiectivul principal al rețelei ecologice europene Natura 2000 constă în asigurarea pe termen lung a „*statutul de conservare favorabilă*” pentru speciile și/sau habitatele de interes comunitar la nivelul fiecărui sit desemnat în parte.

Deși legislația specifică nu definește în mod clar termenul de „*statut de conservare favorabilă*”, României îi va reveni obligația de a raporta periodic către Comunitatea Europeană, cu privire la îndeplinirea acestui obiectiv.

Indicatorii obiectivi și cantitativi cu privire la statutul unei specii într-o anumită zonă sunt mărimea și distribuția populației din cadrul sitului. Este deci esențial ca impactul unor investiții asupra acelor specii pentru care zona a fost desemnată ca sit Natura 2000, să fie evaluat complet prin metode științifice. În majoritatea cazurilor impactul poate fi minimizat sau sensibil micșorat prin selectarea atentă și implementarea corectă a metodelor de diminuare a impactului.

Conform îndrumarului „Managing Natura 2000 sites : The provisions of Article 6 of the ‘Habitats’ Directive 92/43/EEC”:

Degradarea habitatelor este o degradare fizică ce afectează un habitat. Conform art. 1 pct.e) al Directivei 92/43/CEE - Directiva Habitate, statele membre trebuie să ia în considerare impactul proiectelor asupra factorilor de mediu (apă, aer sol) și implicit asupra habitatelor. Dacă aceste impacturi au ca rezultat modificarea statutului de conservare al speciilor/habitatelor într-unul mai puțin favorabil față de situația anterioară impactului, atunci se poate considera ca a avut loc o deteriorare a habitatului. Pe lângă degradarea habitatelor, pierderea de suprafețe de habitate naturale, specifice din punct de vedere ecologic și etologic unor specii de interes comunitar, constituie o altă presiune asupra valorilor naturale de interes conservativ în spațiul european.

Disturbarea nu afectează parametrii fizici ai unui sit, aceasta afectează în mod direct speciile și de cele mai multe ori este limitată în timp (zgomot, surse de lumină, etc.).

Intensitatea, durata și frecvența elementului disturbator sunt parametrii ce trebuie luați în calcul.

În general, în perioada de execuție de lucrări de investiții în cadrul habitatelor naturale și seminaturale, este posibilă apariția unor factori perturbatori asupra florei și faunei. În cazul pasărilor aceste efecte se pot concretiza în tendința de retragere în zone limitrofe, motivul fiind ocuparea habitatului de către utilaje sau zgomotul generat de lucrările efective de construcție.

IMPACTUL ACTUAL

Impactul actual constă în utilizarea drumului județean DJ 704I – Lac Vidraru - Cumpăna (DN7C) ca și cale de acces.

Nu s-au observat fenomene de mobilizare, în timpul ploilor, a solului de către torenți și nici încărcarea apelor acestora cu aluviuni; nu s-au identificat fenomene de antropizare puternică, cu infiltrarea unor specii invazive. De asemenea nu s-au observat gunoaie prin pădure sau la marginea drumului. Prin urmare, impactul actual asupra zonei este unul relativ redus.

IMPACTUL DIRECT ȘI INDIRECT PROGNOZAT

Impactul direct și indirect prognozat se produce ca urmare a lucrărilor de construcție și se referă la:

- afectarea unor suprafețe mici prin organizarea de șantier și executarea lucrărilor propriu-zise (impact pe termen scurt);
- schimbarea destinației suprafețelor de teren pe care se vor amplasa construcțiile (impact pe termen lung);
- modificarea suprafețelor biotopurilor de pe amplasament, respectiv o restrângere a

suprafetei forestiere;

- modificări ale populatiilor de plante, dar fara afectarea unor specii de interes comunitar sau a unor specii cu regenerare dificila.

Activitatile desfasurate pe perioada de executie a lucrarilor au un impact direct asupra vegetatiei si faunei terestre, manifestat prin ocuparea temporara a unor suprafete cu constructiile santierului si cu depozitarea in urma decopertarii stratului de pamant vegetal.

Acest tip de impact este greu de cuantificat. Ele au si un impact indirect, prin efectul asupra factorilor de mediu, esentiali vietii plantelor si animalelor si anume: apa, aer si sol.

Executia proiectului (Structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare) si a infrastructurilor necesare functionarii obiectivului turistic va necesita îndepartarea vegetatiei si nivelarea terenului pe o suprafată de cca. 1200 mp.

Acestui teren îi va fi schimbata destinatia, din suprafată aflată in fond forestier în structură de primire turistică.

IMPACTUL ASUPRA POPULATIILOR DE PLANTE SI ANIMALE

Modificarea, reducerea spatiilor pentru hranire, adapost, odihna, crestere sunt determinate de modificarea habitatelor si se diferentiaza punctual la fiecare grup de plante si la fiecare grup de fauna.

Zona studiata fiind deja afectata de activitati umane (existența unor pensiuni turistice), o reactie normala pentru fauna a fost aceea de retragere catre portiunile neafectate si mai linistite din apropiere. Mobilitatea speciilor este un factor important in stabilitatea populatiilor supuse presiunilor antropice.

Prin realizarea lucrarilor de construcție, suprafata forestiera din zona de exploatare se va micsora cu 0,1200 ha, suprafată care se modifica pe termen lung, ceea ce reprezintă un impact direct, de lunga durata, ireversibil, dar de foarte mica amploare.

Consideram ca suprafata forestiera afectata este restransa in raport cu intreaga suprafata a fitocenozelor similare din zona, nu sunt de valoare conservativa ridicata, neadapostind specii de plante si de animale cu risc de extinctie, prin urmare exploatarea nu va afecta major resursele de biodiversitate.

Restrangerea fondului forestier pe aceasta este compensata cu plantatii de paduri in zona invecinata.

Realizarea lucrarilor propuse conduc la modificarea biotopului, speciile mutandu-si habitatul cu aproximativ 100 de metri de o parte si de alta a zonei propuse pentru lucrari.

Aceste actiuni nu vor conduce la diminuarea populatiilor de pasari sau mamifere. Este de preferat ca lucrarile sa inceapa dupa perioada de reproducere, respectiv luna aprilie.

Factorul care va determina modificari ale biotopului analizat pentru o perioada scurta, este reprezentat de lucrarile de amenajare a terenului care vor conduce la modificari ale biotopului, dar fara sa conduca la disparitia indivizilor din arealul analizat.

Trebuie avut in vedere si respectat graficul de lucrari propuse.

Impactul produs asupra vegetatiei terestre este moderat si reversibil pentru suprafata de teren propusa pentru lucrari, in special pentru lucrarile de amenajare a terenului.

Se va produce dislocarea populatiei vegetale in grupuri mici si numai pe suprafetele propuse fara efecte negative pentru populatia invecinata.

Efectele si impacturile mentionate la acest capitol nu sunt cuantificabile. Impactul produs de lucrarile de amenajare asupra vegetatiei si faunei terestre este moderat si reversibil. Populatiile de vegetatie se vor reface intr-un timp relativ scurt, iar fauna se va retrage fara a fi pus in pericol numarul indivizilor sau posibilitatea de a nu se putea reproduce datorita deranjului cauzat de zgomot sau intrusi.

Avand in vedere gradul ridicat de adaptare la conditiile de mediu al plantelor si al faunei terestre, consideram ca impactul este redus, reversibil si nu va conduce la modificari esentiale de comportament care sa afecteze ritualurile de imperechere si implicit perpetuarea speciilor.

Lucrarile de amenajare a terenului nu trebuie sa aiba loc in perioada de reproducere in special pentru avifauna.

Se retine ca impact negativ din cauza lucrarilor de amenajare, ce va avea ca rezultat impingerea temporara a faunei pe o distanta de aproximativ 100 m datorita lucrarilor ce se vor

desfasura in zona.

Deasemeni, fauna terestra si in special avifauna, care in faza constructiei s-a indepartat in zona limitrofa a perimetrului, din cauza zgomotului produs de utilaje, in perioada de functionare a obiectivului va reveni.

Impactul proiectului asupra habitatelor speciilor de mamifere și pasări pe termen scurt (construcție obiectiv de investiție), respectiv pe termen lung (operare obiectiv de investiție) este nesemnificativ.

Amplasarea de obiective de investiții în cadrul habitatelor specifice conduce la restrângerea nesemnificativă a suprafețelor acestor habitate în cadrul ariei naturale protejate.

Analizand tipurile de impact posibile asupra biodiversității în relație cu investiția propusa, constatam urmatoarele:

- pierderea unei suprafețe de teren din sit/arie protejata este minima (sub 1% din suprafața sitului), în plus pe suprafața de teren studiata nefiind regasite specii sau habitate criteriu ce au stat la baza desemnarii sitului, si nici nise ecologice favorabile menținerii unor populații semnificative ale speciilor criteriu. Terenul respectiv intra în categoria celor antropizate, având astfel valoare si semnificație extrem de redusa din punct de vedere al importanței pentru biodiversitate.

- perturbarea faunei si florei prin activitățile de construcție si ulterior prin activitățile antropice ce se vor desfasura în perimetrul suprafeței pe care se propune investiția este limitata. Investiția propusa si activitățile ce se vor desfasura în perimetrul respectiv nu vor avea impact asupra populațiilor de fauna si/sau din sit în masura a afecta ireversibil starea populațiilor acestora.

- Vegetatia va ramane una naturala, doar se va schimba tipul de habitat, iar speciile de flora isi vor gasi refugiul la fel de bine in noile habitate practice, deoarece speciile floristice sunt specii practice si nu forestiere.

Analiza impactului generat în faza de derulare a lucrarilor de defrisare

In suprafata defrisata total, efectele se vor manifesta prin disparitia si perturbarea elementelor specifice padurii, insa acestea vor fi suplimentate de zonele impadurite limitrofe suprafeței respective. Toate acestea se vor manifesta nesemnificativ daca vor fi respectate măsurile de reducere a impactului.

Evaluarea impactului cauzat de proiect fara a lua in considerare masurile de reducere a impactului

Notiunea de impact defineste o intreaga gama de efecte pozitive si negative, reale sau potientiale, care sunt consecinta derularii unor activitati, la nivel local sau la nivel extins.

In acest capitol, se analizeaza posibilele efecte semnificative ale prezentului proiect in functie de tipul de impact posibil a fi inregistrat. Tipurile de impact sunt date functie de parametrii fata de care se face raportarea, si anume in functie de:

a) Scara (perioada) de timp: impact pe termen scurt (0 – 1 an), mediu (1 – 5 ani) si lung (mai mult de 5 ani);

b) Aria de aplicare: impact singular al planului si impact cumulativ al planului impreuna cu alte planuri si planuri relevante din vecinatate;

c) Efect exercitat: impact direct si indirect.

Evaluarea semnificatiei impactului in cadrul studiului se face pe baza urmatoarelor indicatori-cheie cuantificabili:

Indicatori	Impact
Pierdere din suprafata habitatului	Nesemnificativ
Pierderi din habitate folosite pentru hrana, odihna	Nesemnificativ - Nu se pierd astfel de suprafete
Fragmentarea habitatelor	Nesemnificativ
Durata fragmentarii	Nesemnificativ - Nu este cazul
Durata perturbării speciilor	Nesemnificativ - nu exista activitati perturbative
Schimbari in densitatea populatiilor	Nesemnificativ - nu vor avea loc schimbari in densitatea populatiilor
Scara de timp pentru inlocuirea habitatelor afectate	Nesemnificativ - nu este cazul
Modificari ale resurselor de apa	Nesemnificativ - nu exista modificari ale resurselor de apa

Identificarea si evaluarea impactului pe termen scurt si lung

Perturbarea faunei de interes comunitar trebuie înțeleasă ca fiind o disturbare/ tulburare ca urmare a producerii de zgomote, vibrații, deplasări ale utilajelor și oamenilor.

Disturbarea nu afectează parametrii fizici ai unui sit, aceasta afectează în mod direct speciile și de cele mai multe ori este limitată în timp (zgomot, surse de lumină, etc.).

Intensitatea, durata și frecvența elementului disturbator sunt parametrii ce trebuie luați în calcul.

Din punct de vedere al marimii și complexității impactului, estimăm că în perioada de realizare a lucrărilor, impactul asupra mediului este redus și temporar.

Se estimează că din punct de vedere al duratei, frecvenței și reversibilității lucrărilor, impactul asupra mediului va exista în perioada desfășurării lucrărilor de construire a investiției.

Impact = Consecința x Probabilitate

Evaluarea consecințelor se face din punct de vedere calitativ, acestea fiind clasificate conform următorului tabel:

Descrierea consecințelor (se iau în calcul consecințele maxim previzibile)

Valoare	Grad de afectare	Consecința riscului asupra sitului Natura 2000
5	Dezastruos	Dispariția a 81 – 100% din habitate/specii sau reducerea populațiilor locale cu același procent
4	Foarte serios	Dispariția a 61 – 80% din habitate/specii sau reducerea populațiilor locale cu același procent
3	Serios	Dispariția a 41 – 60% din habitate/specii sau reducerea populațiilor locale cu același procent
2	Moderat	Dispariția a 2 – 40% din habitate/specii sau reducerea populațiilor locale cu același procent
1	Nesemnificativ	Dispariția a 0 – 1% din habitate/specii sau reducerea populațiilor locale cu același procent

Categoriile de probabilitate sunt definite astfel:

Valoare	Probabilitate	Descriere
5	Inevitabil	Efectul va apărea cu certitudine
4	Foarte probabil	Efectul va apărea frecvent
3	Probabil	Efectul va apărea cu frecvență redusă
2	Improbabil	Efectul va apărea ocazional
1	Foarte improbabil	Efectul va apărea accidental

Matricea de impact

Matricea de impact, calculată în funcție de probabilitatea apariției pericolului și a consecințelor maxim previzibile, se prezintă astfel:

Matricea de impact						
		Probabilitate				
	5	4	3	2	1	
Inevitabil	5	10	15	20	25	
Foarte probabil	4	8	12	16	20	
Probabil	3	6	9	12	15	
Improbabil	2	4	6	8	10	
Foarte improbabil	1	2	3	4	5	
		1	2	3	4	5
Consecințe		Nesemnificativ	Moderate	Serioase	F. serioase	Dezastruoase

Analiza nivelului impactului este facuta in functie de consecintele si probabilitatea fiecarui efect identificat, tinand cont si de gradul de ireversibilitate al efectelor exercitate in vederea evaluarii finale. Produsul acestor doua caracteristici este definit ca nivel al impactului final.

Valoarea impactului este reprezentata dupa cum urmeaza:

Nivel impact

	Semnificativ de la 15 la 25
	Moderat de la 5 la 12
	Nesemnificativ de la 1 la 4

Un **impact semnificativ** este caracterizat de afectarea majora a habitatelor/speciilor si populatiilor locale, cu sanse minime de refacere a echilibrului initial, chiar si pe termen lung, avand deci un puternic caracter de ireversibilitate.

Impactul de tip moderat presupune o afectare semnificativa a habitatelor/speciilor si a populatiilor locale ale acestora, al carui caracter de ireversibilitate este scazut, refacerea starii initiale a mediului fiind posibila insa de-a lungul unei perioade indelungate.

Impactul nesemnificativ presupune o alterare minima a componentelor naturale, inclusiv a habitatelor/speciilor si populatiilor locale, pe termen scurt, cu un puternic caracter de reversibilitate, astfel incat refacerea starii initiale are loc de la sine, pe o perioada mica de timp, fara eforturi suplimentare.

Evaluare nivel impact specii si habitate

Impact	Factor de stress	Probabilitate (P)	Consecinte (C)	Nivel impact (PxC)
Degradare habitat		neaplicabil	neaplicabil	Neaplicabil
Fragmentare habitat		neaplicabil	neaplicabil	Neaplicabil
Simplificare habitat	Indepartare vegetatie, distrugere cuiburi	neaplicabil	neaplicabil	Neaplicabil
Poluare aer	Emisii noxe peste limita admisa	1	1	1
Poluare aer	Zgomot si vibratii peste limita admisa	2	1	2
Poluare sol	Abandon deseuri	1	1	1
Poluare sol	Compactare/denivelare	1	1	1
Afectare vizuala	Modificari in peisaj	1	1	1
Afectare vegetatie	Indepartare	1	1	1
Afectare fauna		1	1	1
Afectare pasari migratoare oaspeti de iarna		1	1	1
Afectare pasari migratoare oaspeti de vara		1	1	1
Afectare pasari migratoare pasaj		1	1	1
Afectare pasari migratoare exclusiv cuibaritoare		1	1	1
Afectare pasari migratoare exclusiv pentru iernat		1	1	1
Afectare pasari rezidentiale		1	1	1

Interpretare: Scor 1-4 **Impactul nesemnificativ** presupune o alterare minima a componentelor naturale, inclusiv a habitatelor/speciilor si populatiilor locale, pe termen scurt, cu un puternic caracter de reversibilitate, astfel incat refacerea starii initiale are loc de la sine, pe o

perioada mica de timp, fara eforturi suplimentare.

Concluzii: din analiza elementelor prezentate rezulta faptul ca scoaterea din fondul forestier national a suprafetei propuse are un impact nesemnificativ asupra habitatelor si speciilor din zona, atat din interiorul sitului cat si din afara acestuia.

Evaluarea impactului rezidual care va ramane dupa implementarea masurilor de reducere a impactului

Indicatori	Impact rezidual (care ramane)
Apa	-In faza efectuării lucrarilor de defrisare - nu exista -In faza de exploatare a structurii de primire turistică – nu este cazul, complexul va fi dotat cu statie de epurare
Aer	-Utilajele folosite la lucrarile de construcție, pe perioada realizării, pot genera inerente emisii de praf si noxe de la combustibilul utilizat -In faza de exploatare a structurii turistice – nu este cazul
Sol	-In locul terenului din fondul forestier se va construi un obiectiv turistic cu amenajarea de spații verzi
Zgomot	-În timpul lucrarilor de sursele de zgomot si vibratii sunt mijloacele de transport, precum si utilajele specifice -În faza de exploatare a structurii de primire turistică, sursele de zgomot vor proveni de la circulatia autovehiculelor de pe Transfagarasan
Habitare	Suprafata ocupata in viitor de constructii permanente (structură de primire turistica)
Specii	Unele specii de fauna pot fi afectate pe perioada lucrarilor de construcție prin disconfortul realizat de santier

Din analiza de mai sus rezulta faptul ca in afara perioadei realizării lucrarilor de construire a obiectivului turistic, impactul care ramane dupa aplicarea masurilor de reducere este dat de schimbarea categoriei de folosinta a terenului. Avand in vedere suprafata mica, respectiv 1200 mp, ce va fi scoasa din fondul forestier precum si faptul ca pe amplasament in mod real nu exista un habitat, consideram ca impactul rezidual are un efect nesemnificativ asupra obiectivelor de conservare ale sitului.

EVALUAREA IMPACTULUI CUMULATIV AL FUNCTIONARII ACTIVITATII PROPUSE CU ALTE PROIECTE

Evaluarea impactului cumulativ al proiectului, cu alte proiecte, fara a lua in considerare masuri de reducere a impactului

La analizarea impactului cumulativ a fost stabilita ca limita in interiorul careia se face analiza efectelor cumulative, arealul cuprins intre Barajul Vidraru si Hotelul Capra.

Din punct de vedere administrativ, terenul se află pe raza comunei Arefu, din județul Argeș.

In arealul respectiv proiectele de profil existente sunt Cabana Zimbru, Pensiunea Vidraru, Valea cu Pesti, Complex Turistic Cumpăna, Hotel Piscul Negru si Conacul Ursului.

Pentru realizarea altor obiective turistice gen pensiuni sau hoteluri, din cadrul arealului respectiv au mai fost scoase definitiv suprafete din circuitul silvic.

Se stabileste un teritoriu situat limitrof drumului Transfagarasan si o scara de timp de trei ani, perioada in care au mai fost scoase unele suprafete din fond forestier (de ex. la Hotel Piscul Negru: extindere Hotel Piscul Negru - UP III Capra, ua 103A%, 103D% pe 2651 mp, două pensiuni unde au fost scoase suprafețele de 1226 mp și respectiv 874 mp, etc.) dar care nici privity individual nici impreuna nu au un impact negativ semnificativ din urmatoarele motive:

- suprafata scoasa din fond forestier nu este peste 1% din cea a habitatelor respective;
- nu au fost fragmentate habitate;

-nu au fost perturbate specii.

Regulile comunitare prevăd că, în momentul în care diminuarea suprafeței habitatului este considerabilă, echivalentă cu o pierdere mai mare de 1% pe an în perioada considerată, statutul de conservare să fie considerat ca fiind nefavorabil total neadecvat pentru acest parametru. Acest prag de 1% poate totuși să fie modificat în momentul în care caracteristicile habitatului îl justifică (biologice, ecologice, fenologice etc.).

Impactul cumulativ asupra factorilor de mediu este considerat nesemnificativ

Evaluarea impactului rezidual care va rămâne după implementarea măsurilor de reducere a impactului pentru proiectul propus și pentru alte proiecte

După implementarea măsurilor de reducere a impactului, nu va exista impact rezidual.

Se considera că desfășurarea proiectului propus nu afectează negativ starea de conservare a speciilor de plante, animale și păsări și a habitatelor protejate, nu se reduce numărul speciilor de păsări cu grad ridicat de periclitate și nici populațiile de păsări locale.

Impactul care rămâne după aplicarea măsurilor de reducere este dat de schimbarea categoriei de folosință a terenului.

f) Alte informații prevăzute în legislația în vigoare

Nu este cazul.

**ȘEF DE PROIECT,
Ing. Ionel Preda**